

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA işçi-köylü

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-13

37

*Yıl:2 *18-30 Haziran 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

Savaş makinesi NATO'nun Türkiye dışlisini kırmak için ileri!

NATO, liderliğini ABD'nin yaptığı çeşitli emperyalistler ile onların işbirlikçileri ve uşaklarının oluşturdukları savaş örgütüdür. İşlevine uygun bir biçimde, kuruluşundan itibaren bütün icraatı halkların kanını dökmek yönünde olmuştur

Meselenin Genişletilmiş Orta-doğu Projesi çerçevesinde ele alınması, bu emperyalist planlar içinde Türkiye'nin "model", "kilit", "köprü" şeklinde tanımlanması; diğer yandan projenin yürütülmesinde ve NATO'nun "yeni rolü" kapsamında bu kez de "cephe", "öncü" olarak adlandırılması; genişlemeli ve yeni işlevli "tarihi" toplantıya ev sahibi ülke olarak tayin edilmesiyle, İstanbul Zirvesi'ni bir çok açıdan kritik öneme sahip hale getirmiş bulunmaktadır.

Emperyalistleri ve faşistleri durdurmak zorundayız. Durdurmaktan öte püskürtmek ve yenilgiye, bozguna uğratmak zorundayız. Afganistan'da başkent Kabul'e sıkışmış durumdadır. Irak'ta sefilleri oynuyorlar. Felluce'nin "girilemez bölge" haline gelmesini kabullenmek zorunda kalan; komplo ve provokasyonlarla direnişçilere karşı kışkırttığı Şiilerin, tam tersi bir yönelişe girip belli bir silahlı güçle işgalcileri hedef alması üzerine, bu konuda da planları bozulan ve son olarak da ortalığa saçılan işkence fotoğraflarıyla ciddi biçimde sarsılan işgalcilerin önderi ABD emperyalistleri; çıkmaz, şaşkınlık ve çaresizlik içinde kıvrıyor.

Emperyalizme ve faşizme militanca karşı koyuşumuzun sembol şehirlerinden; silahlı mücadele

geleneğimizi savaşçılarımızın her köşesine namlularıyla işlediği, fabrikalardan zindanlara, üniversitelerden gecekondulara kadar yayılan can bedeli direnişlerimizin ve kıyasıya kavgalarımızın tarihi aynı zamanda bu şehri parça parça bize katarak geçtiği İstanbul; birkaç günlüğüne de olsa açık işgale uğratılmanın, daha da işrenç biçimde kirletilmenin eşliğindedir.

Engelleyici olmanın, caydırıcılık yaratmanın, önder yoldaşımız İbrahim ile Mahir'lerin ve Deniz'lerin başını çektiği militan an-

ti-emperyalist mücadele geleneğini sürdürmenin, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişinin ateşini yeniden harlamanın ve güçlü bir barikat oluşturmanın yolu, bu tarz bir direniş sergilemekten geçmektedir. Aksi halde, değil bu fonksiyonları oynamak, düşmana cesaret aşılanmış ve güç verilmiş olacaktır. İşkenceci katillerin korkularını daha da büyütme, morallerini daha da bozma; böylelikle İstanbul'un sokaklarından ve meydanlarından Irak ve Filistin'in kahraman direnişçilerine güçlü birer mesaj göndermek gerekiyor.

İşçi-köylü'den

G-8 ZİRVESİ
FİYASKO İLE SONUÇLANDI!
NATO ZİRVESİ DE
AYNI SONU YAŞAYACAK!

Sayfa 30

HALKLARIN ULUSLARARASI MÜCADELE LİĞİ TARAFINDAN ÇAĞRI YAPILAN “ABD’NİN BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ VE NATO TOPLANTISINA KARŞI EMPERYALİST SAVAŞ VE YAĞMACILIĞA KARŞI BİRLEŞ VE DİREN” ADIYLA GER- ÇEKLEŞTİRİLEN ULUSLARARASI KONFERANS BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi İstanbul’da yapılacak NATO zirvesine karşı gerçekleştirdiği uluslararası bir konferansla NATO toplantısının ana gündemini oluşturan “**Büyük Ortadoğu Projesi**” ve ABD’nin saldırı-ganlık savaşını tartıştı.

12 Haziran 2004 tarihinde Almanya’nın Frankfurt kentinde Goethe Üniversitesi’nde gerçekleştirilen konferansa; Filipinlerden Sosyal Bilimler Merkezi “**Savaş, Emperyalizm ve Kökten Direniş**” teziyle, Prof. Haluk Gerger “**İstanbul NATO zirvesi ve genişletilmiş Ortadoğu Projesi**” teziyle, Yunanistan Militan Halklar “**Avrupa Birliği’nin genişletilmesi ve emperyalistlerarası iç rekabet**” teziyle, Irak Yurtseverler Birliği “**ABD işgaline karşı Irak halkının direnişi**” tezleriyle, Filistin’den İrkçı duvara karşı komite

temsilcisi Sharif Omar, “**Filistin halkının direnişi ve duvarın Filistinliler için ne anlama geldiği**” teziyle, Filipinler’den Anti-emperyalist Bilimler Merkezi “**ABD’nin askeri üslerine karşı kampanya**” teziyle, ATİK “**Emperyalistler arası çelişkiler, Türkiye’deki NATO zirvesi ve ABD’nin büyük Ortadoğu projesi**” teziyle, Ve ayrıca AGİF, Bir-Kar ve ADHK İstanbul’daki NATO zirvesi ve ABD’nin büyük Ortadoğu Projesine ilişkin tezleriyle katıldı.

Filipinlerden katılan delegelerin ABD üslerinin dünyayı bir ahtapot gibi sarmasını somut verilere dayanarak vermeleri, Prof. Haluk Gerger’in ABD’nin “**Büyük Ortadoğu Projesi**”nin ne anlama geldiğini, ABD’nin içinde bulunduğu çıkmazları tarihten ve günümüzden örnekler vererek anlat-

ması, ATİK, AGİF, ADHK ve Bir-Kar’ın kendi tezleriyle soruna yaklaşım tarzları İstanbul NATO zirvesi ve ABD’nin Büyük Ortadoğu projesinin tüm detaylarıyla ortaya koydu.

Konferans yayınladığı sonuç bildiriyle NATO karşıtı eylemleri desteklediğini, Irak’taki tüm işgalci güçlerin derhal Irak’tan çekilmesini ve Irak halkının direnişinin yanında olduğunu açıklarken, 25 Eylül-2 Ekim tarihleri arasında Filistin’de 2. İntifada’nın 4. yılını bir kampanya olarak ABD askeri üslerinin kapatılması kampanyasıyla birleştirerek yürütmeyi karar altına aldı. Ayrıca Hindistan’da tutuklanan Nepal Komünist Partisi MK üyelerinin derhal serbest bırakılması çağrısında bulunuldu.

Bunun dışında Türkiye’de olduğu gibi yurtdışında da Resitanbul adıyla

kurulan komite bir dizi etkinlik kararı olarak İstanbul NATO zirvesini protesto eylemlerini devam ettiriyor. İçlerinde ATİK, AGİF, ADHK, Bir-Kar, HÖC, Yaşanacak Dünya dergisi ve MBP’nun içinde yer aldığı güçler bir aylık programlarını kamuoyuna yayınladıkları bir bildiriyle açıkladılar. Avrupa’nın bir çok yerinde Panellerle başlayan bu kampanya, birçok bölgede standların açılmasıyla devam ederken çıkarılan bir afişle NATO teşhir edilirken, 26 Haziran’da Köln, Stuttgart, Berlin, Viyana, Paris, Londra, Hollanda ve İsviçre’de yapılacak yürüyüşlerle İstanbul NATO zirvesi protesto edilecek. Ayrıca toplantının başlangıç tarihi olan 28 Haziran günü Brüksel’de bir basın toplantısı ve ardından yapılacak bir yürüyüş Resitanbul komitesinin eylem takviminde yer alıyor.

12 HAZİRAN DA FRANKFURT’TA YAPILAN KONFERANSIN SONUÇ BİLDİRGESİ

Bizler, İLPS’in inisiyatifi doğrultusunda ve 28-29 tarihlerinde İstanbul’da yapılacak NATO Zirvesi’ne karşı planlanan protesto eylemlerinin hazırlığı için “**Emperyalist Savaşa ve Yağmaya Direnme**” üzerine gerçekleştirilen bu konferansın katılımcıları olarak, ABD-İngiltere ittifakının Irak’ı istilas ve işgalini mahkum ve protesto ediyoruz. Bu işgalci güçler on binlerce Irak halkının ölümüne, evlerinin, yaşam araçlarının, fabrikalarının, su sistemlerinin, enerji tesislerinin iletişim binalarının halkların kültür ve kutsal değerlerini yok eden ve diğer altyapılarının yıkımına sebebiyet vermişlerdir.

Amerikan ve İngiliz emperyalistleri petrol kaynaklarını kapmak, halkın değerlerini özelleştirmek, ve Irak’da Amerikan askeri üsleri kurabilmek için bu barbarlıklarını sürdürüyorlar. Irak’ın kontrolüyle, Amerikan egemenliğini bütün Ortadoğu da daha da ilerletmek, global petrol ticaretinde Amerikan kontrolünü sıkılaştırmak ve de Amerikan dolarını petrol işlemlerinde kullanılan para birimi haline getirmeyi amaçlanmaktadır.

Bizler Irak halkının kendi kaderini tayin etme için bağımsızlık hakkına saygı gösterilmesini ve Amerikan emperyalistlerinin ve onların işgalci güçlerinin Irak’tan koşulsuz olarak geri çekilmesini istiyoruz. Bizler Irak halkıyla dayanışma içindeyiz ve onları Amerikan emperyalizmine ve onların uşaklarına karşı gösterdikleri kahraman mücadelelerinde destekliyoruz. Bizler bütün Amerikan askerlerinin Irak’tan geri çekilmesini ve ödedikleri vergilerin savaş için değil halkın çıkarları için kullanılmasını talep eden Amerikan halkıyla aynı görüşleri paylaşıyoruz.

Bizler Amerikan-İsrail- Türkiye işbirliğini kınıyor ve protesto ediyoruz, ayrıca Filistin halkının kendi topraklarına ve evlerine dönme hakkını da içeren kendi kaderini tayin etme hakkına olan desteğimizi ifade ediyoruz.

Filistin halkının; Siyonist İsrail devletinin devam eden işgalini ve Filistin halkını işgalcilerin insafına kalmış bir şekilde izole edilmiş gettolara hapsedmeyi amaçlayan ayırıcı duvarı yıkmak için kampanya başlatılması önerisini destekliyoruz.

Bizler Filistin halkının kendi ulusal kurtuluşlarını Amerikan emperyalizminden ve Siyonistlerden almak için her türlü aracı kullanma hakkını destekliyoruz.

Bizler İstanbul Resistanbul 2004 adıyla, İstanbul’daki NATO zirvesi için planlanan, kitle eylemlerini de destekliyoruz.

Bizler 25 Eylül 2 Ekim 2004 tarihleri arasında Filistin’de 2. intifadanın başlangıcının 4. yıldönümüyle çakışacak şekilde işgale, yağmaya ve

askeri üsleri protesto haftası başlatılması önerisini de destekliyoruz.

ATİK, AGİF, BİR-KAR, ADHK, FİLİPNLER SOSYAL BİLİMLER MERKEZİ, MİLİTAN HALKALAR (YUNANİSTAN), IRAK YURTSEVERLER BİRLİĞİ, FİLİSTİN İRKÇI DUVARA KAŞI KOMİTE, ANTI EMPERYALİST BİLİMLER MERKEZİ (FİLİPNLER), PROF. HALUK GERGER

BANKA HESAP NUMARALARI

Emriye Demirkır

Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi

Euro Hesabı: 0751 0067 5731 0000 009

TL Hesabı: 0751 0067 5743 0000 009

İş Bankası İstanbul/Aksaray Şub.

Euro Hesabı: 1002 1130549-TL Hesabı: 1002 1180043

Vakıfbank Valide Sultan Şubesi

Euro Hesabı: 00158 048 000 213746

**İŞÇİ-KÖYLÜ
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Petrol bunalımı, krizi daha da derinleştirecek!

Uluslararası alanda dünya çapında varolan kriz, derinleşmiş ve iyice yayılmıştır. Bilindiği gibi bu bunalım emperyalist-kapitalist sistemin doğasında mevcuttur. 20. yüzyılın son çeyreğinde başlayan bunalım, yerini istikrara terk etmediği gibi, giderek daha gelişmiş ve günümüzde varlığını devam ettirmiştir.

Emperyalist ülkelerde dönem dönem geçici aralıklarla gündeme gelen kriz yerini birkaç yıllık aralıktan sonra geçici ve göreceli de olsa istikrara bırakmıştı. Ancak son girilen resesyon süreci, geçmişe kıyasla en uzun bunalımlı süreç olmuş ve giderek de derinleşmiştir. Ayrıca **petrol fiyatlarına son dönemde yapılan zamlar**, kapitalizmin krizine ilişkin olumsuz kuşkuları daha da artırmıştır. Bilindiği gibi 1974'teki petrol fiyatına yapılan zamlar burjuvazi tarafından bile son krizin **başlangıç nedeni** olarak gösterilmektedir. Oysa krizin ana nedeni **aşırı üretimden** kaynaklanmıştır. Ve petrol fiyatlarındaki artış aşırı üretimin zemin teşkil ettiği krizi daha da derinleştirmiştir. Üretici güçlerin gelişmesi giderek petrol tüketimini hızla artırmış olup, kullanılan petrol miktarını ve fiyatlarını da artırmıştır.

Nitekim ABD'de petrol fiyatlarına geçen ay yapılan son zamlarla 1973'teki zamlardan sonra en yüksek zam yapılmıştır. Gerçi son zamlardan evvel 1973, 1979, 1990, 1997 ve 1998 yıllarında da zamlar yapılmıştı. Ancak yapılan son zamlarla petrol fiyatları en yüksek fiyata ulaşmıştır. ABD'de bir varil petrolün fiyatı 41 doların üzerine çıkmıştır. Bilindi-

ği gibi ABD emperyalizmi dünya çapında en fazla petrol tüketen devlettir. Dolayısıyla petrol fiyatlarındaki fiyat artışları en fazla petrol tüketen devletleri etkiliyor. Üretimde olsun, silahlanmada olsun kullanılan petrol miktarları hızla artmaktadır. Öyle ki yapılan hesaplara göre şimdiye değin bir yılda kullanılan petrol tutarı 29 milyar varil bulmaktadır. Ancak yapılan son hesaplar, bu rakamın 2020 yılında 42 milyar varile ulaşılacağını gösteriyor.

Bu durum kapitalist-emperyalist sistemin **işlerliğinin** sonucudur. Çünkü petrolün tüketimi kapitalist sistemin üretiminde en fazla kullanılan hammadde ve doğal kaynaktır. Üretim araçlarındaki teknolojinin gelişimi doğal olarak kapitalizm açısından en etkili ve en çok kullanılan hammadde olan petrole duyulan ihtiyacı artırmaktadır. Bu nedenle aşırı üretimin neden olduğu krizin giderek derinleşmesine de olumsuz etkide bulunmaktadır. Bir başka deyişle, krize neden olan aşırı üretimin teknolojisi de gelişmekte ve üretimde kullanılan en etkili hammadde ve doğal kaynağa da duyulan ihtiyacı artırmaktadır. Nitekim dikkat edilirse en fazla petrol kullanan ülkeler en fazla gelişmiş üretim araçlarına sahip olanlardır.

Petrol fiyatlarındaki artış kapitalizmin ürettiği ürünlerin fiyatlarının artması ihtimalini büyütüştür. Ancak krizin nedeni aşırı üretim olup, petrol fiyatlarındaki artışın da zeminini oluşturmuştur. Aşırı üretime neden olan, üretim araçlarındaki gelişme petrol tüketimini de artır-

mıştır. Üretici güçlerle üretim ilişkilerinin çelişmesinin ürünü olan aşırı üretim, doğal olarak mevcut sistemin gündeminde yer alan krizin ön koşulunu oluşturmaktadır. Toplumsal ihtiyaçları karşılama yerine, aşırı kâr dürtüsüyle yapılan üretim, işçi sınıfının ve emekçi halkların gasp edilen haklarının giderek artmasıyla alım gücünün düşmesini daha da derinleştirmiş ve üretilen ürün kitlesinin tüketilemeye durumunu daha da artırmıştır. Emek tarafından üretilen ürünlerin pazarlarda tüketilemeye durumu, meta alışı, satış ve değişiminde daralma durumunun daha da derinleşmesi demektir.

Nitekim ABD, Avrupalı, Japonya, Rusya vb. emperyalist ülkelerde üretilen tüketimindeki daralma, üretimde kısıtlamayı da beraberinde getirmiştir. Dolayısıyla üretimdeki bu aksama ve daralma işsizliği de artırmaya başlamıştır. İşçi sayısında hızla nispi azalma sürecine girilmiştir. Aşırı üretimin girdiği süreç üretim dışındaki işsizler ordusunun sayısını hızla artırmaya devam etmektedir. İşsiz sayısındaki artış ve tüketimdeki düşüş hızla aşırı üretim sürecine sokmuştur. Bu da kâr oranında düşüşü de hızlandırmıştır. Geçmişte emekçilerin kazandığı sosyal haklar burjuvazi tarafından gasp edilerek kâr oranı yükseltmek istenmektedir.

Tüm bu uygulamalar tekeli burjuvazinin ve mensup olduğu sistemin sorunlarını çözememiştir. İflas eden şirket, firma sayısı azalmamıştır, artmıştır. Hatta bu tekeli firmalar kâr dürtüsüyle geri kalmış ve emperyalistlerin pazarları durumundaki ülkelere kaymaktadır. Ama diğer taraftan emperyalist ülkelerdeki işsizlik sayısını da artırmaktadırlar. Geri kalmış ülkelerde ucuz işgücüyle üretilen metallerin işsizlik sayısının hızla arttığı emperyalist ülkelerde satışı planlanmaktadır. Ancak bir dönemler çalıştıkları işyerlerinin kapanması ve bazı geri kalmış ülkelere taşınması ile işsizliğin daha arttığı şartlarda tüketimin tamamlanması mümkün değildir. İşsizliğin artmasıyla ve sosyal hakların giderek gaspıyla, kitlelerin alım gücü iyice düşmüştür ve düşmektedir. Dolayısıyla krize müdahale

edemediği gibi işsizliğin artması ve alım gücünün düşmesi de krizi daha derinleştirmektedir.

Sonuçta burjuvazi bir dönemler sistemin içinde bulduğu göreceli çözümlerle sağladığı istikrarı artık sağlamaktan uzaktır. Tüm bu gelişmeler artık günümüzde derin çelişkiler yaratmaktadır. Nitekim hareket halindeki sermayenin üretimden daha koparak tefeci piyasalara kayması ve tefecileşmesi sermayenin aşırı birikiminin ürünü olup, mali krizin daha da derinleşmesine neden olmuştur. Krizin sonucu üretim dışında borsalarda daha fazla yer alan sermayenin önemli bir bölümü dönem dönem hisse senetlerinin düşüşüyle borsa dışına kaymaktadır. Bu durumda da düşen hisse senetlerine karşın doların değeri yükselmektedir.

ABD emperyalizminin dünya çapındaki cari açıklarının iyice büyümesi, bir taraftan kendi ülkesindeki faiz oranlarını artırma girişimine de zorlamıştır. Dünyanın en zengin emperyalist devletinin yıllık bütçe açığı 500 milyar doları bulmaktadır. Dünyaya tek başına hükmetme dürtüsü, Afganistan, Irak sıcak savaşları, 70'ten fazla askeri üslerin varlığı ve tüm diğer emperyalist emeller için harcanan paralar ABD emperyalizminin mali durumunu da iyice zora sokmuştur. Bu nedenle de, doların değerinin yükseltilmesine ihtiyaç duymaktadır. Doların değerinin yükseltilmesiyle ve yabancı piyasalardan kendi piyasalarına bir miktar çekmesiyle borç açığını kapatmayı düşünmektedir. Ancak bu durumun da epey riskleri vardır. Çünkü krizin daha da derinleşme olasılığı vardır.

Tüm bu duruma karşın petrole yapılan zam da ekonomideki ve mali piyasalardaki mevcut krizin daha derinleşme ihtimalini gündeme getiriyor. Petrol ihtiyacı giderek artacaktır ve emperyalist burjuvazi sınıf karakteri gereği bunun faturasını her zaman olduğu gibi yine emekçi sınıflara yükleyecektir. Tüm bunlar da sınıf çelişkilerinin daha derinleşmesi ve bu doğrultuda proletaryanın ve tüm emekçilerin her zamankinden daha fazla örgütlenmesinin zorunlu kılınması demektir.

Irak'a yeni yönetimle birlikte yeni katiller ordusu girecek

Bush, geçtiğimiz hafta içinde yaptığı açıklamalarda Irak'tan ne zaman çekileceğine dair net bir tarih vermeyerek **"birlikler ancak Irak özgürleştikten sonra"** açıklamasında bulundu. Açıklamasına **"bu işin sonu özgür Irak"** zırvalarıyla devam ediyor. **"Özgür Irak"**'in tarihi pratiklerini yaşadığımız bugünlerde durum resmi belge ve raporlarla da kanıtlanmaya çalışılıyor. ABD Savunma Bakanlığı tarafından hazırlanan bir raporda; **"Hiçbir şey, ABD vatandaşlarının korunması için hayati önem taşı-**

yacak bilgileri almaktan daha önemli olamaz ve bu nedenle işkenceyle ilgili normal kısıtlamalar uygulanmayabilir." Hazırlanan bu raporun ardından bir yıl gibi bir zaman geçti ve Irak'ta Ebu Garib hapishanesinde ABD vatandaşlarının korunması için "gerekli" olan uygulamaları gördük.

Irak'ta geçici yönetimin el değiştirdiği Haziran ayı başlarından itibaren bir dizi gelişme yaşandı. Yönetimin tamamen ABD işbirlikçilerine devredileceğinin açıklandığı tarihe kadar, Çelebi'nin

Sınıfsal Bakış

“LEYLA DIŞARDA, SIRA APO'DA !”

Abdullah Gül'ün kendileriyle görüş-tükten sonra, “*Uzun hapis hayatının ver-diği olgunluk oluyor herkeste. Bunlarda da ben iyi niyeti gördüm. Umarım herkes sorumluluklarını taşır. Öyle gördüm.*” di-ye tasvir ettiği DEP’li eski parlamenterler-den, popülaritesi cinsiyetinden kaynaklı en yüksek olanı **Leyla Zana**; tahliyelerin ar-dından kameraların karşısına geçip bir kah-raman edasıyla mikrofonlara ilk kez uzan-dığında, söylenecek onca söz varken hiçbi-risini etmediği gibi, “*rahmetli*” **Özal**’ı anarcasına, ABD’deki **Tayyip**’e selam gönderircesine ve BOP’ni idrak edercesine şu sözleri sarf ediyordu: “*Bu ülke kendi iç-sel sorunlarını çözerse, bölgenin yıldızı haline geleceğine inancımı 10 yıl önceki gibi taptaze koruyorum.*”(09.06.04)

Bu sözlerin, hangi misyona ait olduğu, nasıl bir **ruh halini** ve koşullanmayı ifade ettiği açıktır. Ulusal hareketin **İmralı** sü-re-ci ile demirlediği teslimiyet limanında ko-naklayan ve bu eksen de üretilen politika-larla **şekillenen** bütün eski ve yeni siyasi kimlikler böyle konuşmak ve hareket et-mek durumundadırlar. Onlar için artık “**ye-ni dönemin**” gereği olarak “yeni roller” yazılmıştır ve bunu oynayacaklardır. Bunu isteyerek yerine getirenler için doğaldır ki her şey **daha kolay** olmaktadır.

Daha bir gün önce **İstanbul**’da yurtse-ver kesimin çeşitli basın kuruluşları ve de-mokratik kurumları, “**NATO Zirvesi ve Kongra-Gel’in ateşkesin kaldırılması kararı**” bahanesiyle hiçbir ciddiye alınabi-lecek “yasal” dayanak olmaksızın (tıpkı “**DHKP-C operasyonunda**” olduğu gibi) basılarak talan edilmiş, onlarca çalışmanı gö-zaltına alınmıştı. Kısa bir süre önce (**28.05**) de aynı çevreden yurtsever bir genç **Şiyar Perinçek**, Adana’da polisler tarafından cadde ortasında yere yatırılıp sırtına iki el ateş edilerek katledilmişti. Tahliyelerin ol-duğu gün ise televizyonlarda “**Kürtçe ya-**

yın” aldatmacası başlatılmıştı. Bütün bun-ların yanı sıra, çok yönlü hukuk ihlali neti-cesinde **10** yıl hapis yatırılan **DEP**’lilerin bizzat kendi durumları hakkında söyleye-cekleri çok şeyleri olmalıydı.

Onlardan **NATO Zirvesi**, **Irak işgali**, **İs-rail’in vahşeti**, **ABD emperyalizminin kat-liamları**, **Ebu Garib Hapishanesi**, **F Tipi Hapishaneler** ve diğer bir dizi gündemle il-gili **bir kelime** söylemelerini doğrusu kim-se beklemiyordu. Ama yerli ve yabancı o kadar basın mensubunun önünde o **fırsat** doğmuşken, kendi çevreleriyle ve yaşamlarını adadıklarını iddia ettikleri sorunla (**Kürt sorunu**) ilgili dahi “**demokratik**” çerçevede bir aydın söylemi dahi tuttura-madılar. Bunların söylenmemesi, unutkan-lıktan ileri gelmiyor. Ya da yazımızın ba-şında yer verdiğimiz sözler, heyecanla **rastgele** ağızdan dökülmüyor. Yani her şe-yin bir açıklaması var.

İşte o açıklamanın aslı, sorunla ilgili madalyonun **öteki** yüzüne bakıldığında da-ha rahat okunabiliyor. Madalyonun öteki yüzünde **PKK**’nin **evriliş serüveni** ve ön-derinin tutsaklık pratiğindeki “**hidayete eriş**” öyküsü yer alıyor. **PKK**; **KA-DEK**’ten **Kongra-Gel**’e uzanan isim ve örgütsel biçim değiştirme sürecinde, **esa-sen** karmaşık ve çok fazla gibi görünen de-ğişimler yaşamadı. Görüntüye yansıyanlar böyle olsa da **özünde** temel tezler ve yöne-lim terk edilmek suretiyle ana rotadan çı-kıldı. Böylelikle esas mücadele biçimi de **silahlı** olmaktan çıkıyor ve örgütlenme bu-na uygun şekillenmeye başlıyordu. Koşul-ların etkisi ve düşmanın tutumu ile zorunlu olarak muhafaza edilen askeri yapının, sa-vaşçı karakterinin ciddi oranda zayıfladığı **bilinebilecek** bir gerçektir.

HPG tarafından 1 Haziran’dan itibaren tek taraflı sürdürdükleri **ateşkesin** kaldırıl-dığının ilan edilmesi ve devamında “**aktif savunma**”, “**misilleme hakkını kullan-**

ma” gibi yorumların yapılması (buna uy-gun pratiklere girilmesi) kimseyi yanıltma-malıdır. Zira bu adım, **silahlı reformizmin** ülkemizdeki baş temsilcisi olan ulusal ha-reketin tipik bir manevrasıdır. Silahlar; bu hareketin son 3 konferans ve kongre belge-lerine resmen geçtiği üzere, “**demokratik cumhuriyet**” programıyla beraber, farklı bir işlev kazanmıştır. **İktidar olma** aracı değildir. **Kurtuluş** için patlamayacaktır. Ancak şu sıralar olduğu gibi pazarlık, blöf veya iç hesaplar, kendi tabanına mesaj vb. amaçlarla kullanılacaktır.

10 yıl, ABD’den AB’ye araya girme-yen kalmadığı halde inatla içerde tutuktan sonra hapislik sürelerinin bitmesine aylar kalmışken, Yargıtay’a **basit** bir müdahaleyle ve **dalga geçercesine** tahliye edilmelerini **büyük bir lütf** gibi değerlendirip, dü-ğün dernekli kutlamalara girişmek; sabahın köründeki radyo yayını ile haftada yarım saatlik bayat haberli Kürtçe televizyon yayınına “**tabuların yıkılmasında büyük bir adım**” olarak alkışlamak nasıl bir ruh halidir? **HPG** gerillaları, Kürtçe televizyon yayınına haftada 1 saate çıkarmak için mi sa-vaşacaklar?

Ulusal hareketin yasal ve yasadışı plat-formdaki örgütlenmesi, iç sorunlarının çö-zülmesi, politika ve taktiklerinin saptanma-sı, **İmralı üzerinden** düşmanın tam deneti-mi ve kontrolü altında gerçekleştirilmekte-dir. Bunlar, basın bültenleri, günlük gazete-ler, dergiler ve internet aracılığıyla bütün açıklığıyla **kamuoyuna** da duyurulmakta-dır. **A.Öcalan**’ın avukatlarıyla yaptığı gö-rüşme notlarından oluşan bu belgelerde kullandığı dil ve daha düne kadar örgütü yönetenler için seçtiği sıfatların **düşündü-rücü** olması bir yana, mevcut yöneticiler ve çalışanlar için sarf ettiği ifadeler de ol-dukça **çarpıcıdır**. Dahası kendisine biçtiği **değer ve misyondur**. Bunun için örnekle-me yapmakta bir sakınca yoktur:

“*Savunmalarım en süper filozofların çözümlerinden daha derinliklidir.*” (**Özgür Halk**, 15 Mayıs 2004, sf.21)

“*Marks’ı aşan bir çizgiyi Öcalan ba-şarıyla tamamlamıştır, Marksizm’in yüz elli yıllık çözümsüzlüğünden çıkış buldu, bundan büyük mutluluk duyabilirsiniz.*” (**Özgür Halk**, agd, sf.23)

“*Ben iktidarı çözdüm Lenin bile çöze-memişti. Son savunmalarında var iktida-rı ele geçirmek değil, iktidarı söndürmek istiyorum.*” (26 Mayıs 2004, Avukatlarla Görüşme Notları-İnternet)

“*İmralı’ya gelişim benim için adeta ilaç gibi oldu. Sonuç gerçekliğimin ta kendisi, sonuçta gerçeğe ulaştım.*” (**Öz-gür Halk**, agd, sf.26)

Apo’nun ulaştığı **gerçeklik**, düşmanın eline geçtiği andan itibaren takındığı ve bu-güne kadar hiç değişmeyen tavrını da belir-leyen **sınıfsal** bir gerçekliktir. Sergilediği, bir duruştur. Her **duruş** da bir sınıf tavrına karşılık geldiğinden, o sınıfın gerçekliğini yansıtmaktadır. Ancak bizim burada açım-lamaya çalıştığımız bir başka **gerçeklik** ise, düşmana teslimiyetin böylesi durum-larda ve konumlarda anlık ve dönemlik ol-madığı, **süreklilik** arz eden/ettirilen bir rol-lü gerektirdiğidir. Bugün, açık bir biçimde düşmanın gözü önünde, **bilgi alıp emir ve talimatlar vermektedir**.

Sadece son görüşme notlarına bakıldı-ğında; yasal alanda yeni kurulacak çatı par-tisinin oluşumundan, yasal gazetenin başı-na getirilecek kişinin isminin saptanması-na, **PJA** önderliğinde kimlerin yer alacağından, **PKK** kongresinin ne zaman toplanma-sı gerektiği ve yönetimin kaç kişiden oluşa-cağına, son kongre öncesi ve sonrası hazırlık, ayrılık ve değerlendirmelere kadar bir dizi mesele detaylı biçimde ele alınmakta-dır.

Bütün bunlara izin verildiği koşul-larda; **HPG**’nin tek taraflı ateşkes kararını kaldırması, 4 **DEP**’linin tahliye edilmeleri ve Diyarbakır’da kahramanlar gibi karşı-lanmaları, radyo ve televizyonlarda Kürtçe yayın yapılması ve bunun “olumlu” karşı-lanması, **DİHA**’nın ve **Özgür Halk**’ın basıl-ması ve daha önemlisi ABD’nin terörist ör-gütler listesine aldığı halde Irak Kürdis-tan’ındaki **PKK** kamplarına yönelik hare-kat yapmaması, **bir bütün halinde oku-nup değerlendirilmelidir**.

O zaman, **Diyarbakırlıların** Leyla Za-na ve arkadaşlarını karşılama anında attık-ları “**Leyla dışarda, sıra Apo’da**” sloganı bir anlam kazanmaya başlıyor. **Halkımız Apo’nun içeride tutulmasının gereksiz ve anlamsız olduğunun farkındadır!**

ABD yönetiminin gözünden düşmesinin ardından yeni işbirlikçi geçici hükümet başkanlığına **Meşal Acil el Yaver** getirildi. Irak’ta ki yeni hükümet Bağdat’ta ABD işgalcilerine karşı patlatılan bom-balarla “selamlandı.” Irak’ın yeni Başba-kanı **İyad Allavi** yaptığı ilk açıklamada sonuna kadar sadık bir uşak olarak kala-cağını, “**güvenlik politikası ve ortak askeri operasyonlar konusunda tam işbirliği içinde**” çalışacağı sözleriyle ifade etti.

Yönetimin yeni el değiştirdiği bu dö-nemde ve 30 Haziran’da kalıcı yöneti-min yerleştirileceği tarihten itibaren de ABD, Irak’ta güvenliği tamamıyla de-vretmiş olmayacak. Irak Adalet Bakanı **Malik Dohan El Hasan**, 30 Hazi-ran’dan sonra ülkede idam cezasının ye-niden uygulamaya konulacağı açıklama-sını yaptı. “**Özgürleştirilen**” **Irak top-raklarında idam sehpalarının** kurula-

cağının haberi veriliyor.

Oluşturulan yeni hükümetten işbir-likçi Kürt liderler oldukça rahatsız. Bar-zani yaptığı açıklamada; “oluşturulan yeni hükümetle Kürtlere gerekli özenin verilmediği”ni ifade etti. Irak pazarından pay alma hesabı güden Barzani, ABD’yi bir nevi tehdit ederek gerekli hassasiyet gösterilmediği takdirde Kürtlerin hakla-rını savunacağını tehdidini de savuru-yor. “**Kürtlerin sorun çıkaracağından şüphe duyulmasın**” ifadesini kullanarak, işgalci emperyalist güçleri sıkıştırabi-lirim şantajını kullanıyor. ABD ve İn-giltere tarafından hazırlanan ve yeni hü-kümet konseyine sunulan karar tasarısın-da işbirlikçi Kürt liderlerin beklentisinin aksine özerklik gibi bir “hakkın” tanı-nmaması Barzani’nin kaygılarının ve teh-ditlerinin temel kaynağını oluşturuyor.

Çatışmaların kesintisiz sürdüğü Irak sokaklarında ABD askerleri her gün bi-

raz daha artan bir bilançoyla kayıp ver-meye devam ediyor. Çatışmaların din-medığı bölgede 28-29 Haziran **NATO** Zirvesinin ardından bölgeye **NATO** gücü yerleştirilmesi planları, yapılan G-8 Zir-vesinde ABD tarafından tartışılmak is-tenmesine rağmen “başarılı” bir sonuç alınmadı. ‘Güvenliğin’ Ortadoğu’da na-sıl sağlanacağına ilişkin tartışmaların ya-pılacağı **İstanbul Zirvesinde** bilindiği gi-bi ana gündem **NATO**’nun Irak toprakla-rında konumlandırılması olacak. Irak’ta batağa saplanan Bush yönetimi, durumu temizlemek ve kendisi açısından belli bir rahatlama sağlamak için **NATO** şemsiye-si ile bölgede kendi denetimini sağlama alma çalışmaları yürütecek. Saldırı ve iş-galle birlikte yıpranan ABD askeri gü-cünü -hepsini değil- çekerek **NATO**’yu bölgede konumlandırma planları içinde. Bu durumu 30 Haziran’da kurulacak ye-ni hükümetle de pekiştirmeyi hedefliyor.

Tabi bunlar ABD’nin hesap ve planları; ne kadar tutacağını ise önümüzdeki dö-nem gösterecektir. G-8 Zirvesinin sonuç-ları doğru değerlendirildiğinde ABD açı-sından önümüzdeki dönemin hayli zor ve sancılı geçeceği şimdiden belli. “**Ba-rış gücü NATO’nun**” katliamlarının ABD’nin “bıraktığı yerden” devam etti-ği koşulda direnişin devam edeceği dü-şünüldüğünde bu ihtimalin gerçekleşme koşulları o zaman daha net tartışılacaktır. ABD, **İstanbul Zirvesinde** bu planlarını gerçekleştirmek için onay alabilirse halkların katili **NATO**’nun önümüzdeki dönem bu ülkeye müdahalesi söz konusu olacaktır. Bu, BOP içinde yer alan tek **NATO** üyesi ülke olarak Türkiye’nin de Ortadoğu halklarının karşısına çıkması demek olacaktır. Kısacası **NATO**’ya ve yapacağı Zirveye karşı çıkmak için ol-dukça çok ve geçerli nedenlerimiz var-dır.

Belediye-İş, TİS görüşmelerindeki anlaşmazlık üzerine açıklama yaptı

2 Haziran günü Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda Belediye-İş 2 No'lu Şube üyesi emekçiler basın açıklaması yaptı. "**Sendikal Hakkımız Engellenemez/Belediye-İş 2 No'lu Şube**" yazılı pankartı meydana asan emekçiler "**Sendikal hakkımız engellenemez**", "**Yaşasın örgütlü mücadelelerimiz**" sloganlarıyla basın açıklamasına başladı.

Belediye-İş adına basın metnini okuyan 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm**, NATO sürecine değinerek varolan işten çıkarmaların, ekomomisi daralan ve rant çevreleri arayanların işi ol-

duğunu belirterek Bakırköy Belediyesi'nin Toplu İş Sözleşmeleri (TİS) ve Yunus Emre Kültür Merkezi'ndeki işten çıkarmalarla ilgili tavrı değerlendirdi ve "**Bakırköy Belediyesi'nde var olduğu ileri sürülen mevcut sorunların kaynağı çalışanlar değildir. Çalışanlar gece-gündüz Bakırköy halkına hizmet etmektedir**" dedi.

Gülüm aynı zamanda TİS sürecinden 60 gün geçmiş olmasına rağmen anlaşma sağlanamadığına işaret etti. Yunus Emre Kültür Merkezi'ndeki işten çıkarma durumu için de, işten çıkartılanlar-

dan 82 kişinin sendikalarının üyesi olduğunu, gereksiz eleman denerek atıldıklarını, ancak Belediye yönetiminin işler için sürekli taşeron şirketleri görevlendirdiğini açıkladı.

Hasan Gülüm konuşmasını Bakırköy Belediyesi'ni çözüm üretmeye davet etti ve kendilerine destek veren diğer sendikaların da adını sayarak destekleri için teşekkür etti. Basın açıklamasının sonunda işçiler "**Yaşasın sınıf dayanışması**", "**Birlik mücadeleye zafer**", "**Direne direne kazanacağız**" sloganlarını atarak dağıldılar. (İstanbul)

Sağlık alanı ticarethane değildir

SES Samsun Şubesi'ne üye sağlık emekçileri **9 Haziran** günü Sağlık İl Müdürlüğü önünde toplanarak performansa dayalı döner sermaye uygulamasında sağlık kurumlarının ticarethaneye dönüşerek yurtaşın müşteri olarak görülmesini protesto eden basın açıklaması yaptı. Yapılan basın açıklamasında konuşan SES Samsun Şube Başkanı **Süleyman Bal** "Temel ücretler ve

emekliliğe yansımayan, bizi birbirimizle rekabete zorlayan, emeğimize göre değil 'kazandırdığımızı' göre ücretlendiren, iş barışını bozan, çalışma ortamını sağlıksızlaştıran, sağlık ortamını ticarileştiren performansa dayalı döner sermaye uygulamasının sonlandırılmasını, ücretlerimizin insanca yaşanacak düzeye yükseltilmesini, döner sermaye sonlandırılıncaya kadar ise

Performansa göre ücretlendirme girişimi

Burjuva-feodal sistem emekçi halk katmanlarını sindirme ve kendi çizmiş olduğu çerçevenin içinde hareketlerini sağlamanın araçlarını yaratmaya çalışıyor. Bu saldırılar ise özelleştirme, esnek çalışma ve performansa göre ücretlendirme vd. sıralanıyor. Eğitim emekçilerini yarış atı konumuna getirmek için uygulanmaya çalışılan performansa göre ücretlendirme tasarısı şimdilik mecliste bekliyor. Tasarıya göre öğretmenler adaylıktan sonra, "**öğretmenlik, uzman öğretmen ve baş öğretmenlik**" olarak üzere üç aşamada sıralanacak ve her öğretmen almış olduğu, bulunduğu

konuma göre ücretlendirilecek. Tasarı toplam serbest öğretmen kadro sayısı içinde baş öğretmen sayısını %10, uzman öğretmen sayısını %20 ile sınırlıyor.

Eğitim-Sen'in hazırladığı ve yetkililere de sunduğu raporda bu amaçlara ulaşılması için "**yarışmayı ön plana çıkaracak bir teşvik sisteminin kurulması**" eleştirilirken, tasarının esnek çalışma uygulamalarını yaygınlaştırarak iş güvencesini ortadan kaldırılmasına hizmet edeceği vurgulanıyor. Tasarı aynı zamanda emekçilerin bölünmesi anlamına da geliyor. (Kartal)

gelirlerin tek havuzda toplanarak, iş barışını bozmayacak şekilde eşit, adil dağıtılmasını talep ediyoruz" şeklinde konuştu. Basın açıklamasına katılan sağlık emekçileri "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz**", "**Parasız sağlık parasız eğitim**" sloganları attı. Süley-

man Bal "insan onuruna yakışır, eşit, ücretsiz ulaşılabilir sağlık hizmeti, insanca yaşayacak ücret ve iş güvencemiz için; yapmak istenenlere seyirci kalmayacağız" diyerek basın açıklamasını sonlandırdı.

(Samsun)

Emekçinin Gündemi

15-16 HAZİRAN DİRENİŞ RUHUNUN NERESİNDEYİZ?

1960'lı yıllarda dünyada ve Türkiye'de güçlenmeye başlayan sosyalist hareketin etkileri ülkemiz işçi sınıfına da yansımış, Türk-İş'in tutumundan rahatsız olan bazı sendikalar ve Türk-İş'e olan tepkiler nedeniyle daha önce kurulmuş bağımsız sendikalar 13 Şubat 1967'de **Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu**'nu kurdu. 1970'li yıllarda TC'nin emperyalistlere olan borcu katmerleşerek artmış, ekonomi felce uğramış, enflasyon % 100'ü aşmış, var olan bunalımın ve içine düşülen krizin faturası emekçilere kesilmeye çalışılmıştır. Emperyalistlerin ve yerli uşaklarının birlikte kurdukları fabrikalar, işletmeler binlerce işçinin emeğini sömürerek ayakta dururken, kârlarına kâr katarken, işçi ve emekçilerin ise yoksullukları günden güne artmıştır. Bu ezilen emekçi kesimlerin toplumsal çelişkilerinin derinleşmesi-

ne neden olmuştur. Yükselen devrimci dalga işçi sınıfının **kendiliğinden de olsa** sendikal ve toplu sözleşme hakları için direnişe başlamalarını getirmiş, irili ufaklı birçok işyerinde direnişler boy vermiş ve gelişmiştir. Emperyalistlerin ve yerli uşaklarının uykusunu kaçırılan, başını ağrıtan bu hareketlenme, dönemin AP hükümeti tarafından bir an önce bastırılmaya çalışılmış, 1961 Anayasasıyla getirilen bazı esneklikler **274 ve 275 sayılı yasalar** çıkartılarak engellenmeye çalışılmıştır. Yasaların mecliste kabulüyle sendikalar eylem örgütlemeye başlamışlardır. 15 Haziran 1970 sabahı İstanbul, İzmit, Gebze meydanlarına-sokaklarına dökülen yüzbinlerce işçi alanlar zapt etmiş, fabrikalarda çalışan işçiler aileleriyle birlikte insan seli olup sokaklara akmışlardır. 16 Haziran sabahı daha da kalabalıklaşan kortejler önlerine ku-

rulan barikatları aşarak ilerlemiş; TC'nin kolluk güçleri çareyi insanların üzerine kurşun sıkarak, insanları katletmekte, sıkıyönetim ilan etmekte, sokağa çıkma yasağı getirmekte bulmuştur. Üç işçi şehit düşmüş, yüzlerce yaralanmış ve yüzlerce insan da gözaltına alınmıştır.

Otuzdört yıl önce yaşanan bu gelişmelere baktığımızda bugün bu şanlı direnişin neresinde olduğumuzu görmüş oluruz. Ayrıca kim ilerisinde olduğunu iddia ediyorsa da yalan söylemiş olur.

O günlerde yaşanan yoksulluk, sömürü ve hak gaspları bugünlere daha da katmerleşerek sürmüş, işçi ve emekçilerin kan ve can pahasına kazanılan hakları her gün biraz daha budanarak neredeyse küçük bir kırıntı dahi bırakılmamıştır. Sendikaların içi boşaltılmış, **Amerikan ve Japon tipi sarı sendikacılık** bize emekçilere dayatılmış ve işçilerin sendikalara olan güveni ortadan kaldırılmaya çalışılmış, bunda da büyük ölçüde başarıya ulaşılmış, sarı sendikacılığın hakimiyeti giderek güçlendirilmiştir. Sendikal bü-

rokrasi oluşturularak sendikalarla işçilerin bütünleşmesi engellenerek sendika ağaları yaratılmıştır.

Emperyalizmin saldırılarının her geçen gün artarak devam ettiği, böylece keskin süreçlerde yürüttüğümüz kitle faaliyetinin ve örgütlenme çalışmalarının önemini geçmişten kazandığımız tecrübelerle bakarak görebiliriz. Kitlelerin kendiliğinden gelişen öfke ve tepkileri örgütlenmediği sürece sönmeye mahkum olduğunu görmeliyiz. Anlık öfke ve tepkilerle ortaya çıkan/gelişen hareketlilikleri iyi değerlendirmeli, DDSB saflarını geliştirmeli/güçlendirmeliyiz. İşçi sınıfı içerisinde yürüttüğümüz örgütlenme çalışmasını zincire bir halka daha eklemek zorunluluğuyla ele almalı, kavramalıyız.

Emekçi halkımıza ve işçi sınıfına karşı saldırıların arttığı bu dönemi kitlelere dayanarak kendi gücümüze güvenerek, sürece bilinçli müdahalelerle aşabiliriz.

Biz DDSB aktivistleri, bu süreci göğüsleyerek bilgi ve güce sahibiz.

Birlik mücadeleye zafer!

Doğal afetlerden kaynaklı çok ciddi sorunları yaşayan köylüye karşı devlet görevini yapmalıdır Yağmur köylünün ürününe ekmesine engel oldu

Bir yandan ürünlerine kota koyulması, desteklemelerin yapılmaması gibi sorunlar yüzünden sıkıntı yaşayan köylüler bir yandan da son haftalarda yoğunlaşan kötü hava şartları nedeniyle sıkıntıda.

lünün bu seneki ürününe hasatı geciken hastalıklı mahsul nedeniyle yetiştirdiği çeşitlerden zarar edecek. Köylünün yaşadığı bu sorunlar üzerine Samsun Ziraat Odası Başkanı **Gülbey Abaza'nın** görüşlerini aldık.

- *Bu yıl soğuklar ve ardından devam eden sağanak yağmurların köylünün yetiştirdiği ürüne zararını anlatır mısınız? Bu konuda yapılması gerekenler nelerdir, Ziraat Odası olarak önerileriniz neler?*

- Bu üç haftadır yağın yağmur yüzünden ekinlerde dane tutmama durumu ortaya çıkıyor, tamamıyla dane tutmıyor ve çürüyor. Meyveler ise soğuk nedeniyle bu sene yok, otlar çürüdü. Fındık yok. Köylülerimiz perişan durumda, tütün dikemiyorlar. Fideler fidelikte çürüdü. Şimdi bu sene tütün yapılamadığı gibi şeftali de vardı o da yağışlardan ve soğuktan dolayı olmadı. Bu mağduriyetimizden dolayı köylümüz devletten yardım bekliyor. Köylümüz şu anda DGD'den yararlanıyor. 2 taksit olarak verilen DGD'den üç-beş kuruş para alıyor. Mazot yardımı alıyor. **Bunlar da yeterli olmuyor.** Köylümüz tütün yetiştiremiyor, kotadan dolayı. Bakınız benim köyüm **Kulacadağ Merkez** köyü olarak tütün yapan 80 haneydi. Bugüne kadar 5 tona yakın tütün yapardı. Şu anda 10 hane tütün yapıyor. Kotadan dolayı bıraktı. Yani 200 kilo tütün yapabiliyor. Köyümüz tütünü bıraktı şimdi hayvancılığa

önem veriyor. Tütünü bırakmasının sebebi devletin "**doğrudan doğruya tütünü yapma**" demesidir, "**fındık yapma**" diyor, buğday zaten bizim oralarda sadece satmak için değil. İhtiyacını karşılayacak 5 tane hayvanını beslemek için yetiştiriyor. Hayvancılığa devlet önem veriyor, hayvancılık yapın diyor ama yoğurdu, tereyağını, sütünü nereye satacağın, köylülerimiz pazara getiriyor, onu da satamıyor. **Bunlara pazarlama yeri düşünmek gerekiyor.**

Biz Ziraat Odası olarak da **bir kooperatif kurulmasını, köylümüzün ürettiklerinin buralarda pazarlanması gerektiğini düşünüyoruz.** Kooperatifler olmadıktan sonra tek başına pazarda satması köylümüzün zarar etmesi demek. Bakınız köylümüz bu sene yağıştan dolayı perişan oldu. Köylümüzün Bağ-Kur'a borcu var, **Bağ-Kur'a çiftçi sigortası yaptırmış, ödeyemiyor, satacak bir şeyi de yok.** Ayda 70-80 milyon bile bulamayan köylünün bir geliri olmayınca bu borcunu nasıl ödeyecek?

Devletimiz DGD'yi 2'ye böldü, mazot parası verdi, bunlar da yeterli gelmiyor köylüye. Ürettiği ürünü pazarlayamıyor, onun için köylümüz iyi durumda **değil. Ürününün pazarlanması için kooperatiflerin kurulması gerekiyor.** Biz Ziraat Odası olarak yasalarda düzenlenirse bu konuda her türlü desteğe hazırız.

(Samsun)

Köylümüz, ülkemiz tarımı üzerine uygulanan talan politikalarıyla, ürünlerle kota konmasıyla, geçinebileceğinden daha az üretmeye zorlanması ile, borcunun her hasatta katlanarak çoğalmasıyla ve pazar sorunu gibi sorunlarla boğuşurken son 50 yılın en büyük doğal afetlerinin ardarda yaşaması ile de yaşam koşulları içinden çıkılmaz bir

hal aldı. Soğuklar fındık ve meyvelerin üçte iki ürünü kaybına neden olurken yaklaşık 3 haftadır aralıksız süren sağanak yağmur, Karadeniz köylüsünün yaz sebzesi ve tütünü tarlaya ekmesine engel oldu. Ekili olan hububat tarlalarında ekinlerin dane tutmasının gecikmesi ve fazla yağıştan kaynaklanan bakteriyel hastalıklar söz konusu. Köy-

Bergamalı köylülerin AİHM'deki davası başladı

Uzun yıllardır siyanürlü altın aramasına karşı direnen ve mücadeleleri birçok yerde örnek alınan Bergama köylülerinin AİHM'e açtıkları dava görüşülmeye başladı.

AİHM'de görülen ilk duruşmada, köylülerin avukatları **Mehmet Nur Terzi** ve **Noyan Özkan**, Normandy Madencilik AŞ'nin 3 ton si-

yanür kullandığını, 18 ton siyanürün de şirketin depolarında stoklandığını belirtti. Siyanür kullanımının çevre, insan sağlığı ve güvenlik açısından tehlikelere neden olduğuna işaret eden avukatlar, bunun bölgede yaşayanların sağlık ve güvenliğinin tehdit altında olduğunu belirterek, Türkiye'nin Avrupa İnsan Hakları

Sözleşmesi'nin "**yaşama hakkı**" ile ilgili maddelerini ihlal ettiğini ifade etti.

Avukatlar, siyanürle altın çıkaran **Eurogold Madencilik AŞ'nin** yargı kararıyla işletme ruhsatının iptal edilmiş olmasına karşın kapanmadığına dikkat çekerek, hukuki koruma alma haklarının da ihlal edildiğini vurguladı. Avukatlar, maden işletme kararının Türk mahkemelerince iptaline rağmen, resmi makamların bu karara uymadığına işaret ederek, altın madeninin kapatılmaması nedeniyle Türkiye'nin mahkum edilmesi gerektiğini kaydetti.

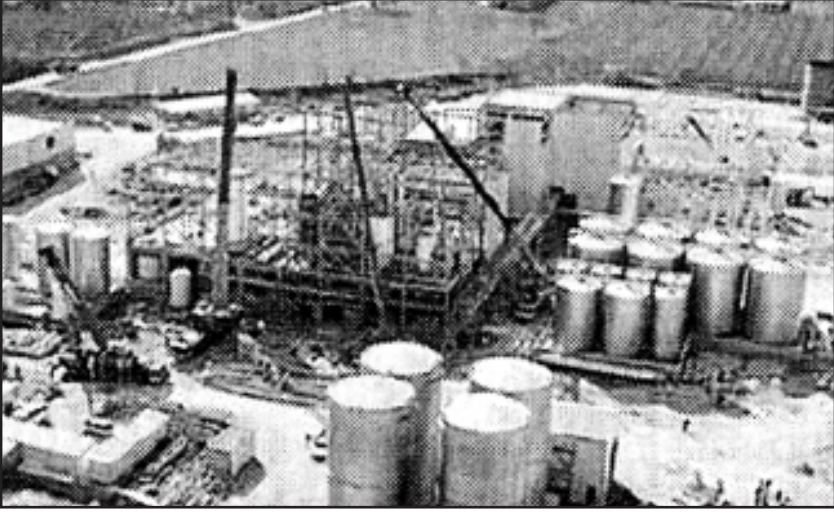
12 Şubat 1992'de Türk makamlarının siyanürle altın aranmasına izin vermesi üzerine eski Bergama Belediye Başkanı **Sefa Taşkın** ile köylüler **Hasan Gen**, Günseli Karacaoğlu, **Tahsin Sezer**, M. Ali Karacaoğlu, **Muhterem Doğrul**, İzzet Öçkan, **İbrahim Dağ**, Ali Duran ve **Sezer Umaç** Türkiye aleyhine AİHM'e başvurmuşlardı.

(H. Merkezi)

Soya üreticisinden devlete tepki

Adana'da yaşanan ithalat problemi için açıklama yapan Adana Soya Üreticiler Derneği Başkanı **Suat Kalfa**, "**Yağlı tohum üretiminin yağlı tohumlar arasında stratejik öneme sahip olduğunu**" söyledi. Türkiye'de üretimin geliştirilmesi gerektiği yerde üretici köylünün adeta kaderine terk edildiğini vurgulayan Kalfa, dünya yağlı tohum üretiminin 327 milyon ton olduğunu, bunun %56'sının soyadan karşılandığını söyledi. Gelişmiş ülkelerin yağlı tohum politikasının başında soya geldiğini, sadece ABD'nin 8.12 milyon dolarlık soya ihracatının yapmasının bile önemli bir etken olduğunu vurguladı. Türkiye'nin bitkisel üretiminin %7'sini yağlı tohumların oluşturduğunu, yıllık ihracatın 1.3 milyon olduğunu bilerek yaklaşılmaması ve ihracat için geçen yıl 350 milyon doların üzerinde ödeme yapılmasının düşündürücü olduğunu belirten Kalfa, "yağlı tohum bitkileri üretim açığı had safhadadır. Bununla birlikte destekleme uygulamaları yerine sıfır gümrükle ithaline izin vermektedir. Bu yaklaşım çiftçilere soya ekmeyin demektir" dedi. (Mersin)

Devlet Cargill'e özel statü veriyor

Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın ABD'de ziyareti sırasında bir araya geldiği Cargill firması yetkilileri ile yaptığı görüşmenin yakıcı sonuçları ortaya çıkmaya başladı. Yapılan bu görüşmelerde, esas olarak şirketin yasalardan kaynaklı olarak önüne çıkan engellerin kaldırılması tartışıldı ve karara bağlandı. Aslında yasalarda da önünde çok fazla engel olarak görmeyen ve Danıştay kararına rağmen örneğin Bursa'da faaliyetini sürdüren Cargill firması bir de yasal olarak bu engellerin ortadan kaldırılması ile daha rahat çalışabilir hale getiriliyor. Firmanın bulunduğu alanı "özel endüstri bölgesi" olarak ilan etmesine olanak tanıyan yeni düzenlemeler ile Cargill, faaliyet sürdürdüğü her arazinin tarım

arazisi ya da farklı bir amaçla kullanılır olduğuna bakmaksızın "özel endüstri bölgesi" ilan edecek ve istediği gibi kullanacak. Bu bölgeler içinde kendi kârı için çalışacak ve kendine özgü kanunlar ile insanları çalıştıracak.

Bu amaçla mecliste tartışılacak olan yasanın söz konusu maddesi şöyle; "Üzerinde kurulu sanayi tesisleri bulunan, arazi alanı 150 bin metre kareden büyük, kurulduğu dönemde geçerli olan mimar planları uyarınca gerekli izinleri alarak faaliyete geçmiş, mülkiyeti yatırımcılara ait alanlar, mülk sahibi gerçek ya da tüzel kişilerin başvurusu ve bakanlığın uygun görmesi üzerine kurulun değerlendirilmesinin ardından Bakan-

lar Kurulu kararı ile özel endüstri bölgesi olarak ilan edilebilir. Özel endüstri bölgelerinin kamulaştırılması yapılamaz. Bölgenin yönetim ve işletmesinden mülk sahibi gerçek ya da tüzel kişiler sorumludur..."

Bu anlamda yaşanan en yakın örnek olarak Bursa verilebilir. Cargill Bursa Valiliği İl İdare Kurulu'ndan aldığı inşaat ve imar ruhsatı izni ile 1998 yılında yatırıma başladı. Yüksek Planlama Kurulu Cargill'in yatırım yaptığı 195 bin metre karelik toprağı tarım dışı alan olarak ilan etti. Ancak yapılan başvurular sonucunda karar geri alınmak zorunda kaldı. Ancak Danıştay'ın almış olduğu karara rağmen Cargill faaliyetine devam etti. Şimdi buralarda yapılan fabrikalar ile Cargill yılda 600 bin ton mısır işleyerek 440 bin ton **Glukoz ve Fruktoz** şekeri üretiyor.

Aslında yasalar olmadan da emperyalist şirketlerin çıkarları için çalışan devletin bundan önceki olayı da herkesin hatırladığı gibi Bergama köylülerinin durumudur. Bergama köylüleri de yargının aldığı kararın uygulanması için çabalarını sürekli devam ettirmişlerdi. Şimdi Cargill'e zaten uygulanan ayrıcalıkları resmileştirecek olan bu yasallaştırma işlemi sadece işlerini biraz daha rahatlatacaktır. Rahatlayan emperyalist şirketler olurken köylü ise bu şirketler karşısında daha da eriyecek, geçim sıkıntısı daha da artacaktır.

Dünya Çevre Günü, Çevre Sorunu ve Türkiye

Rant ekonomisi ve tüketim çılgınlığının sınır tanımadığı, doğal kaynakların bir üretim unsuru olarak görüldüğü ve onlara el koyma planlarının binlerce insanın ölümüne neden olduğu, doğanın katledildiği günümüz dünyasında **5 Haziran Dünya Çevre Günü**, kutlamalara değil, olsa olsa saptamalara ve yeni politika önerilerine araç olmalıdır.

Konu ile ilgili bir açıklamada bulunan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Başkanı **Gökhan Günaydın**, emperyalist ve kapitalist ülkelerin sanayisinin çevre kirliliğine neden olan zararlı gazlar ve atıklarının doğal ortamın dengesini bozarak ozon tabakasını deldiğini ifade etti ve yapılan uluslararası anlaşmalara uyulmadığını, emperyalistlerin özellikle ABD yönetiminin soruna yaklaşımının çevreye zarar verdiğinin, özellikle ozon tabakasının delinmesine en büyük katkıyı ABD'nin yaptığının altını çizdi. Günaydın, emperyalist ve kapitalist ülkelerin, sanayisini ve yarattığı tehlikeli atıkları kendi ülkeleri dışına çıkarttığını belirttiikten sonra açıklamasında "çevre sorunlarının sorumlusu, kapitalist üretim süreçlerini yürüten merkez ülkeler olmasına karşın, merkez ülkeler geliştirdikleri politikalarla, çevre sorununu az gelişmiş/gelişmekte olan ülkelere transfer etmeye yönelmektedirler. Özellikle en çok çevre kirliletiği sektörler olan tekstil, demir-çelik, taşa toprağa dayalı sanayi üretimi ve kağıt üretimini çevre ülkelere yaptırmakta ve nihai ürünün dışalmasını yapmaktadırlar. Diğer taraftan, merkez ülkeler zehirli-tehlikeli atıklarını kendi ülkeleri dışına çıkarmaktadırlar" dedi.

Günaydın, Türkiye'de kurulu sanayi bölgelerinin %60'ından fazlasının tarım toprakları üzerinde olduğunu, toprak politikasını sürdüreceği bir kurumsal yapıdan yoksun bırakılan tarım topraklarının amaç dışı kullanılmasını ve bunun olanağını kolaylaştıran yasaların çıkartıldığını, sanayi tesislerinin denetimsiz koşullarda üretim yapmasından kaynaklı Trakya'da Ergene, Marmara'da Nilüfer Çayı'nda adeta zehir akmakta olduğunu, Kızılırmak havzasında ÇED raporuna gerek duyulmadan petrol ve doğal gaz aranmasına izin verildiğini, Aliğa'da gemilerden sökülen asbestlerin Ege Denizi'ne atıldığını aktardı.

Yaşanan tüm bu gerçekler ortada iken Türkiye tarım sektörünün bazı çevreler tarafından "çevre kirliletiği kaynağı" olarak gösterilmeye çalışıldığını belirten Günaydın, "başta AB ve ABD olmak üzere, yoğun (entansif) tarımın doğayı kirliletiği ve çevre üzerine olumsuz etkiler ortaya koyduğu bilinmektedir. Ancak Türkiye tarımı, bu çerçevede değerlendirilemez" dedi. Pestisit (tarım ilaçları) kullanımının Türkiye'de ABD, Fransa, Almanya vb. ülkelerekinden daha düşük olduğunu açıklayan Günaydın "Türkiye'nin bazı bölgelerindeki ortalamanın üzerinde pestisit kullanımı ise tarım danışmanlığı ve reçeteli tarımsal savaşım ilaç satışı sistemine geçilerek olumsuz etkilerinden arındırılmalıdır. **Türkiye'de tarım sektörü çevre kirlileten değil, aksine çevre kirliliğinden olumsuz etkilenen bir konumdadır**" dedi. Türkiye'de tarımın kendi kendine yeterliliği sağlama, sürdürme gerekliliği ile siyasi ve ekonomik bağımlılık ilişkilerini kırmanın, başka ülkelerin ürettiği genetiği değiştirilmiş organizmaları (ürünleri) tüketmek yerine doğa ve çevre değerlerini kabul edip bu mirasa saygılı ve doğayla dost üretim tekniklerini geliştiren bir ülkede güvenli bir gelecek sağlanabilir. (Samsun)

Pancar üreticilerinden eylem; "KANTARLARIMIZ AÇILSIN"

Pancar kantarlarının Türkiye Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü kararıyla kapatılmasını protesto eden köylüler, Malatya'da traktörlü eylem yaptı.

Tür Köy-Sen Malatya Şubesi tarafından Ören Pancar Kantarında düzenlenen eyleme yaklaşık 100 üretici traktörleriyle katıldı. **Ören, Dilek ve Sürgü Beldesi**'ndeki köylülerin eyleminde, "IMF defol, bu topraklar bizim", "Tarımda IMF Programına Hayır", "Pancarda kota

kaldırılın", "Dün tütün, bugün pancar, yarın kayısı", "Kantarlarımız açılın" pankartları açıldı.

Eylemde konuşan Tür Köy-Sen Malatya Şube Başkanı **Hayri Yıldırım**, gelmiş geçmiş tüm hükümetlerin seçimlerden önce köylünün yanında yer aldığını belirterek, hükümet kurduklarında da adeta en büyük zulum köylüye yaptıklarını söyledi.

Yıldırım, "AKP hükümeti 3 Kasım seçimlerinden önce köylünün dostu olacağını, köylüye her türlü

desteği vereceğinin vaat ederek bizlerden aldığı oylarla tek başına hükümet olmuş, fakat şimdi sırtını çevirecek bizleri açlığa ve sefaletle mahkum etmiştir. İlk önce TEKEL tütün alım sözleşmeleri iptal edildi. Tütün ekiminden geçinen 4 bin 500 aile, ne yiyecek? Bu sene kayısı da doğal afet nedeniyle yüzde 90 oranında zarar gördü. Zaten pancar üretiminde kota uygulanmış durumda. Şimdi de pancar kantarları tek tek kapatılmaktadır" diye konuştu.

Türkiye'de **35 milyon köylünün** nasıl yaşayacağını, ne yiyecek? Bu sene kayısı da doğal afet nedeniyle yüzde 90 oranında zarar gördü. Zaten pancar üretiminde kota uygulanmış durumda. Şimdi de pancar kantarları tek tek kapatılmaktadır" diye konuştu.

Yıldırım, kapatılan kantarların derhal açılması, tütün ekiminin serbest bırakılmasını, pancara uygulanan kotanın kaldırılmasını ve köylünün borçlarının ertelenmesini istedi. Köylüler ise, sorunlarına kantarların açılmaması durumunda eylemlerini **Malatya merkezine** taşıyacakları uyarısında bulundular. (Malatya)

Devletin özellikle gerilla mücadelesinin ivmelendiği dönemlerde ve bölgelerde başvurduğu köy boşaltma saldırısı sonucu bir yandan da belli illerde yığılma olmakta ve göç ettirilen insanlar buralarda birçok sorunla karşı karşıya kalmaktadır. Sadece Diyarbakır'da göç eden insanlardan kaynaklı nüfus 3-4 katına çıkmış durumda. Bu konu ile ilgili GÖÇ-DER Diyarbakır Şube Başkanı **Avukat Serdar Talay**'in görüşlerini aldık.

- Boşaltılan köyler hakkında bilgi verir misiniz?

Bölgede yaşanan en büyük sorunlardan biri de zorunlu göç ettirme politikaları sonucunda ortaya çıkan sorundur. Zorunlu göç aynı zamanda, yaşam hakkının ihlalden çevre hakkının ihlaline kadar tüm hak kategorilerinin ihlali anlamına da gelmektedir.

Bölgede yaşanan çatışma ortamı ile birlikte PKK'ye lojistik desteğin kesilmesi için zorunlu göç politikaları yaşam geçirilmiştir. Dönemin başbakanı Turgut Özal gerilla halk ilişkisini kastederek deniz ve balık ilişkisi içerisinde ele almış ve **'denizi kuruttuk mu bu sorunu da hallederiz'** diyerek zorunlu göç politikalarının gerçekleştirilmesinin mantığını da kurmuştur.

“Mayınlı alanlar ve koruculuk hala varken geriye dönüşler mümkün değildir”

Olağanüstü Hal Bölge Valiliği İhdası Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 4. Maddesinin h fıkrası ile OHAL Valisi, güvenlik yönünden gerekli düzenlemeleri yapabilmek için geçici ve sürekli olarak görev alanı içinde bulunan köy, mezra gibi yerleşim birimlerini boşalttırabilir, yerlerini değiştirebilir denilmektedir. TBMM Göç Araştırma Komisyonu'nun 1998 yılında hazırladığı raporda, OHAL valilerinin köy boşaltma yetkisini kullanmadığı ortaya çıkmaktadır. **Köy boşaltmalar fiilen gerçekleşmiş ve belirtmiş olduğumuz yetki kullanılmamıştır.** Bu yetkinin kullanılmayışının amacı devleti daha sonra hukuken sorumluluğunun doğmasını engellemek olduğu gibi siyasi boyutu ile de köy boşaltmalar konusunda ulusal ve uluslararası ilişkilerde, bu konuda gerçeği gizlemek ve köy boşaltmaların sorumluluğu üstlenmemektir.

- Resmi rakamlara göre boşaltılan köy sayısı nedir?

Resmi rakamlara göre 3428 yerleşim birimi (köy, mezra, kom) boşaltılmıştır ve 378-335 kişinin göç ettiği belirtilmektedir. Kişi sayısının gerçekleri yansıtmadığını söylemek mümkün. Yapılan çalışmalar da aksini göstermektedir. Sadece Diyarbakır'ı ele alırsak 1990 yılından önce nüfusu 300 binlerde olan kent, özellikle 1991 yılında köy boşaltmalar neticesinde kent merkezinin fiziki yerleşim yeri olarak 3-4 katına çıktığını bilmekteyiz. Şu an Diyarbakır nüfusunun bir buçuk milyon olduğunu söylemek mümkün. Genel olarak köy boşaltmalar neticesinde üçbuçuk milyon insanın zorunlu göçe tabi

olduğunu düşünmekteyiz.

- Zorunlu göçün yarattığı sorunlar nelerdir? İnsanları nasıl etkiliyor?

İnsanın tüm değerlerini önemli ölçüde bulunduğu coğrafyanın şekillendiğini, duygu ve düşüncelerini oluşturduğunu söylemek mümkün. Köy boşaltmalarla birlikte bu insanların habitatları yok edildi. Habitatı yok edilen bir canlının yaşaması elbette olanaklı değildir. İradesi dışında kendisine kültürel olarak yabancı olan bir mekana gitmek zorunda bırakılan insanların en büyük problemi kendisine yabancılaşmaya başlamasıdır. Barınma ihtiyaçları, beslenme ihtiyaçlarını gideremedikleri gibi, eğitim, sağlık ve çalışma haklarından yararlanamamak gibi bir durumla karşı karşıya kalmışlardır. Genellikle sağlıksız mekanlarda yaşamını sürdürmeye çalışan bu insanların buldukları yerlerde altyapı olanaklarından yararlanma olanağının da olmadığını belirtmek gerekir. Altyapı sorunlarının büyük ölçüde olduğu yakın dönemlere kadar, kanalizasyon ve içme suyu şebekelerinin yetersiz ve eski olması nedeniyle, özellikle yaz aylarında bağırsak enfeksiyonlarında büyük bir artış olduğu ve bu yüzden çocuk ölümlerinde artış olduğunu bilmekteyiz.

Diyarbakır'da göç ile birlikte özellikle son beş yıldan bu yana hırsızlık ve fuhuş gibi adli suçlarda büyük bir artış olduğunu da belirtmek gerekir. Diyarbakır Çocuk Mahkemesi'nde 2004 yılının 5 ayını kapsayan 4.700 dosya bulunmaktadır. Dosyaların büyük bir bölümü hırsızlık suçlarına ilişkindir. Adliyeye yansıyan suçların yanında en az bir o kadar da yansımayan, faili bel-

li olmayan suçları düşündüğümüzde sorunun vahim boyutlarda olduğunu söylemek mümkün.

- Köye geri dönüşte resmi kurumlardan sizin ya da köylülerin beklentileri nelerdir?

Bir zorunlu göçün Kürt sorununa bağlı olarak yaşanan şiddet ortamının neticesinde ve devletin politikaları ile ortaya çıktığını söylemek mümkün. Bu sorun demokratik olarak çözülmediği sürece toplumsal sorunları giderir bir rol oynamayacağı ve sorunun çözümünün mümkün olmadığını belirlemek gerekir. Mayınlı alanlar dururken, koruculuk kaldırılmazken geri dönüşlere çözüm olunacağını söylemek gerçekçi olamaz. En önemlisi Kürt sorununa bakış, sorunu çözümsüz bırakmaktadır.

Geri dönüşlerde alınması gereken önlemler geri dönüşlerin amacına uygun yapılmasında yaşamsal bir önem olarak karşımıza çıkmaktadır. Sadece geri dönüş önünde hiçbir engelin olmadığı yönlü resmi açıklamaların bulunması yeterli olmamaktadır.

Herkes köyüne dönme imkanına eşit olarak sahip olmalı ve şarta bağlı izin uygulamaları keyfiyeti getireceğinden bu uygulamalara son verilmelidir. Koruculuğun kaldırılması sorunun çözümünde önemli bir adımdır. Mayınlı araziler temizlenerek geri dönüş ile birlikte başkaca sorunların yaşanmasının önü alınmalı ve mayınlı araziler tarıma açılmalıdır.

Üretimin canlandırılması açısından geri dönen ailelere finansal destek sağlanarak, çağdaş tarımsal üretimin temellerinin atılması gerekmektedir.

(Diyarbakır)

ADANA'DA YARGISIZ İNFAZ

Adana'da Dört Yol kavşağı civarında sokak ortasında polisler tarafından infaz edilen **Şiyar Perinçek**'in cenaze törenine polis saldırdı.

Cenazesi, 3 Haziran'da Adli Tıp Morgu'ndan alındıktan sonra infaz edildiği yere götürülen **Şiyar Perinçek** için saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından Perinçek'in cenazesi memleketi Diyarbakır'a gönderildi. Daha sonra İHD Adana şube binasına doğru giden kitleye polis saldırdı. Saldırıda 4 kişi gözaltına alındı.

Perinçek'in cenazesi Diyarbakır'daki Yenişehir Mezarlığı'nda toprağa verildi. Yaklaşık bin kişinin katıldığı cenaze töreninde **"Katil polis hesap verecek"** sloganı atıldı. Cenaze töreni boyunca sürekli polis müdahale etmeye çalıştı. Yaşanan gerginlik sonucu **Hatun Keklik, Barış Elkaplan** ve ismi öğrenilemeyen 2 kişi gözaltına alındı.

5 Haziran'da Şiyar Perinçek'in yar-

gısız infaz sonucu öldürülmesini protesto eden İHD Genel Merkezi üyeleri İçişleri Bakanlığı anıtı önüne çelenk bıraktılar. Burada bir konuşma yapan İHD Genel Başkanı **Hüsnü Öndül**, İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'ya göndermek için bir mektup hazırladıklarını belirtti ve insan hakları hukukunun egemen olması durumunda yargısız infazların yaşanmayacağına dikkat çekti. Adalet Bakanlığı'nın kapısına bırakılmak istenilen **"Şiyar Perinçek öldürüldü, yargısız infazlara hayır"** yazılı çelengin bırakılmasına izin verilmedi.

10 Haziran'da yargısız infazı protesto etmek için Adana'da basın açıklaması yapıldı. Adana İHD'de yapılan basın açıklamasına yaklaşık yüz kişi katıldı. İHD Şube Yöneticisi **Sabri Kahraman** 28 Mayıs'ta gerçekleşen kovalamacanın gözler önünde gerçekleştiğini ve Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polislerin sağa sola ateş ederek herkese

gözdağı vermeye çalıştığını söyledi. Olayda ismini açıklamak istemeyen bir kişinin de tanık olduğunu söyleyen Kahraman, kendilerinin de olaya şahit olduklarına ve olayın bir yargısız infaz olduğuna vurgu yaparak "kasıtlı ve amacı aşarak sağ yakaladığı ve herhan-

gi bir çatışmanın olmadığı bir olayda yerde yatan ve kalkamayan şahısa neden kurşun sıkarak infaz etmeye çalışmıştır? Bu tutuklama olayı halkın güvenliği gözönünde bulundurularak hiç silah kullanılmadan yapılamaz mıydı?" diye sordu.

(Mersin)

Kongra GEL: İmralı çizgisinde ısrar etmeye devam ediyor

Kongra-Gel'in 2. Genel Kurul toplantısının sonuçlandığı basına yansıdı. Bu kararlara bakarak bir değerlendirme yapacak olursak alıntılarla birlikte başlamak doğru olur.

Kongre kararlarından biri bir süredir devam eden tek taraflı ateşkesin kaldırılarak savunma temelinde saldırıların başlatılması idi. Ateşkesin, "ateşe" dönüşmesi de özde bir politika değişikliğini ifade etmiyor. Burada sözü edilen ateş söylemi dahi, kırıntıların elde edilmesine dönük, sistem üzerinde bir tehdit oluşturma amaçlıdır. Ancak bu tehditkar tutum bile kendi içinde bir tutarlılık arz etmiyor.

Şöyle ki; tek taraflı ateşkesin bozulduğuna dair yapılan açıklamanın sonrasında Kongra-Gel'in yöneticilerinden M. Karayılan'ın yaptığı açıklamalar tam da bu düşüncemizi doğrular niteliktedir. Karayılan: "Bu koşullarda demokratik eylemler her şeyden önemlidir. Diplomatik çalışmalar ve serhıldanlara her zamandan daha çok ihtiyacımız var. Bunun yanında meşru savunmamız devam edecektir. Siyasal çözümü esas alıyoruz. Stratejimizde bir değişiklik yoktur."

Stratejide bir değişiklik olmadığına göre, geliştirilecek silahlı eylemler, savunmaya, kendini korumaya ve yurtsever Kürt kitleleri içinde yeniden bir moral-motivasyon yaratmaya dönüktür. Özellikle Kongre-Gel içinde son süreçte örgütsel olarak yaşanan ve kamuoyuna yansıyan sorunlar, soruların daha fazla sorulmasına neden oldu. Bu objektif tabloya, bir de TC'nin çok yönlü ve kapsamlı saldırıları eklenince pratikte de bir işlevi olmayan tek taraflı ateşkes zorunlu olarak son verildi. Karayılan ise bu durumu "mevcut koşullarda ulusal değerlerin ve onurun korunması için bir zorunluluk" olarak ifade ediyor.

Kısacası, Kongra-Gel'in ikinci genel toplantısında ortaya çıkan sonuçları, İmralı çizgisine duyulan bağlılığın yeniden teyit edilmesi olarak okumak gerekir. Tek taraflı ateşkesin ortadan kaldırılmasını ise; yoğun saldırılara karşı zorunlu olarak kendini daha aktif olarak savunmak -ki bu yönlü askeri ey-

lemler de olacaktır- yine örgüt içinde yaşanan sorunlardan kaynaklı doğan güvensizlikleri güvene dönüştürme çabası olarak algılamak gerekir.

Kongra-Gel içinde yaşanan sorunların ciddiyeti, 2. Genel Kurul toplantısının gündemini esas olarak örgüt içi sorunların oluşturulmasıyla da anlaşılıyor. Hiç şüphesiz örgütsel sorunların bu kadar ağırlaşmasına yol açan siyasal tikanlıklardır. Kongra-Gel'in yaşadıklarını daha da tartışılır hale getiren esas etmen; Kürt hareketini bu duruma getiren İmralı çizgisinin, yine mevcut durumu tersine çevirebilecek olan bir yönelim olarak görülmesinde yatmaktadır. Oysa bu çizginin, sorunları çözen değil, ağırlaştırıcı bir çizgi olduğu, yaşanan pratik süreçte önemli oranda açığa çıktı.

Kürt hareketi İmralı çizgisinde ısrar ettikçe; tasfiyecilikte derinleşir, TC'nin imhaya dönük saldırılarından kendini kurtaramaz. Hiç kimse "yeniden savaş başlar" tehdidiyle, TC'nin İmralı çizgisine evet der hayaline kendini kaptırmasın. Tam tersine TC'nin tüm çabası, İmralı çizgisinde istediği ya da dayattığı "şu belayı başımıza sen açtın sen de yok edeceksin"dir. Hele hele ABD'den sonra AB ülkeleri tarafından Kongra-Gel'in "Terörist örgütler" listesine alındığı ve bölgede sıcak gelişmelerin yaşandığı; TC'nin ABD emperyalizmin ileri karakolu olmaya devam ettiği böylesi bir dönemde hala çözüme dair hayaller kurmak, kendi kendini kandırma ya yemin etmektir.

TC'NİN SON HİLESİ; TV'DE KÜRTÇE YAYIN KOMEDİSİ!

Osmanlı yıkıntıları üzerinde kurulan TC, Osmanlı hileleriyle hastalıklı bir tarzda yaşamaya devam ediyor. TC'nin son hilesi ise; AB üyeliği, "demokratikleşme" tartışmalarının yaşandığı bir dönemde "kültürel zenginliğimiz" demagogisiyle Türkçe dışındaki diğer dillerle de haftanın belli günlerinde dakikalara sığdırılmış yayın yapma hilesidir.

Şöyle bir hatırlayalım: ABD emperyalizmine uşaklık yapmakta hiçbir kusuru olmayan AKP hükümetinin başbakanı R. T. Erdoğan ne diyordu:

"AB bizim üyeliğimizi kabul etmezse, biz de AB kriterlerini bir yana bırakır, Ankara kriterleriyle hareket ederiz." İşte size bir Ankara kriteri: Devlet tekelinde dakikalara sığdırılmış bir Kürtçe yayın. Bunun pratik anlamı da şudur: Eğer Kürtçe yayın olursa, onu da biz yaparız. Çünkü Ankara kriterleri; bir halkın kendi dilinde kendini ifade etmesini devlet bütünlüğü açısından sakıncalı görüyor.

Hemen şunu belirtmeliyiz ki; bir halkın kendi dilinde kendini ifade etmesi onun en doğal ve insani hakkıdır. Bu doğal ve insani hakkı Kürt halkına bir lütfü gibi sunanlar; bunu bir değişim, bir demokrasi örneği olarak gösterenler ikiyüzlü sahtekarlardır.

Oysa Kürt topraklarında silahlı savaşımın boyutlandığı dönemlerde; ABD uşaklarının sözcüsü Özal "federasyon dahil her şey tartışılabilir" diyordu. Ama gelinen aşamada egemenlerin denetiminde haftanın bir gününe ve hem de dakikalara sığdırılmış bir yayından söz ediliyor. Burada görülmesi gereken birkaç önemli nokta vardır.

Birincisi; devrimci şiddetle beslenmeyen, silahlardan güç almayan bir kitle mücadelesi egemenleri sistem içinde reform yapmaya dahi zorlayamaz. Çünkü etki gücü zayıftır. Şiddetle beslenen, şiddetle ayakta kalan bir sistem ancak devrimci şiddetle durdurulur; geri adımlar atmaya zorlanır ve sonuçta yerle bir edilebilir.

İkincisi; yenilgilerin yaşandığı ve mücadelenin gerilediği veya duraksadığı dönemlerde; radikal mücadeleye karşı kitlelerde bir ilgisizlik ve ilgisizliğin radikal güçler üzerinde bir moral bozukluğuna, silahlı mücadeleye karşı bir güvensizliğin gelişmesine kaçınılmaz olarak yol açıyor. Bugün Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki ilerici ve devrimci güçlerde, emekçi kitleler üzerinde bunun derin etkilerini görmek mümkündür.

Ama burada unutulmaz, gözden kaçırılan gerçek şu ki; bu topraklarda yurtseverlerin devrimcilerin güç olduğu -kitleler üzerinde prestijleri ve saygınlıkları oldukları dönemler; silahlı savaşımı boyutlandırdıkları, idealleri uğruna can bedeli dövdükleri dönemlerdir. Dolayısıyla bugünkü somut durumdan hareketle; radikal mücadeleye kara çalanlar, tarihi boyunca kara kara düşünmeye mahkumdurlar.

Yine bu "demokratikleşen" ortamın içinde eski DEP milletvekillerinin tahliyesini "10 yıllık ayıbımızı silme" pahasına TV ekranlarından izledik. 11 yıllık tutsaklık durumunun ardından serbest bırakılan milletvekilleri demokratikleşme makyajı ile Kürt ulusal hareketini daha fazla pasifize etme ve teslim almanın bir gerekçesi olarak öne sürecektir. Yapılan miting ve açıklamalarda ateşkes çağrısı tabandan basınç yaratma ve bu kararı uygulamaya hedefidir.

TOKAT'TA BASKILAR SÜRÜYOR

Yerel kaynaklardan aldığımız bilgilere göre Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi'nde ülkücü öğrenciler üniversite içerisinde jandarmanın ve dışarıda emniyetin desteğiyle devrimci demokrat öğrenciler üzerinde terör estiriyor. Şimdiye kadar birçok öğrenci kar maskeli, ellerinde demir çubuklarla gezen gruplar tarafından dayığa maruz kalmıştır. Yine birçok öğrenci bu saldırılar sonucunda hastanelerde değişik tarihli raporlar almıştır. Öğrencilerin birçok şikayet ve suç duyurusu ise sonuçsuz kalmıştır. Sürekli tehdit edilen öğrenciler bu olaylardan kaynaklı okula dahi gidemiyor. (H. Merkezi)

ÇALIŞANIMIZA KEYFİ TUTUKLAMA

13 Mart İnişiyatifi'nin Ankara Kızılay'da YÖK Yasa Tasarısını protesto etmek amaçlı yapmak istediği basın açıklamasına polis saldırmış ve 67 kişiyi gözaltına almıştı. 3 gün süren gözaltının ardından 13 kişi tutuklanmış ve 54 kişi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştı. Hemen ardından savcılığın serbest bırakılanlar için gıyabi çıkartması üzerine avukatların itirazları sonucu 4 gün sonra gıyabi tutuklamalar kaldırılmıştı. Bu olayın ardından 3 ay geçmesine rağmen 3 Haziran'da gazetemiz çalışanı Özgür Elitemiz, hakkında gıyabi tutuklama kararı olduğu gerekçesi ile Tarsus Siyasi Şube Ekipleri tarafından mahkemeye götürülerek Tarsus Kapalı Hapishanesine gönderildi. Ardından avukatların itirazı ile Ankara'dan gelen gıyabının kaldırıldığına dair belge ile serbest bırakıldı. (Mersin)

TMLGB'DEN MOLOTOFLU EYLEM

Elimize posta kanalıyla geçen bir açıklamaya göre; TKP/ML TMLGB militanları yaptıkları bir eylemle emperyalistlerin kanlı terör örgütü NATO'nun Türkiye'de gerçekleştirmeye hazırlandığı Zirveyi protesto ettiler. "Emperyalizme onların uşağı faşist TC'ye korku dolu günler yaşatmak ve yaklaşan sonlarını hızlandırmak için molotoflarımızı alevlendirmeye hız kazandırmaktayız" denilen açıklama şöyle devam etti: "Bu doğrultuda TMLGB militanları olarak 9 Haziran 2004 tarihinde Kozyatağı mevkiinde bulunan bir Pamukbank ATM'sini molotoflarımızla tahrip ettik. Akşam 22.00 sularında gerçekleştirilen eylem sonrasında ATM'de ciddi oranda hasar meydana geldi. Molotoflarımız emperyalist sistemin bizlere yaşattığı karanlığı aydınlatmaya ve halk gençliğine kurtuluşun yolunu göstermeye devam edecektir."

(H. Merkezi)

Devrimci tutsaklardan açıklama

Hücre tiplerinde yoğunlaşan işkence, dayak ve baskılar CEZA İNFAZ KANUNU ÇIKMADAN UYGULAMASI BAŞLADI!

Dördüncü yılımızı doldurmakta olduğumuz F Tiplerinde tecrit tüm katılığıyla sürdürülürken, işkence, dayak uygulamalarında son dönemde daha da bir artış görülmektedir.

Adalet Bakanlığı'nın hazırlanmış olduğu Ceza İnfaz Kanunu Tasarısı, tutsaklara karşı her türlü ezayı, cezayı, işkenceyi "yasallaştırmak" zihniyetiyle hazırlanmıştır. Tasarı daha yasalaşmadan, uygulaması başlamıştır.

Başta tüm F Tipi hapisaneler olmak üzere, Malatya'da bayan tutsaklara ve Adana Kürkçüler Hapishanesi'ndeki tutsaklara yönelik peşpeşe saldırılar yapılmıştır.

Tecrite eşlik eden sansür nedeniyle kamuoyu bunlardan haberdar olamamakta, istisna olarak bazı gazetelerde yer bulabilen açıklamalarımız karşısında ise, Adalet Bakanlığı yetkililerinin gösterdiği tahammülsüzlük, F Tiplerindeki işkence gerçeğinin duyulmasına tahammülsüzlüktür.

İşkencelere her gün yeni örnekler ekleniyor:

ÖZEL İZOLASYON HÜCRESİNDE İŞKENCE!

14 Mayıs 2004'te Edirne F Tipi Hapishanesi'nde 1. Müdür **Emrullah Turan** ve 2. Müdürün emrindeki kalabalık bir gardiyan güruhu, A-4/11 no'lu hü-

reye bir baskın düzenlediler.

Baskında, hücrede kalan tutsaklardan **Sadık Çelik** koridora çıkarılarak yere yatırılmış, boğazına gardiyanların ayaklarıyla basılmış, dayak atılmış ve daha

sonra özel yapılmış, her tarafı süngerle kaplı izolasyon hücrelerine götürülerek burada fiziki işkence yapılmıştır.

Aynı hücrede kalan **Bekir Şimşek** ve **Veysel Şahin** de dayağa maruz kalmışlardır. İzolasyon odasında üzerindeki giysiler soyularak bekletilen **Sadık Çelik**, bir süre sonra hücrelerine geri getirilmiş ve ardından da 1 ay ziyaret yasası verilmiştir.

AİLELERİMİZE SALDIRI

17 Mayıs 2004'te Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ne ziyaret çıkışında **Niyazi Saygılı** isimli ziyaretçi, keyfi bahanelerle askerlerin saldırısına uğramış ve ardından da gözaltına alınmıştır.

Bu haksızlığa tepki gösteren ailelerimiz de orada bulunan Yüzbaşının talimatı üzerine askerlerin saldırısına maruz kalmışlar, ziyaretçilerimizden **Mahmut Akça**, **Şenay Akça** ve **Suzan Akça** cop ve yumruk darbeleriyle yaralanmışlardır. **Şenay Akça**'ya, saldırı sonrası yapılan doktor muayenesinde 10 gün iş göremez raporu verilmiştir.

Ziyaretler sırasında her türlü engel çıkarılan, aşağılanan, onursuz aramalar dayatılan ailelerimize karşı açık fiziki saldırılara da başlanmış olması, F Tiplerindeki tecrit ve işkence politikasınının ağırlaştırılacağına açık bir kanıtıdır.

AKP, "AB'YE UYUM"

İMAJININ ARKASINA SİĞİNİP, ZULMÜ ARTIRIYOR

Sansürün ve "AB'ye uyum" yasalarının arkasına sığınan AKP hükümeti, F Tiplerinde başta Tek Tip Elbise olmak üzere yeni dayatmaları gündeme getirmek için fırsat kollamaktadır.

Yeni yaptırım ve dayatmalarını kabul ettirebilmek için de bugünden baskıyı, fiziki işkenceyi, keyfilikleri alabil-

diğine yoğunlaştırmaktadır. Tedavileri engellenen, etrafı boşaltılmış tek kişilik hücrelerde izole edilen, her gün sayım, arama bahanesiyle fiziki baskıya maruz kalan tutsakların sayıları yüzlerle ifade edilebilir.

Sadık Çelik arkadaşımızın yaşadıklarında görüldüğü gibi, artık her F Tipi'nde özel bir de "işkence odası" oluşturulmaktadır.

Devrimci tutsaklar, dört yıldır olduğu gibi, bundan böyle de bu baskılara direnmeye devam edeceklerdir.

AB'ye uyum yasalarıyla "demokratikleşildiği" gibi bir aldatmaca içinde gerçekleri görmez hale getirilmek istenen tüm halkımızı uyarmak istiyoruz. Bu demokratikleşme makyajları, hapisanelerde de, dışarıda da daha fazla baskıyı, zulmü beraberinde getirmektedir.

Bu nedenle nerede ve kime yönelirse yönelin, baskılar karşısında tavır almak, örgütlü bir mücadeleyi geliştirmek, şimdi her zamankinden önemli ve acildir.

10 Haziran 2004

F Tiplerindeki devrimci tutsaklar adına:

Ercan Kartal, Kenan Güngör, Yunus Aydemir, M. Aytunç Altay, Tunçay Kurtbaş, Bayram Kama, Erol Turan, Hasan Rüzgar, Erol Kangal, Ahmet Karayel

Tahsin Geçimli davası devam ediyor

TKP/ML dava tutsağı Tahsin Geçimli'nin duruşması 23 Mart 2004'te Ankara 1 nolu DGM'de görüldü. Geçimli yaptığı yazılı savunmasında, "anayasal düzeni silah zoruyla yıkmaya teşebbüs suçlamasıyla buradayım, doğrudur, ben buna tekabül eden eylemleri yaptım. Yalnız hemen belirtmeliyim ki sizin suç olarak değerlendirdiğiniz fiilleri, devrimci-komünist düşünceleri benimsemiş birisi olarak meşru gördüğüm ve bir görev olarak kabul ettiğim için yaptım. Yani size göre suç, bana göre görevdir" dedi. Savunmasının devamında, "bu durum hizmet ettiğimiz sınıfların dünyaya bakış açılarıyla ilgilidir. Bugün burada proleter bakış açısıyla görev olarak yerine getirdiğim kimi eylemlerden burjuva-feodal bakış açısına sahip sizlerce sorumlu tutulmakta ve yargılanmaktayım. Ama elbette ki asıl olarak beni yargılayabilecek olan Türkiye emekçi halkı ve enternasyonal proletaryadır. Ancak onların hakkımda vereceği hüküm benim için geçerli tek hüküm olacaktır. Şu andaki durumda temsil ettiğimiz sınıfların insanlık tarihinde bize biçtiği misyonu taşıyor ve uygulamaya çalışıyoruz" dedi ve devletin meşru mücadeleleri "terör" olarak nitelediğine de değinerek "Kim terörist? İsrail siyonizminin Filistin'deki işgal ve katliamlarına karşı Cenin'de so-

kak sokak, ev ev direnen, ölü çocuklar pahasına özgürlük tutkusunun nasıl bayraklaştırıldığını dünya halklarının bilincine kazıyan Filistin halkı mı terörist? 1. yılına girdiğimiz Irak işgalinde Kasr'da, Felluce'de, Musul'da, Basra'da, Bağdat'ta elindeki tüfeklerle son teknoloji ile donanımı bünyesinde bulunduran helikopterleri düşüren Irak köylüsü, 'gündüz balık, gece Amerikan askeri avlıyorum' diyen Irak emekçisi, çocuklarının işgalcilerin postalları altında büyümemesi, geleceğini, onur ve şereflerini korumak için bedenlerini siper eden, gerektiğinde bedenlerine bağladıkları bombaları düşman karargahlarıyla beraber havaya uçuran Iraklı analar, babalar mı terörist? Elbette ki halkın özgürlük mücadelesini verenler 'terörist' değildir. Asıl onları katledenler, topraklarını işgal edenler ya da ülkesinin topraklarını emperyalizme peşkeş çekenler, sömürü ve talan düzeninin devamı için özgürlük savaşçılarını tutuklayıp zindanlarda çürütenler teröristtir" dedi. Ülke ve dünya gündemine ilişkin belirlemelerle savunmasına devam eden Geçimli, savunmasının ilerleyen bölümlerinde ise "TKMP/ML halkımızın tüm sorunlarının çözüm odağıdır. TKP/ML, ezilen ulus ve milliyetlerin tam hak ve eşitliğini sağlayabilecek tek güçtür. TKP/ML, toprağından sürülen, IMF

programlarıyla dününü arar duruma getirilen köylünün, alinteri çalınan işçinin, örgütsüzlük cenderesinde hakları gasp edilen kamu emekçilerinin, Holdingler karşısında iflase sürüklenen orta ve küçük ölçekli işletme sahiplerinin tek kurtuluş umududur" diyerek Vali Ayhan Çevik eylemine geldi ve burada da "... Faşist Vali Ayhan Çevik, Tokat'ta görev yaptığı süre içinde gerek emir ve talimatlarıyla, gerekse de bizzat içinde yer alarak, onlarca insanımızın işkenceli sorgudan geçmesini, köylülere yapılan zulmün yoğunlaşmasını sağlamış, Çerdek'in köyünde bir geline tecavüz eden özel timlerin sorgulanmasını engellemiş ve son olarak da şehit düşen 4. Genel Sekreterimiz Mehmet Demirdağ'ın da aralarında bulunduğu 5 yoldaşımızın şehit düşmesine yol açan operasyonda etkin olarak rol almıştır. Halkımızın sırtına inen kırbacı tutan ve devrimci ve komünistlerin kanlarıyla yıkanan elleri elbette ki kıracaktık.." değerlendirmesinde bulunup kendisinin eylemin sadece hazırlığında yer aldığı belirtti. Savunmasını okuduktan sonra sorulan soru üzerine "ayakkabılarının zorla çıkarıldığını, bu onursuz aramayı kabul edemeyeceğini, bunu protesto etmek için ayakkabısız olarak duruşmaya geldiğini" söyleyen Geçimli'nin davası ertelendi. (H. Merkezi)

TAYAD'LI AİLELERE YAPILAN BASKILAR DEVAM EDİYOR

1 Nisan 2004 tarihinden beri yoğun halde devlet terörüne maruz kalan TAYAD'lı ailelere baskılar devam ediyor. Birçoğu halen F tipi hapisanelerde bulunan çocuklarının dışardaki sesi olan TAYAD'lılardan **Suzan Akça**, **Fadime Tezgel** ve **Altınay Akpınar** adlı analarla, **Enver Gündüz** adlı baba 4 Haziran günü keyfi olarak gözaltına alındı, evleri aranarak aileler taciz edildi.

Süregelen gözaltı terörünü protesto etmek için 4 Haziran tarihinde TAYAD'lı aileler, yazılı bir basın açıklaması yayınlarak sabahın 5.30'unda yapılan ev baskınlarını kınarken aynı gün "Gençlik Gelecektir" dergisi çalışanları **Elif Kara**, **Onur Urbay** ve **Harika Yılmaz**'ın da gözaltına alındıklarını belirtti.

Açıklamalarında TAYAD'lı aileler "hiçbir gerekçe gösterilmeden alınan bu insanların derhal serbest bırakılmasını istiyor, polislin hukuksuzluğunu protesto ediyoruz" dedi.

(H. Merkezi)

TEKİRDAĞ F TİPİ HAPİSHANESİNDE HAK İHLALLERİ

Yaşadıkları sorunlar ile ilgili Savcılığa suç duyurusunda bulunan Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklar yaptıkları açıklamada "tecrit ve izolasyon uygulaması yaşamın her alanında devam ediyor" diyerek sözlerine şöyle devam ettiler; "En son 27 Mayıs 2004 tarihinde İstanbul DGM'ye giden **Neslin Çağlar Kılınç**, **Ercan Aygündüz**, **Zeki Eker**, **Ramazan İçgel**, **Celal Yayla** arkadaşlarımız kameraları kapattıkları için askerler ve subaylar tarafından saldırıya uğramışlardır. Bu saldırı buradan gidişte olmuş ve DGM çıkışı ailelerimizin önünde yine arkadaşlarımıza saldırmışlardır. Bu saldırı yarın bize de gelecek. Çünkü bu uygulamayı kabul etmiyoruz. Ring aracındaki kameraların bir kez daha kaldırılmasını belirtiyoruz. Bundan sonra yaşanacak gelişmelerden de hapishane idaresi, dış güvenlik sorumluları, bizleri mahkeme ve hastanelere götürenler, subay ve askerler sorumlu olacaktır."

Yine dış güvenlikten sorumlu Jandarma Komutanlığı hakkında da suç duyurusunda bulunan tutsaklar "Bir süre önce ziyarete gelenlerin dış güvenlikten sorumlu askerlerce sorgulanma tarzında fişlenmeye çalışıldığını belirtip suç duyurularında bulunmuşuk. Ancak bu konuda bizleri şaşırtmayan bir süreç ile suç duyurularımıza red cevabı verilmiştir" diyerek şöyle devam ettiler;

"19 Mayıs 2004 tarihinde açık görüşten çıkan ailelerimize yine aynı kurum tarafından bizzat yüzbaşının emriyle nöbetçiler ve askerler saldırmış, saldırı sonucu **Mahmet Akça**, **Suzan Akça**, **Şenay Ak-**

ça cop ve yumruk darbeleriyle yara almış, **Şenay Akça**'nın kolunda ise çıkık ya da kırık olduğu doktor raporuyla belgelenmiştir. Saldırı gerekçesi ise **Niyazi Saygılı** isimli ziyaretçiye askerlerin saldırı ve gözetimine alınmasına ailelerimizin tepki göstermesidir. Ayrıca, saldırı sadece 3-4 kişiyle sınırlı kalmamış, o an orada bulunan

20-25 kişilik ziyaretçi topluluğuna da saldırılmıştır. Saldırıya maruz kalan 2 kişi doktordan 10 günlük iş göremez raporu almıştır. Bir yandan bizleri F tipi tecrit hücrelerinde işkenceli ölüm dayatmaları, onursuz yaptırımlarla teslim almaya çalışanlar, diğer yandan ailelerimize azgınca saldıyorlar. Hem de demokrasi, insan hakları söylemleri bu ülkenin başbakanından, kaymakamlığına kadar dilden dile dolaşırken. 13 Mayıs 2004 tarihinde **Neslin Çağlar Kılınç**, **Ercan Aygündüz**,

Mülazım Çokşirin, **İnan Gök** isimli arkadaşlar Tekirdağ Adliyesi'ne götürüldüler. Bu arkadaşları Adliye'ye götüren kameralı ring aracıydı.

Ring aracının (hücreli ring aracının) hücre kapılarından istenildiği an bulduğumuz bölme, kapılardaki cam pencere-lerden kontrol edilebildiği halde, hücre-

ra arkadaşlarımıza türkü söyledikleri için saldırdılar. **Neslin Çağlar Kılınç** ve **Mülazım Çokşirin** arkadaşlarımızın suratına yumruk, kafalarına darbeler vuruldu. Diğer arkadaşlar ise sürüklenerek arka bölmeye alındılar. Bir arkadaşımız tek başına ön hücrede prangalandı.

Aynı şekilde 17 Mayıs 2004 tarihinde Adli Tıp Kurumu'na götürülen **Doğan Akçiçek** ve **Erol Zavar** da kameralı ring aracıyla götürülürken kamerayı kapatmaları nedeniyle hakaretlere maruz kaldılar. **Doğan Akçiçek** arkadaşımız koltuk demirine kelepçelendi. **Erol Zavar**, mesane kanseri olduğunu bilmelerinden dolayı "O.. çocuğu, sen ölmedin mi daha" gibi küfür ve hakaretlerine maruz kaldı.

Saldırıyı yapan komutan Tekirdağ Adliyesi'nin önündeyken bu saldırıları yaptı. Sonra ise hapishane komutanı ile telefonda yaptığı görüşme sonunda Adliye'ye giden arkadaşlarımızdan sadece **Mülazım Çokşirin**'i Adliye'ye sokacağını, diğer arkadaşları geri getireceğini belirtti.

Arkadaşlarımız Savcılığa çıkamadan geri döndüler. Savcılığa götürülme sebepleri ise yine 27 Nisan 2004'te İstanbul DGM'ye götürülürken kameralı ring aracında uğradıkları saldırıydı. Lakin, sanki amaç savcıya götürmek değil, arkadaşlarımıza işkence yapmak olduğu izlenimini kazandı" diyen tutsaklar "Arkadaşlarımıza işkence yapan subay ve askerler hakkında yasal işlemlerin yapılmasını, işlenen suçtan dolayı subay ve askerler hakkında suç duyurusunda bulunuyor, gerçeğinin yapılmasını istiyoruz" diyerek suç duyurusunda bulundular. (H. Merkezi)

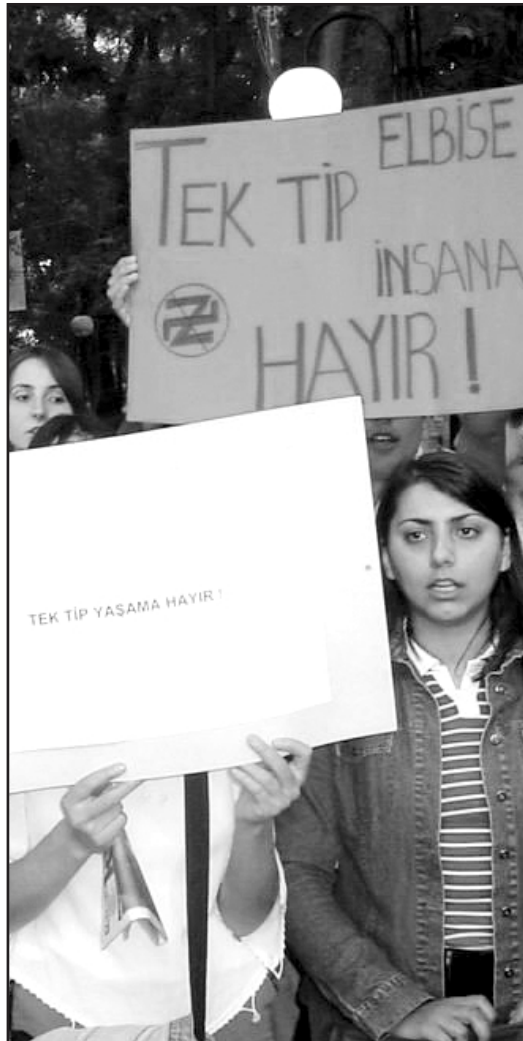
Ceza İnfaz Yasası geri çekilsin!

19 Aralık'ta, Bülent Ecevit'in "IMF programını uygulamak için" saldırdığı hapishaneler yeniden bir saldırıya ve direnişe gebe. Daha önce de devrimci tutsakları teslim almaya çalışan faşizm, her defasında devrimci irade karşısında diz çöktü. Bu dönemde öne sürülen saldırı paketi ise "Ceza İnfaz Yasa Tasarısı" adıyla anılıyor. Tutsakların tecritte tabi tutulmasını, hücrede zorla çalıştırılmasını, tek tip elbise giydirilmesini amaçlayan, bununla da sınırlı kalmayan devrimci kişiliği yok etmeyi, kişiyi düşüncelerinden soyutlamayı önüne koyan bir tasarı bu. Şu anda bazı hapishanelerde iç yönetmeliklerle uygulanmaya başlatılan yasaya karşı demokratik kitle örgütleri, duyarlı kesimler tepkilerini ortaya koyuyor.

İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi'ne bağlı Cezaevi Komisyonu yaklaşık 3 haftadır konuyla ilgili olarak basın açıklamasını örgütlüyor. 5 Haziran günü saat 18:30'da Yüksel

Caddesi'nde bir araya gelen insan hakları savunucuları hapishaneden gönderilen bir mektuptan alıntılar yaparak, yaşanan hak ihlallerini belirtti. 11 Haziran günü saat 18:30'da yine Yüksel Caddesi'nde toplanan Cezaevi Komisyonu üyeleri, ellerinde "Ceza İnfaz Yasası geri çekilsin", "İçerde dışarda hücreleri parçala" yazılı dövizlerle tepkilerini dile getirdiler. Açıklamada "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganları atılırken, okunan basın açıklamasında, hapishanede bulunan hasta tutsakların sağlık durumlarına dikkat çekildi. **Hüseyin Yıldırım**'ın felçli olmasına, **Erol Zavar**'ın mesane kanseri olmasına rağmen hapishanede tutulduğu aktarıldı. Edirne F Tipi Hapishanesi'nde tedavi edilmeyerek katledilen **Ali Şahin** ile ilgili olarak da yaşananlar anlatılarak hasta tutsakların özellikle de hapishanede kalamaz raporu olanların tahliye edilmeleri istendi.

(Ankara)

Danıştay tartışmayı noktalandı: Avukatların üstünü aramaya devam!

Adalet, İçişleri ve Sağlık Bakanlıklarınca hazırlanan protokolle, 1999'da hapishanelere giriş çıkışlar, hapishanelerde yapılacak uygulamalar yeniden belirlenmişti. "Üçlü Protokol" olarak adlandırılan protokolün altıncı maddesinde avukatların hapishane girişinde üzerlerinin, eşyalarının fiziki aramaya tabi tutulacağı; 11. maddesinde tutuklu ve hükümlülerin avukat görüş mahalline alınmadan önce ve görüşten sonra üzerlerinin aranacağı; 24. maddesinde de hapishanelere giren çıkan tüm araçların aranacağı düzenlenmişti.

Türkiye Barolar Birliği (TTB) ile 15 ilin Baro Başkanlığı,

özellikle 6. maddesinin avukatlık yayasındaki "Avukatlar ağır cezayı gerektirecek suç halleri dışında aranamaz" düzenlemesine aykırı olduğunu savunarak Danıştay'a başvurmuştu. Danıştay 10. Dairesi baroların iptal istemlerini ret edince barolar kararı temyiz etti. Ancak dosyayı inceleyen Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu, bu kararı, düzenlemenin güvenlik için gerektiğini avukatları "iftiradan koruyacağını" belirterek onayladı. Ancak böylesi komik bir gerekçe uyduran Danıştay avukatların devletin iftiralarından nasıl korunacağına dair bir açıklama getiremedi.

NATO öncesi muhalif kurumlara saldırı

28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak NATO Zirvesi öncesinde devrimci ve demokrat basın çalışanları da devletin estirdiği terörden nasibini aldı.

8 Haziran günü hiçbir gerekçe ve izin olmadan İstanbul polisi tarafından basılarak aranan **DİHA** (Dicle Haber Ajansı) ve **Özgür Halk**, **Genç Bakış**, **Gençlik Gelecektir** dergileri, **Okmeydanı Halkevleri**, **Tunceli Ovacıklar Derneği**, **İstanbul Gençlik Derneği**, **Sosyal Ekolojik Dönüşüm Dergisi** gibi kurumlara destek olmak ve bu yaşananları kınamak amaçlı **9 Haziran'da DEHAP İstanbul İl Örgütü Galatasaray Postanesi** önünde bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamada 2 No'lu DGM'nin "NATO Zirvesi" güvenliğini gerekçe göstererek çıkardığı arama kararı ile yapılan baskınlarda pek çok dergi, kültür merkezi ve ajansın ba-

sıldığı belirtilerek 34 kişinin gözaltına alındığı, her kurumun adeta talan edilerek araç gereçlerine el konulduğu söylendi.

10 Haziran günü ise yurtsever-devrimci-demokrat bu kurumlara yapılan baskınlara dair bir açıklama da **DİHA'nın** binasında yapıldı. **Üstün Akmen**, **Cezmi Ersöz**, **Hasan Mollaoğlu**, **Zübeyir Perihan**, **Hürriyet Şener**, **Abdülcelil Yılmaz** ve **Şanar Yurdatapan**'ın katıldığı basın toplantısında **DİHA** adına konuşan konuşmacı "20 arkadaşımız alındı, 14'ü serbest bırakıldı. 6'sı içinse ek süre istendi. Geldiklerinde işimiz için gerekli tüm araçları kullanmamız engellendi. Öte yandan hiçbir gerekçe, delil veya suçlama yoktu" dedi. Gençlik Gelecektir dergisi adına konuşan **İbrahim Gökçek** ise "Arama kararlarını sorduk, verdikleri belge İstanbul Gençlik Dergisi'nin aranması içindi. İzin vermediğimiz halde herşeyi dağıttılar, araç-gereçlerimize el koymak istedikleri" dedi.

Gözaltına alınanlardan Dicle Haber Ajansı (**DİHA**) Yönetim Kurulu Başkanı **Uğur Balık** ve **Özgür Halk** dergisi İmtiyaz Sahibi **Barış Güllü** tutuklandı. Tutuklananlar **Bayrampaşa Hapishanesi'ne** gönderildi.

DEVRİMCİ BASIN SUSTURULAMAZ!

7 Haziran günü Galatasaray Postanesi önünde bir açıklama yapan Atılım gazetesi çalışanları Atılım Ankara çalışanı **Metin**

Kürekcı'nin tutuklanmasını protesto etti.

Ellerinde "**Metin Kürekcı serbest bırakılsın**", "**Sosyalist basın susturulamaz**" yazılı dövizler olan **Atılım** gazetesi çalışanları yaptıkları basın açıklamasında "Sosyalist basın üzerindeki baskıların son dönem yoğunlaşmasının 28-29 Haziran'da İstanbul'da toplanması planlanan NATO Zirvesiyle bağlantısı vardır" dediler.

Basın açıklamasından sonra **Galatasaray Postanesi'nden** **Metin Kürekcı'ye** kart atanların arasında olan ve basın açıklamasını okuyan **Özgür Tektaş'ın** babası **Şerafetin Tektaş** konuyla ilgili "Haksız yere tutuklandı. Suç unsuru hiçbir şey yok. 4 aydır ifadesi alınmıyor, mahkemeye sevkedilmiyor" dedi. Basın açıklaması "**Sosyalist basın susturulamaz**" sloganı eşliğinde son buldu.

ANKARA

3 Haziran Perşembe günü **Kaldıraç** dergisi yazarlarından **Köksal Kayısı**, 2001 yılında yazdığı bir yazıyla yayın yoluyla yardım yataklık yapma suçu gerekçesiyle sokak ortasında polisler tarafından yapılan kimlik kontrolü sırasında "**tutuklama kararı olduğu**" gerekçesiyle gözaltına alınarak **Sincan F Tipi Hapishanesine** konuldu. Yine **Ankara Ekmek ve Adalet** muhabiri de daha önceden araması olduğu gerekçesiyle **Savcılık** tarafından üyelik suçundan tutuklanarak **Sincan Hapishanesi'ne** götürüldü.

15-16 Haziran Direniş Ruhuyla NATO'ya Geçit Vermeyeceğiz!

İstanbul Sendikalar Birliği 15 Haziran Salı günü saat 12.30'da **Saraçhane Parkı'nda** 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi ile ilgili bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya devrimci dergi ve gazete okurları, siyasi parti temsilcileri, **ILPS** ve **Bakırköy Sümerbank** işçileri de katılarak destek verdi. Belediye-İş sendika şubeleri şube önünden pankartlarını açarak sloganlarla **Saraçhane Parkı'na** geldi. "**İstanbul Sendikalar Birliği**" pankartının yanında "**NATO bir savaş örgütüdür, dağıtılmalıdır/Belediye-İş İstanbul Şubeleri**", "**Yaşasın 15-16 Haziran Şanlı Direnişimiz /DİSK Genel-İş**", "**Teksif Sendikası Bakırköy Şubesi**" vb., pankartların yanısıra "**15-16 Haziran ruhuyla NATO'yu parçala**", "**İşçilerin Birliği sermayeyi yenecek**", "**Katil ABD Ortadoğu'dan defol**" dövizleri açılan açıklamada basın metnini İstanbul Sendikalar Birliği dönem sözcüsü **Kamil Kartal** okudu. Kartal, "**15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, üzerinden geçen 34 yıla karşın mücadelemizi aydınlatmaya devam ediyor. 34 yıl önce karşılarına dikilen süngüleri ve tankları süpürüp atan işçi seli bize, bugünün işçilerine hala büyük bir güçle sesleniyor. Umut ellerimizdedir, bir kez yaptysak yine yapabiliriz**" dedi. Kartal konuşmasının devamında emperyalist saldırıya, 28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak NATO zirvesine değindikten sonra "**1 Mart'ta, 6 Mart'ta, 1 Mayıs'ta meydanları, sokakları, hayatı yoklayan eller 15-16 Haziran direnişçilerinindir. 15-16 Haziran büyük direnişinin isimsiz kahramanlarının fabrikalarda, işyerlerinde,**

bürolarda, yollarda, şantiyelerde itilmiş oldukları karanlığın perdesini yırtacakları, emperyalistlerin ve mali tekellerin uşaklarının sırça saraylarını yerle bir edecekleri günler uzakta değildir. Türkiye işçi sınıfı önündeki yolun 15-16 Haziran direnişçilerinin yolu olduğu bilincindedir" dedi. Açıklamaya yaklaşık 300 kişi katılırken sık sık "**İşçilerin birliği sermayeyi**

yenecek", "**Birlik, mücadele, zafer**", "**İstanbul NATO'ya mezar olacak**", "**Katil ABD Ortadoğu'dan defol**" vb. sloganlar attılar. Açıklama saat 12.50'de sona erdi.

ANKARA

Türkiye işçi sınıfı hareketinde önemli dönemeçlerden birisi olan 15-16 Haziran 1970 işçi direnişi Ankara'da **DİSK** tarafından yapılan basın açıklamasıyla hatırlatıldı.

15 Haziran 2004 Salı günü saat 11:00'de **Sakarya Caddesi'nde** bir araya gelen **DİSK**'li işçiler adına basın metnini okuyan **DİSK** Ankara Bölge Temsilcisi **M. Ali Akgün** "15-16 Haziran'ı farklı kılan, işçi sınıfının taşıdığı büyük gücün açığa çıkmasında, işçi sınıfının da örgütlü

bir güç olarak kendine güvenini kazanmasındadır" diye belirtti.

Akgün özellikle 15-16 Haziran'ın işçi sınıfı için bir günü değil, tam tersine mücadelenin, bilincin ve inancın pekiştiği günler olması gerektiği, emperyalizmin kanlı ve kirli ellerine karşı barışı savunmak, sömürü düzenine karşı adaletli bir dünya kurmak için işçi sınıfının özgürlük mücadelesinin yükseltilmesi gerektiği üzerinde durdu.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı basın açıklamasının ardından işçiler, **DİSK Genel Merkezi'nde** 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi ile ilgili panele katılmak için Genel-İş merkez binasına gittiler.

İZMİR

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişinin yıl dönümünde **İzmir'de** Genel-İş İzmir şubesi önünde bir araya gelen **DİSK'e** bağlı sendikalar bir basın açıklaması yaptılar. İşçiler sık sık "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "**Yaşasın 15-16 Haziran direnişimiz**" vb. sloganlar attılar. **DİSK** üyesi işçiler adına basın metnini **Birleşik Metal-İş İzmir şubesi başkanı Ali Çeltek** okudu. Çeltek 15-16 Haziran'ın önemine değinerek "**15-16 Haziran bizler için bir anı günü değil; tam tesrine mücadelemizi, bilincimizi, inancımızı pekiştirdiğimiz bir gün olmalıdır**" dedi. Çeltek konuşmasının devamında 15-16 Haziran'ın ruhu ile emperyalizme karşı koyulması gerektiğini de belirtip "15-16 Haziran **DİSK'i** yaratmıştır" dedi. Basın metni okunduktan sonra eylem alkış ve sloganlarla bitirildi.

SUTTGART'TA NATO PROTESTOLARI BAŞLADI

Stuttgart'ta sekiz demokratik kurum biraraya gelerek **RESİSTANBUL 2004** Platformu'nu oluşturdu. Platformda ilk olarak yapılması gerekenler tartışıldı. Platformun ilk yaptığı eylemler arasında 6 Haziran'da yapılan panel bulunuyor. Saygı duruşu ve açılış konuşmasının ardından başlayan panelde ilk söz alan kişi **Stuttgart Göçmen İşçiler Federasyonu (AGİF)** adına konuştu ve NATO'nun tarihsel sürecini anlattı. Ardından sırasıyla **Mücadele Birliği** ve **Reutlingen Emek Kültür Merkezi** adına birer kişi konuştu. Daha sonra Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (**ATİK**); **Almanya Demokratik Haklar Platformu (ADHF)**; **İşçilerin Birliği ve Halkların Kardeşliği Platformu**; **Haklar ve Özgürlükler Cephesi (HÖC)**, **Stuttgart Yaşam Evi'nden** konuşmacılar söz aldı. Soru cevap bölümünün ardından yaklaşık 130 kişinin katıldığı etkinlik sona erdi.

Gerçekleştirilen ilk toplantıda alınan kararlardan üçüncüsü ise 26 Haziran'a kadar haftada iki gün (**Cuma ve Cumartesi**) şehir merkezinde stand açmaktı. Bu karar doğrultusunda 12-13 Haziran'da stand açıldı. İki gün içinde açılan standlarda, merkezi platformun çıkarttığı Almanca bildirilerden 3000 civarında dağıtıldı.

SORUMLUSU DEVLETTİR

Diyarbakır'ın Hani ilçesinde bulunan eski askerlik şubesinin bodrum katında roket mermisinin patlaması sonucu 6 çocuk yaralandı. Yaralanan 2 çocuğun durumunun ağır olduğu öğrenildi. Yaşanan olaydan devleti sorumlu tutan aileler davacı olacaklarını belirttiler.

Askerlik şubesindeki roket mermisinin patlaması sonucu yaralanan çocuklar **Diyarbakır Devlet ve Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi** hastanelerine kaldırıldılar. Yaralılarından **Ali Arak**, **Bayram Etik**, **Fatih Toplağan** ve **Sedat Topkaya** aynı gün gece taburcu edilirken **Hayrullah Çiçek** ile **Welat Mengit'in** Dicle Üniversitesi ve **Araştırma Hastanelerinde** tedavilerine devam ediliyor.

Yaralılarından **Hayrullah Çiçek'in** göz kliniğinde tedavisi devam ederken **Çiçek'in** annesi **Fatma Çiçek**, oğlunun hayatının tehlikede olduğunu ve doktorların kör olabileceğini söylediklerini belirtti. **Çiçek**, "**Bu Hani'de yaşanan 4. patlamadır. Her seferinde çocuklar yaralanıyor, devletten davacı olacağım**" dedi.

Kalp Damar Cerrahisi Kliniğinde tedavi gören **Welat Mengit'in** babası, patlamadan devletin sorumlu olduğunu, roket parçalarının oğlunun akciğer ve midesinde olduğunu söyledi. **Mengit**, "Oğlumun bir kulağı şimdi kesik, mermi parçaları ayak ve kollarına saplanmış. Düşünsenize, patlama şehrin merkezinde olsaydı kaç kişi yaşamını yitirirdi? Bu yüzden sorumlusu devlettir diyorum" dedi.

(Mersin)

ESP'LI TUĞBA GÜMÜŞ KAÇIRILDI

9 Haziran 2004 tarihinde saat 20:00'de 1 Mayıs Mahallesi'ndeki evinden çıkan **Tuğba Gümüş** biri silahlı kar maskeli 3 kişi tarafından zorla bir minübüse bindirilerek kaçırıldı, tacize uğradı.

12 Haziran'da Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen EKB ve ESP üyeleri konuya ilişkin bir basın açıklaması yaptı. ESP temsilcisi Hülya Gerçek yaptığı açıklamada Gülbahar Gündüz, Derya Aksakallı, Afife Mintaş ve Aliyah Elisabeth Brunner gibi kadınları örnek vererek, hepsinin ortak yanının polis tarafından kaçırılmaları olduğunu belirtti. Gerçek, "biz bu kaçırılmaların failerini biliyoruz. Gözaltında

kaybedenler, sokak ortasında işkence edenler aynıdır. Biz sosyalistler olarak diyoruz ki baskılarınız, işkenceleriniz bizleri haklı mücadelemizden alıkoyamayacaktır" dedi.

"Kaçırılmalar, işkenceler bizleri yıldırılmaz", "İşkenceci devlet hesap verecek, **Tuğba Gümüş yalnız değildir**" dövizlerinin açıldığı basın açıklamasında yaşadığı olayı anlatan Gümüş, kaçırıldıktan sonra kendine geldiğinde yarıçıplak bir halde ormanda bulunduğunu ve gece olduğunu söyledi. Kendisini kaçıranların polis olduğunu belirten Gümüş daha önce de polisler tarafından tehdit edildiğini, aldığı son tehdidin de "seni Derya Aksakallı gibi ka-

çırır işkence yaparız, ayağımı denk al" olduğunu ifade etti. Gümüş "Kaçırıp taciz etmekle, işkence yapmakla, tehdit etmekle beni korkutamazlar. Baskılarınız, işkenceleriniz beni mücadelemden alıkoyamayacak" dedi.

"İnsanlık onuru işkenceye yenecek", "Tuğba Gümüş yalnız değildir", "Tecavüzcü devlet hesap verecek" sloganlarının atıldığı açıklamaya **ILPS, Atılım, EHP, SDP, SODAP, İHD, DEHAP, Halkevleri, Kaldıraç, Çağrı, Halk Kültür Merkezleri, İşçi Mücadelesi, Gözaltında Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuki Girişim** ve Devrimci Hareket dergisi de destek verdi.

(İstanbul)

İLKÖĞRETİM ÖĞRENCİSİNE KARAKOLDA DAYAK

26 Mayıs'ta Hakkari 50. Yıl İlköğretim Okulunda okuyan dört öğrenci "**Türk bayrağı yaktıkları ve Atatürk posterlerine zarar verdikleri**" gerekçesiyle gözaltına alındıkları karakolda kaba dayığa maruz kaldılar.

Hakkari 50. Yıl İlköğretim Okulu panosunda asılı bulunan Atatürk posterlerinin yırtıldığı ve Türk bayrağının yakıldığı ihbarı üzerine okula gelen polis, yaşları 12 ila 13 olan 4 öğrenciyi okul çıkışı gözaltına alarak Hakkari Emniyet Müdürlüğü Çocuk Şubesine götürdü. Burada 24 saat süren sorgulama sonucunda polis tarafından haklarında "**5816 sayılı bayrak yasasına muhalefet ve PKK'ye adam kazandırma**" suçlamasıyla tutanak tutulan çocuklar çıkarıldıkları savcılıkta iddiaları reddettiler. Öğrenciler polisin hazırladığı tutanağı uyguladıkları kaba kuvvet sonucu imzalamak zorunda kaldıklarını, ayrıca bazı arkadaşlarının aleyhine de ifade vermeye zorlandıklarını belirttiler. Çıkarıldıkları savcılık tarafından serbest bırakılan çocuklar polisler hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını belirtirken, öğrencilerden H.K.'nin babası **Hivzullah K.** yaşanan olaydan oğlunun psikolojisinin bozulduğunu söyleyerek "güya AB'ye gireceğiz ve karakollarımızda işkence ve baskı yok. İşte örneği, bu yapılanların neyi nesi? Şu an oğlum bir türlü kendine gelemiyor. Polislerin kendini dövdüğünü söylüyor. Diğer çocukların velileriyle görüştüğümüzden sonra yasal yollara başvuracağım" dedi.

(Mersin)

Karaduvar Mahallesi'ne rapor verildi

Mersin'in Akdeniz Belediyesi'ne bağlı 20 bin nüfuslu **Karaduvar Mahallesi**nde faaliyet gösteren **OPET-TUTA** gibi petrol dolum tesisleri çevreyi tehdit etmeye devam ediyor.

Karaduvar halkının konuya tepkisinin artması sonucu İl Çevre ve Orman Müdürlüğü Büyükşehir Belediyesi, Devlet Su İşleri 6. Bölge Müdürlüğü ve DSİ 67. Şube Müdürlüğü tarafından bölgede çalışmak üzere bir komisyon oluşturuldu. Komisyonun hazırladığı raporda şu noktalara değiniliyor: "TUTA petrolcülük AŞ. petrol tanklarının bulunduğu sahanın drenaj sisteminin bulunmadığı, tankların bir kısmının akaryakıt kirliliği oluşturduğu sahada bulunan toplama logarlarının yetersiz olduğu tespit edilmiştir. Tüm tank sahası ile ilgili olarak drenaj sistemi inşa edilmeli, toprak kanallarda kirlilik oluşturan akaryakıt içinden temizlenerek kanal ve toplama logarları ile ilgili gerekli tedbirler alınmalıdır. Denizde bulunan SPM tesisine

bağlantıyı sağlayan akaryakıt transfer hattına paralel olarak seyreden ve hali hazırda denizle bağlantısı bulunmadığı ifade edilen eski boru hattı kaldırılmalı veya gerekli yasal izinleri yerine getirecek yenilenmelidir."

OPET ve petrol firmaları da raporda şu şekilde geçiyor: "Tüm petrol firmalarında tuzlu suyun sahaya ve toprağa olan deşerj engellenmeli, slop tankına alınan veya sepere edilen tuzlu suyun kanalizasyona etkilerini gidermek amacıyla OPET ve TUTA firmalarınca kirliliğin yoğunlaştığı bölgedeki mevcut su kuyularından günlük olarak su çekilerek arıtılması ve bertaraf edilmesi" öneriliyor.

5 Haziran Dünya Çevre Gününde Karaduvar Mahallesi'nde petrol dolum tesislerinden kaynaklanan petrol sızıntısını protesto etmek için bir eylem yapıldı. Kitle Karaduvar Su Ürünleri Kooperatifi önünde bir araya gelerek "**Sermaye Doğayı Kirletti**" pankartını açtı ve "**Toprak namustur, namus satılmaz**",

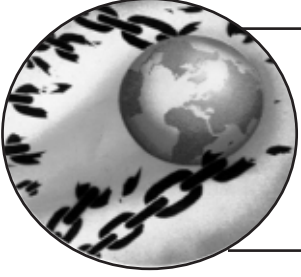
"Yaşama hakkımız engellenemez", "**Bu toprak bizim, bu deniz bizim kalacak**" sloganlarını attı. Eylemde birer konuşma yapan Karaduvar mahalle muhtarı **Habib Hazar** ve Karaduvar Su Ürünleri Başkanı **Mehmet Almış** ve Çevre Mü-

hendisleri Odası Mersin Başkanı **Zehra Korkmaz** Karaduvar çevresinde bulunan petrol tesislerinin çevreye ve tarıma büyük zarar verdiğini belirttiler. Açıklamaya birçok kurum da katılarak mahalle halkına destek verdi. (Mersin)

Red Sun (Kızıl Güneş) Yazı Kurulu Üyesi ile Röportaj*

Emperyalistlerin en büyük korkusu MLM'dir

1986 yılında Peru Komünist Partisi liderliğinde başlatılan Halk Savaşının çok ciddi başarılarına imza attığı Peru'da PKP Başkanı Gonzalo Yoldaşın (Abimael Guzman) 1992'de tutuklanmasının ardından kendi deyimleriyle "yolda gerçekleşen büküntü" sonrası çok düzenli biçimde haber alamadığımız Peru Halk Hareketi ile ilgili bu röportajın Peru'daki son durum hakkında belli oranda bilgi sağlayacağını düşünüyoruz.

Peoples' March: Peru'daki devrimci hareketten pek fazla haber almıyoruz. Başkan Gonzalo'nun yakalanmasının ardından yolda bir büküntü vardı. Bugünkü durum nedir?

Red Sun: Bu tesadüfi (kazara) bir şey değildir. Bu, düşük yoğunluklu çatışmanın, psikolojik savaşın bir parçasıdır. Peru halk savaşı hakkında bilgi almanın zorluğu sadece yurtdışı için geçerli değil. Bu emperyalizmin; Yanki emperyalizminin ve onların Perulu köpeklerinin açıktan kötü bir saldırısıdır. Ancak bu saldırılarla halk savaşını özellikle de halktan gizleyemezler. Haberlerin bu şekilde tahrif edilmesi emperyalizmin öncülük ettiği büyük çapta bir kampanyasıdır. Filistin'de bir şey olduğunda bu medyada yer almaktadır. Ancak devrimciler bir şey yaptığı zaman ise bu medyada yer almamaktadır. Ne yazık ki, halk savaşı ile ilgili haberleri ayırıştırma yeteneğine sahip olan bazı yoldaşlar, bunu politik niyetlerle yapmamaktadır. İşin doğrusu, 1991'den bu yana halk savaşı stratejik denge aşamasına ilerlemektedir. Eylül 1992'den itibaren de yolda bir büküntü vardı. Bu bir değişim yarattı. Devrimlerin **anahtar** güçlerinin (**Parti, Ordu ve Birleşik Cephe/Yeni Güç**) geçici olarak zayıflamasını getirdi.

O zamanlar ve 1993'te, Perulu gericiler ve özeld ise Yanki emperyalizminin silahlı güçleri barış mektuplarını ortaya attı. Onlar bunu teslimiyet çizgisini savunan, hapishaneden bir grup hainin, revizyonist/teslimiyetçinin işbirliği ile yaptılar. Bu revizyonistler, savundukları çizgiyi partide yaşama geçiremediler ancak halka karşı bunu yaptılar.

Bunu yaptıklarında hapishanedeydiler. Bu çizgi ve onların umutları Parti tarafından iki çizgi mücadelesi yoluyla ustaca yenilgiye uğratıldı. Böylece halk savaşı bir saniye dahi durmadı. Aksine, bu yıllar boyunca dahi düşmanın Yeni Güç üzerindeki saldırıları devam etti ve özellikle en şiddetli baskılar uygulandı. Çok ağır bir katliama (jenoside) rağmen Yeni Güç savunuldu ve korundu. Bu durumda Parti, devrimin üç silahıyla yoldaki bu büküntüyü alt etme adımlarını atma

durumuna geldi. Örneğin, halk savaşında bu yaz **Ayacucho'da Techint** adlı bir şirkete karşı önemli ve dikkat çekici bir eylem vardı. Bu şirket emperyalist bir şirkettir ve bir gaz projesi içinde yer alıyor. Silahlı polis güçleri tarafından korunan büyük bir inşaat alanı vardı. Halk Kurtuluş Ordusu'nun ana güçlerinden biri tüm bu bölgenin kontrolünü ele geçirdi, onları tutsak aldı ve 24 saat elinde tuttu ve burada işçilerle birlikte bir miting organize etti.

Aynı zamanda üslerden de bir mesaj alındı. On iki dinamit cephanesi, iletişim teçhizatı, ilaç vb. üslere taşınmıştı.

Bu eylemden sonra gerillalar çekildiğinde, gericiler panik içindeydi. Gericiler, bölgeye seçkin komandolarını helikopterlerle gönderdi. Fakat tek bir yoldaşı dahi yakalayamadılar. Tüm bu seçkin askerler teslim alındı ve ortadan kaldırıldı. Yüksek düzey bir yetkili de bunların arasındaydı.

Geçtiğimiz yıl, halk savaşının çok güçlü olduğu yerlerden biri olan **Huanaco** adlı bölgede Yeni Güç'e karşı bir imha kampanyası vardı. Bu kam-

panya Ekim 2003'te başladı. Silahlı güçlerin bu askeri operasyonu **Fiaero (Demir) 2003** olarak adlandırılmıştı. Devrime karşı bu kampanyaya uyuşturucuya karşı savaş maskesiyle Yanki emperyalizmi liderlik ediliyordu. Burada önemli bir dipnot düşmek gerekiyor. Yanki emperyalizmi hala uyuşturucuya karşı savaş bahanesini kullanmakta, çünkü onlar en çok Marksist-Leninist-Maoist partilerin liderlik ettiği anti-emperyalist hareketten korkmaktadırlar. Bu yüzden, Peru'da parlayan halk savaşı ışığının dünya halkları tarafından bilinmesini istemiyorlar.

Bu kampanyada, helikopterler, gelişmiş kara güçleri kullandılar fakat Parti karşı bir kampanya geliştirerek aktif savunma uyguladı. Birçok pusu kuruldu ve düşman ağır kayıplar verdi. Parti bu karşı kampanyasıyla zafere kazandı.

Şehirlere gelince; önceleri şehirlerde çalışmak daha kolaydı, bahsettiğimiz yolumuz üzerinde oluşan büküntüden sonra müthiş baskılarla karşılaşıldı. Örneğin duvarlara yazılama yaptığımız için hapishaneye konulabilir ve

*1991'den bu yana halk savaşı stratejik denge aşamasına ilerlemektedir. Eylül 1992'den itibaren de yolda bir büküntü vardı. Bu bir değişim yarattı. Devrimlerin **anahtar** güçlerinin (**Parti, Ordu ve Birleşik Cephe/Yeni Güç**) geçici olarak zayıflamasını getirdi.*

Yanki emperyalizmi hala uyuşturucuya karşı savaş bahanesini kullanmakta, çünkü onlar en çok Marksist-Leninist-Maoist partilerin liderlik ettiği anti-emperyalist hareketten korkmaktadırlar. Bu yüzden, Peru'da parlayan halk savaşı ışığının dünya halkları tarafından bilinmesini istemiyorlar.

Devrimci Enternasyonal Hareket içinde ve özeld de Komite üyeleri arasında sağ oportünist çizgiye yakın duran revizyonist fikirler ifade edilmektedir. Bu fikirlere karşı bizler iki çizgi mücadelesini geliştiriyoruz.

işkence görebilirdiniz. Şimdi ise öldürüyorlar. Ayrıca halk hareketlerinin liderlerine karşı birçok saldırı düzenliyorlar. Bu yüzden, Parti yeni koşullarda **daha gizli yollarla** kitle çizgisi uyguluyor. Örneğin öğretmenlerin son süreçteki grevi ya da işçiler, sağlık emekçileri ve köylüler arasında Parti, şu anda onlara mücadelelerinde liderlik yapıyor.

Peoples' March: Peru Komünist Partisi (PKP) ve Devrimci Enternasyonal Hareket (DEH) arasındaki ilişkilerin durumu nedir?

Red Sun: Peru Komünist Partisi Devrimci Enternasyonal Hareket'in üyesidir. Ve doğru bir ideolojik ve politik çizgi izlediği müddetçe Devrimci Enternasyonal Hareket'i dünya çapında komünistlerin yeniden birleşmesinde ileri doğru atılmış bir adım olarak değerlendiriyor. Devrimci Enternasyonal Hareket içinde ve özelde de Komite üyeleri arasında sağ oportünist çizgiye yakın duran revizyonist fikirler ifade edilmektedir. Bu fikirlere karşı bizler iki çizgi mücadelesini geliştiriyoruz. Bizim Devrimci Enternasyonal Hareket'e karşı olduğumuzu iddia edenleri katıyetle ret ediyoruz. Bu yanlıştır ve bir yalandır. Bizler Marksizm-Leninizm-Maoizm ve özellikle de Maoizm temelinde revizyonizme karşı kusursuz mücadele yürütüyoruz ve dünya devrimine hizmet ediyoruz. Partimiz, 17 Mayıs 1980'de halk savaşını henüz daha yeni başlattığından bu yana proleter dünya devrimine hizmet

etmek için halk savaşını geliştirdiğimiz iddia etmektedir. İşte bu yüzden iki çizgi mücadelesini geliştiriyoruz. Bu, Başkan Mao'nun da söylediği gibi kötü bir şey değildir, iyi bir şeydir.

Başkan Gonzalo ile hapisanede herhangi bir iletişim kurulabildi mi? Şu anda sağlık durumu ile ilgili bir bilgi var mı?

Red Sun: Başkan Gonzalo'nun 1992'den bu yana tam bir tecrit altında olması bir sorundur. Kişisel gardiyanları dışında hiç kimse ile ilişki kuramamaktadır. Bu temel çizgidir. Kim ki Başkan Gonzalo ile konuştuğunu ya da onu gördüğünü iddia etmektedir, o ya gerici güçlerden bir unsur ya da onun yalancı bir karşıtıdır. Başkan Gonzalo ile 24 Eylül 1992'deki ustalıkla dolu o konuşmasından bu yana hiçbir iletişim söz konusu değildir, bu konuşmasında Başkan Gonzalo her birimizi Partinin görevlerini ve planlarını yerine getirmeye ve halk savaşını sürdürmeye çağırıyordu. Tüm sözde toplantılar vb. ile dolu bu montajlar (video hilesi) barış anlaşmalarının hilelerinin düşünceleridir.

Parti, Başkan Gonzalo'nun ulusal ve uluslararası medya önünde canlı ve direkt olarak gösterilmesi haklı ve doğru talebini ileri sürmektedir ve Başkan Gonzalo'nun kendini bizzat sunmasına izin verilmesini istemektedir. Çünkü bu, tecriti kıracaktır. Fakat düşman buna izin vermemektedir çünkü kendileri de bilmektedir ki, bu dünya halklarının dünya devrimi için za-

feri olacaktır ve ayrıca onlar halkın, Gonzalo Düşüncesini özümseyeceğinden korkuyorlar. Yani O'na beş dakika için dahi izin vermeyeceklerdir. Şimdi de bir başka şov olacak, yeni bir mahkemenin bahsediyorlar. Ve Başkan Gonzalo'nun konuşmayı ret ettiğini söylüyorlar. O konuşmayı neden ret etsin ki? Bu bir hiledir. Başkan Gonzalo için somut durum, yaşamının her zamankinden daha büyük bir tehlike içinde olduğudur. Hapishaneye konulmadan önce dahi bazı tipik fiziksel problemleri vardı ve Fujimori'nin kendisi 1993'te Onun tutulduğu koşullarda hiç kimsenin çok fazla yaşayamayacağını söylemişti ve bu on yıl önceydi. O zamandan beri onu hiç kimse görmedi. Biz bunu kabul edemeyiz ve dünya halkları Başkan Gonzalo'nun yaşamını savunmayı yükseltmek zorundadır, çünkü O halk devriminin büyük bir lideridir ve dünyanın yaşayan en büyük Marksist-Leninistidir. Ve burada şunun altını çizmek de gerekir ki, Başkan Gonzalo'nun yaşamını savunmak kesintiye uğrayacak bir şey değildir, bu komünist hareketin stratejik bir görevi olacak bir kampanyaya dönüştürülmelidir.

*(Red Sun, **Peru Halk Hareketi**'nin (MPP) Avrupa'daki yayın organıdır. Peru'daki Maoist Parti üzerine haberleri yayınlamaktadır. Bu röportaj Ocak 2004'te Mumbai-Hindistan'da yapılan MR-2004/DSF sürecinde Hindistan Komünist Partisi (Marksist Leninist) (Halk Savaşı)'nin yayın organı **Peoples' March** tarafından gerçekleştirilmiştir.

Kim ki Başkan Gonzalo ile konuştuğunu ya da onu gördüğünü iddia etmektedir, o ya gerici güçlerden bir unsur ya da onun yalancı bir karşıtıdır. Başkan Gonzalo ile 24 Eylül 1992'deki ustalıkla dolu o konuşmasından bu yana hiçbir iletişim söz konusu değildir, bu konuşmasında Başkan Gonzalo her birimizi Partinin görevlerini ve planlarını yerine getirmeye ve halk savaşını sürdürmeye çağırıyordu.

Başkan Gonzalo için somut durum, yaşamının her zamankinden daha büyük bir tehlike içinde olduğudur. Hapishaneye konulmadan önce dahi bazı tipik fiziksel problemleri vardı ve Fujimori'nin kendisi 1993'te Onun tutulduğu koşullarda hiç kimsenin çok fazla yaşayamayacağını söylemişti ve bu on yıl önceydi. O zamandan beri onu hiç kimse görmedi. Biz bunu kabul edemeyiz

“HAVA DÖNDÜ, HALKLARDAN YANA ESİYOR YEL” İSTANBUL’U EMPERYALİSTLERE DAR EDELİM!

Elimize posta kanalıyla geçen aşağıdaki bildiriye haber değeri taşıdığından dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Türk, Kürt Çeşitli Milliyetlerden Emekçi Halkımıza;

Yaralı bir saldırgan ile karşı karşıyayız. Var gücüyle önce Afganistan sonra da Irak saldırı ve işgalleriyle bölgeye yönelik “operasyon”lara girişen ABD önderliğindeki emperyalistlerin, özellikle Irak’ta karşılaştıkları direniş nedeniyle ilerleme kaydedemeyince, bölge halklarına yaşatmak istedikleri **şok** ve **dehşetten** kendi paylarına henüz tam manasıyla “dehşet” olmasa da “şok” düşmüş bulunuyor. İliklerine kadar sinen, işkence fotoğraflarındaki pozlarında yüzlerinden okunan “korku”yu, pek hoşlandıkları “dehşet”e çevirmek için direnişçi Irak ve Filistin halkına, halkımızın ve diğer ülkelerin halklarının katılması gerekecektir.

Irak’ta işgalcilerce kurulan zulüm, işkence, ölüm mekanizmasının vahşi dişlilerinin kaskacında en aşağılık yöntemlerle katledilen, bütün değerlerinden kopararak hiçleştirilmeye, böylelikle de köleleştirilip teslim alınmaya çalışılan bir **halkın evlatlarının onurlu bir direnişle püskürttüğü** emperyalistler; yeniden yüklenmek, kazanmak ve bölge çapındaki daha büyük boyutlu hedeflerine doğru planlarını kaldıkları yerden sürdürmek istiyorlar. Adına önce **Büyük Ortadoğu Projesi**, sonra değiştirip **Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi/Girişimi** vs. deseler, ya da yarın bir başka isim de verseler, eskiden beri Ortadoğu ve çevresindeki stratejik bölgeye yönelik bütün emperyalist güçlerin hegemonya mücadelesinin şekillendirdiği çok çeşitli plan ve projelerin varlığı bilinen bir gerçekliktir. Bu anlamda, bugün ortaya atılanların yeni olmadığı iyi bilinmelidir.

Yine NATO’nun yıldızını parlatmak meselesi de belli ölçülerde bu çerçeveye oturmaktadır. **NATO, liderliğini ABD’nin yaptığı çeşitli emperyalistler ile onların işbirlikçileri ve uşaklarının oluşturdukları savaş örgütüdür.** İşlevine uygun bir biçimde, kuruluşundan itibaren bütün icratı halkların kanını dökmek yönünde olmuştur. Bugün sahneye sürülmesinin yegane amacı da budur. Bakmayın arada bir yapılan diplomasi gezveliklerine ve uluslararası toplantı ve zirve adı altındaki şarlatanlıklara, bugün dünyanın kritik noktalarında esas olarak bombaların ve silahların konuştuğu bir süreçten geçilmektedir. Mevcut bağlantılar ile kümelenen, yani ABD ve hampası İngiltere emperyalizmi ile etraflarında yedeklenen devletler; Irak pratiğindeki çıkmazlarını aşmak için yeni bir formülasyona ihtiyaç duydukları noktada, NATO bünyesinde farklı bir oluşumla, değişik bir senaryoya hareket etmeyi, bu arada şimdiki kadar atıl kalan, “**tarafsız/kararsız**” duran diğer güçleri de bu vesileyle işin içine katmayı hedeflemektedirler.

Meselenin Genişletilmiş Ortadoğu Projesi çerçevesinde ele alınması, bu emperyalist planlar içinde Türkiye’nin “model”, “kilit”, “köprü” şeklinde tanımlanması; diğer yandan projenin yürütülmesinde ve NATO’nun “yeni rolü” kapsamında bu kez de “cephe”, “öncü” olarak adlandırılması; genişlemeli ve yeni işlevli “tarihi” toplantıya ev sahibi ülke olarak tayin edilmesiyle, İstanbul Zirvesi’ni bir çok açıdan kritik öneme sahip hale getirmiş bulunmaktadır.

İşçiler, Köylüler, Gençler;

Bunu ülkemiz somutunda bu gündemle birleştirerek ele aldığımızda, öncelikle şu siyasal saptamaları yapmak durumdayız:

Birincisi; bu proje, saldırı, operasyonlarla yaratılacak “savaş ortamı”nda meşruiyeti kendilerinden menkul hukuklarıyla seri halde yapılacaklar (katliamlar, cinayetler, esir kamplarına, zindanlara doldurular, işkencelerden geçirmeler, her türlü zulüm vb.), bölge genelinde olacağı gibi, ülkemizde de esas olarak “terörizmle savaş”, “güvenlik” adı altında, başta komünistler (Marksist-Leninist-Maoistler) olmak üzere tüm devrimci, ilerici, yurtsever, demokrat, muhalif güçlerin imhasını, ezilmesini, sindirilmesini hedeflemektedir.

İkincisi; ABD emperyalizminin sürüklendiği bu durumda geliştireceği manevralara/saldırlara tam bir itaatla ve var gücüyle destek vereceğini açıklamakla; faşist Türk devleti, kaderini **her dönemden daha fazla ve süresiz** biçimde bu politikalara bağlı olarak çezeceğini ilan etmiş bulunmaktadır. Bu durum, bölgede gelişecek daha çaplı çatışma ve yangınların içerisine ülkemiz topraklarının da dahil edileceği, “savaş” atmosferine girileceğine işaret etmektedir. Yine bu durum, faşist Türk devletinin bölge halklarının kanına girme rolüne aktif biçimde soyunmasına paralel, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin yükselmesiyle oluşacak koşulların sunacağı fırsatların, iyi değerlendirilebileceği taktirde halk savaşını büyütebileceği anlamına gelmektedir.

Üçüncüsü; faşist Türk devleti ve ordusuna “Türkiye” bahsiyle emperyalistler açısından bu dönemde biçilen ve “kilit”, “köprü”, “cephe” ifadesinde karşılığını bulan kritik önemdeki rol; aynı oranda emperyalizme ve bu rolü biçtikleri uşaklarına karşı **direngen** ve **etkili** bir mücadele yürüterek bu hassas noktadaki dışiyi işleme hale getirme göreviyle halkımıza düşmektedir.

Filistin halkı nasıl on yıllardır sadece İsrail Siyonizmine karşı kendi topraklarını ve onurunu savunan bir direniş timsali değil aynı zamanda bütün bölgeye moral veren bir mücadele örneği olmuşsa; Ortadoğu’nun işgaline açılan kapıda Irak halkının direnişi bugün ciddi bir barikat oluşturuyorsa; planlarını yeniden canlandırmak, saldırılarını tazelemek, heveslerini artırmak amacıyla emperyalist katillerin İstanbul’dan yola koyulma hesaplarını bozmak da bizim elimizdedir. Bunun uzun soluklu, sabırlı, zorlu, dışı dış bir kavgaya olduğunu,

devrim mücadelelerinin çeşitli muharebe pratiklerinden biliyoruz. Bunun da inişli çıkışlı; engelli, yenilgili; ihanetli, dökülmeli; düşmeli, kalkmalı bir süreç olduğunu hiç aklımızdan çıkarmayacağız. Ancak bunun kazanmaya mahkum bir süreç olduğunu da bilecek ve onun için de mutlaka kazanacağız.

Türkiyenin bütün yoksulları, ezilenleri, emekçiler;

Emperyalistleri ve faşistleri durdurmak zorundayız. Durdurmaktan öte püskürtmek ve yenilgiye, bozguna uğratmak zorundayız. Afganistan’da başkent Kabil’e sıkışmış durumdadır. Irak’ta **sefilleri** oynuyorlar. Felluce’nin “girilemez bölge” haline gelmesini kabullenmek zorunda kalan; komplo ve provokasyonlarla direnişçilere karşı kıskırttığı Şiiilerin, tam tersi bir yönelişe girip belli bir silahlı güçle işgalcileri hedef alması üzerine, bu konuda da planları bozulan ve son olarak da ortalığa saçılan işkence fotoğraflarıyla ciddi biçimde sarsılan işgalcilerin önderi ABD emperyalistleri; çıkmaz, şaşkınlık ve çaresizlik içinde kıvrılıyor. Bush, “**direnişçileri anlıyorum, ülkeleri işgal altında**” gibi demeçler vermeye başladı. Bu sözler, saçmalamanın ötesinde bir anlam taşımaktadır.

Onlar, özgürlük ve demokrasiyi değil, sömürgeleştirmeyi ve köleleştirmeyi temsil ediyorlar. İnsanlığın temel değerlerini, hakları ve adaleti değil katliamları, zulmü, alçakça işkenceleri temsil ediyorlar. Söyledikleri bütün sözlerin yalan olduğu, gösterdikleri belgelerin düzmece bir biçimde hazırlandığı, birbirlerine dahi türlü ayak oyunu oynadıkları kısa sürede ortaya serildi. Onlar artık zaferlerin ve yengilerin değil, hüsrana ve yenilgilerin mimarı olarak anılmaktadır. Ozanın dediği gibi artık “**hava dönmüştür**”, “**halklardan yana esmektedir yel**”.

Kendiliğinden esen ve süreklilik arz etmeyen halkların yeli, emperyalizmin kalelerini sarsar ama deviremez, yıpratır ama yıkamaz. Bunu hem sürekli kılmak, hem de doğru bir rotada tutmak gerekmektedir. Ama ilkin ve ilkin karşı koyuş tavrı gösterilmelidir. Hem de militanca gösterilmelidir. Yasak savar bir tarzda değil, “ödev yap” biçimde değil, yenilgiyi baştan kabullenir biçimde değil, “şartlar” ve “güçler” edebiyatının arkasında teslimiyet bayrağı sallayarak değil, emperyalizmi “yenilmez”, “yıkılmaz”, “kadir-i mutlak” bir güç olarak belleyerek değil, kendi gücünün farkında olmayarak değil, halkın örgütlü gücünün/iradesinin yenilmezliğinin aymazlığında davranarak değil, işçi sınıfı önderliğinin nihai zafer için mutlak koşul olduğu gerçeğini ihmal ederek değil, en geniş kitlelerin seferber edilmesinin tayin edici önemini unutarak değil.

İstanbul’u emperyalistlere karşı savunalım!

Muharebenin ilk randevusunu İstanbul’a verdiler. Bu onların seçimidir. Sadece Türkiye değil, İstanbul da bilinçli bir tercihtir. Mesajı her bakımından yerli yerine oturtmaya çalışıyorlar. İstanbul’un tarihsel önemi, değerini hiç yitirmeyen jeo-

stratejik konumu ve dünya çapındaki zengin poli-kültürel birikimi; özellikle bu süreçte, çok yerinde bir zirve atmosferi/mekamı oluşturmaktadır.

Emperyalizme ve faşizme militanca karşı koyuşumuzun sembol şehirlerinden; silahlı mücadele geleneğimizi savaşçılarımızın her köşesine namlularıyla işlediği, fabrikalardan zindanlara, üniversitelerden gecekondu kademelerine kadar yayılan can bedeli direnişlerimizin ve kıyasıya kavgalarımızın tarihe aynı zamanda bu şehri parça parça bize katarak geçtiği **İstanbul**; birkaç günlüğüne de olsa açık işgale uğratılmanın, daha da iğrenç biçimde kirletilmenin eşğindedir.

İstanbul veya bir başka şehir bugün emperyalistlerin, gericilerin veya faşistlerin elinde/denetiminde, yani gizli veya açık işgali altında olabilir. Bu, o şehrin onlara ait olduğunu göstermez. Tıpkı, hiçbir ülkenin, dahası dünyanın emperyalistlere, burjuvaziye ait olmaması gibi. Bu yüzden, biz sadece NATO’ya ve emperyalistlere karşı koymuyor, zirveye ve saldırı planlarına/projelerine yönelik eylemler örgütlemiyor, **aynı zamanda İstanbul’a da sahip çıkıyoruz.**

Haramilerin bugün İstanbul’da saltanat sürüyor, dört bir tarafında cirit atıyor olması; her köşesini parsellemeleri, yağmalamaları, emperyalistlerin de gelip çiğnemelerine sessiz kalmamızı gerektirmez. Üstelik bunu yapacak olanlar, kısa bir süre önce dünyada emsali az görülür bir katliam ve işkenceler dizisini başlatan ve sürdürenler ise... Ve yine bu katiller, İstanbul’da daha büyük saldırıların adımlarını atmanın hesapları için bir araya geliyorlarsa durum daha başka bir hal almış demektir. Sorun İstanbul şahsında kendi ülkemize sahip çıkmanın ötesine geçmiş ve emperyalizmin “eşik” haline getirdiği İstanbul buluşmasının bozguna uğratılması için **seferber olmaya ve gücümüzü bu noktaya yoğunlaştırmaya** taşınmıştır.

“NATO Vadisi” adı altında İstanbul’un en işlek bölgesi “terörize” edilmekte, burada oturan ve çalışan üçyüzbin kişi güvenlik soruşturmasından geçirilmekte, oyuncak satışlarını yasaklamaktan, düğün ve nikah törenlerinin iptaline kadar geniş çaplı yasaklamalara gidilmekte, kentin göbeğinde beton ve çelik bariyerlerle örülen trafiğe kapalı yalıtılmış korunaklı bir üşşehir yaratılmaya çalışılmaktadır. CIA’nın köpekleri bizzat işi yönetmek üzere şimdiden şehre doluştular. Kentin kilit noktalarına füze bataryaları yerleştirilmeye başlandı. Üniversiteler erken tatil edilecek. Montrö anlaşmasından beri ilk kez İstanbul Boğazı trafiğe kapatılacak. Bütün bunlar, hem yapılacak NATO Zirvesinin önem derecesini ve bu bağlamda gövde gösterilerini, hem de gerek askeri gerekse de kitlesel eylem ve direnişlerden ne kadar korktuklarına işaret etmektedir.

Tıpkı uluslararası alanda emperyalistlerin “**sosyal forum**” parantezine alarak **pasifize ettikleri**, giderek bir kısmını yedekledikleri, bir bölümünü de o sürece soktukları “küreselleşme karşıtı”

hareketler olgusunda yaşananlar gibi; tıpkı hakim sınıfların reformistlerin desteğiyle ülkemizde de aynı süreci benzer platformlarda öteden beri işletmekte oldukları gibi; İstanbul Valiliği de bu direniş sürecinde hamle yaparak, bir taşla çok kuş vurma hesabıyla, "protestocular" için "kendini avutma/oyalanma" alanları ilan etmiş bulunmaktadır. **Bu yöntem aynı zamanda yasaklamamın tersten ifadesidir.**

Hareket tarzının nasıl olması gerektiğini bilmeyen şaşkınlık, pusulasını yitiren aymazlar, düşmanın izlediği taktiklere bakarak bile yön tayini yapabilirler. Düşman böylesi durumlarda size bir yol gösteriyorsa, bu aksi yöne gitmeniz gerektiği anlamına gelmektedir. Yasal sınırlar içinde eylem biçiminin kaldıracağı ya da etkili olacağı durumlar vardır ve bu koşullar kullanılır.

Ancak, bunun aşılması ve çiğnenerek ileri taşınması gereken durumlar vardır ki o zaman da **yalnızca** bu yönde yürünmesi gerekecektir. Emperyalistler katillerin fiili işgal havasında İstanbul'a çöreklenip, Ortadoğu'da kan banyosu senaryolarını tartışıp geviş getirecekleri türden bir toplantıyı/zirveyi engellemek ancak militan bir mücadeleyle/çatışmayla başlanabilir. **Bu durumlarda sorun, "güç" ve "koşul" zemininde tartışılmaz, gücün azami oranda nasıl etkili kılınabileceği çerçevesinde ele alınır.** Diğer eylem biçimleri ve olanaklarının yadsınması gerekmemekle beraber, esas ağırlığın hangi tür eylemlere verileceği ve seferberliğin hangi yönde yapılacağı açıktır.

Engelleyici olmanın, caydırıcılık yaratmanın, önder yoldaşımız İbrahim ile Ma-

hir'lerin ve Deniz'lerin başını çektiği militan anti-emperyalist mücadele geleneğini sürdürmenin, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişinin ateşini yeniden harlamanın ve güçlü bir barikat oluşturmanın yolu, bu tarz bir direniş sergilemekten geçmektedir. Aksi halde, değil bu fonksiyonları oynamak, düşmana cesaret aşılanmış ve güç verilmiş olacaktır. İşkenceci katillerin korkularını daha da büyütme, morallerini daha da bozma; böylelikle İstanbul'un sokaklarından ve meydanlarından Irak ve Filistin'in kahraman direnişçilerine güçlü birer mesaj göndermek gerekiyor.

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİNİN ATEŞİNİ YENİDEN YAKACAK; İSTANBUL'U EMPERYALİSTLERE DAR EDECEĞİZ!

KAHROLSUN DÜNYA HALKLARININ KATİLİ NATO!

SAVAŞ MAKİNESİ NATO'NUN TÜRKİYE DİŞLİSİNİ KIRMAK İÇİN İLERİ!

YAŞASIN IRAK VE FİLİSTİN HALKLARININ İŞGALE KARŞI DİRENİŞİ!

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

Haziran 2004

Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist MK-SB

Zirve protestoları yaygınlaşarak büyüyor

*28-29 Haziran'da başta Ortadoğu olmak üzere dünyayı yeniden şekillendirmek için gerçekleştirilmesi planlanan NATO Zirvesi'ne sponsor olan **Doğan Yayın Holding**, Petrol Ofisi, **Coca-Cola**, Turkcell, **Ülker**, Zorlu Holding (Ulusoy, Vestel), **AKSA**, Çalık Holding, **Doğuş Otomotiv**, Efes Pilsen, **MNG Bank**, Enterken, **Nurus**, Sanko, **Setkom**, İş Bankası, **Türkiye Mühendisler Birliği**, **TOBB**, **FNSS/UDLP/NUROL** (silah şirketleri), NATO ve Bush Karşıtı Birlik tarafından 6 Haziran 2004 tarihinde Doğan Yayın Holding (Hürriyet) binası önünde protesto edildi.

Saat 11:30'da Holding önünde **"Irak'ta, Türkiye'de ve her yerde işkencelerin sorumlusu emperyalizmdir"** pankartı arkasında toplanan Birlik bileşenleri **"Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın"** vb. sloganlar attı.

Birlik adına basın açıklamasını okuyan **Selma Şahin** "Bugün NATO Zirvesi'nin sponsorluğunu yapacağını açıklayan sermaye çevrelerinden biri olan Doğan Holding'i protesto etmek için buradayız. NATO'ya sponsorluk yapmak Irak, Filistin ve dünyanın birçok yerinde ABD ve diğer emperyalistlerin işgallerine, işkencelerine ve katliamlarına ortak olmaktır. NATO'ya sponsorluk yapmak halkların kanına ellerini bulamaktır" dedi. Açıklama sloganlarla sona erdi. NATO'nun sponsorluğunu yapacak olan sermaye çevrelerine karşı yapılan ey-

lemlerden biri de, 9 Haziran günü de Sabancı Holding'e ait ikiz kuleler önünde gerçekleştirildi.

* NATO Zirvesi'nin Türkiye topraklarında gerçekleşmesini istemeyen yaklaşık 6 bin kişi, NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in 6 Haziran 2004 tarihinde **Cemil Topuzlu Harbiye Açık hava Tiyatrosu**'nda düzenlediği NATO rüzgarına karşı NOTA fırtınası oldu.

Saat 13:00'de başlayan etkinlikte sanatçılar türkülerini söyledi, halk oyunları ekipleri halaylar çekti. Emperyalistlerin önünde semah dönmeyi kabul etmeyen **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Semah Ekibi**, NATO ve Bush Karşıtları için semah döndü.

Aynur Doğan, **Adnan Özyalçın**, **Ataol Behramoğlu**, **Burhan Berken**, **Cezmi Ersöz**, **Emre Saltuk**, **Ferhat Tunç**, **Gülsüm Cengiz**, **Grup Yorum**, **Gökhan Birben**, **Hasan Cihat Örtten**, **İsmail Hakkı Demircioğlu**, **Koma Çiya**, **Nurettin Güleç**, **PSAKD Semah Ekibi**, **Ruhan Mavruk** ve **Yaşar Kurt**'un sahne aldığı etkinlikte NATO ve Bush Karşıtı Birlik imzalı **"NATO'ya hayır, üsler kapatılsın"**, **"NATO'ya hayır, savaş tüccarlarını İstanbul'da istemiyoruz"**, **"NATO'ya geçit yok"** pankartları açıldı.

Sahne alan sanatçılar ve konuşmacılar yaptıkları konuşmalarda NATO'nun kurulma ihtiyaçlarından bahsettiler.

2 yıldır direnişte olan Sumerbank işçilerinin de katıldığı konserde Filistin ve

Irak bayrakları da açılarak NATO'ya karşı çıkmanın, işkenceye, işgale karşı çıkmanın insanlık onuruna sahip çıkmak olduğu belirtildi. "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", **"Filistin halkı yalnız değildir"** vb. sloganların sık sık atıldığı etkinlik saat 18:00'de sona erdi.

* **Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi 8 Haziran 2004 tarihinde Taksim Gezi Park'ta** yaptığı basın açıklamasıyla deri işçilerinin emperyalizmin silahlı örgütü olan NATO'yu Türkiye topraklarında istemediğini haykırdı.

İki grup halinde toplanan deri işçilerinin bir kısmı ile sendika yönetimi Gezi Park'ta beklerken, ikinci grup otobüs duraklarından Gezi Parka kadar **"İşgale, işkenceye, NATO'ya hayır"**, **"Emperyalizm ve işgale karşı birlik mücadele zafer"** Deri-İş imzalı pankartın arkasında **"NATO'ya hayır, üsler kapatılsın"**, **"Katil ABD Ortadoğu'dan defol"**, **"Kahrolsun emperyalizm, yaşasın halkların kardeşliği"** sloganları atarak yürüdü.

"Yaşasın Tuzla direnişimiz", **"Birlik mücadele zafer"** yazılı önlükler giyen Tuzla deri işçisi **"Irak halkı yalnız değildir"**, **"NATO, Bush, Blair işçi sınıfının düşmanıdır"**, **"Büyük Ortadoğu Planı emperyalizmin oyunudur"**, **"6. Filo'yu unutma katil Bush"** vb. dövizleri kendilerine destek veren **İLPS** ve **DDSB** aktivistleriyle bebareber taşıdı.

Saat 12:30'da başlayan basın açıklamasını yapan Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi Başkanı **Hasan Sonkaya**, emperyalistlerin bölge ve dünya halkları üzerinde oynamayı sürdürdüğü oyunu boşa çıkarmanın bir yolunun da İstanbul'da 28-29 Haziran'da yapılmak istenen NATO Zirvesine izin vermemekten geçtiğini çünkü NATO Zirvesine karşı çıkmanın emperyalistlerin ve onların yerli uşaklarının ülkemiz işçi ve emekçileri üzerinde giderek artan hak gasplarına, işten çıkarmalara, özelleştirmelere ve ülke değerlerinin talan edilmesine/ettirilmesine karşı çıkmak olduğunu ifade etti.

Polisin yoğun yığınak yaptığı basın açıklaması **"Yaşasın Tuzla direnişimiz"**,

"NATO'ya hayır, üsler kapatılsın", **"NATO'ya karşı genel grev genel direniş"**, "Birlik mücadele zafer" sloganlarının atılmasıyla sona erdi.

* 12 Haziran Cumartesi günü Alibeyköy'de saat 8:30'da NATO ve İşgal Karşıtı Birlik adına yüz kişilik bir grup tarafından yapılmak istenen basın açıklamasına polis, biber gazı kullanarak saldırdı. Cengiz Topel Caddesinin girişinde toplanan ve **"Savaş örgütü NATO'yu dağıtacağız-Alibeyköy NATO ve İşgal Karşıtı Birlik"** imzalı pankart açan grup, meşaleleri yakarak yürüyüşe geçtiler. Caddeyi trafiğe kapatan ve **"Katil ABD Ortadoğu'dan defol"**, **"İstanbul'da NATO'yu dağıtacağız"** sloganlarını atan grubu çember içine alan çevik kuvvet, meşaleleri söndürmelerini, **"izinsiz bir gösteri yaptıkları"** ve **"yolu trafiğe kapattıkları"** gerekçesiyle gözaltına alacaklarını söyledi. Hemen ardından gruba cop ve biber gazı kullanarak saldıran çevik kuvvet ile NATO karşıtları arasında kısa süren çatışmanın ardından eylemciler ara sokaklara dağıldılar. 20 kişi ise gözaltına alındı. Ardından ara sokaklardan çıkıp ana caddeye gelen bir grup, panzerlere taş atarak **"Baskılar bizi yıldıramaz"** sloganlarını haykırdılar. Yeniden ara sokaklara giren eylemcilerin ardından çok sayıda sivil ve resmi polis aracı uzun bir süre ara sokaklarda dolaştı. Bu esnada sakinleşmiş görünen çatışmanın gerçekleştiği cadde de bir grup yeniden bir araya gelerek çevredeki esnaf ve halka yaptıkları propagandada saldırının hiçbir meşru yanının olmadığını, faşizmin NATO Zirvesi dolayısıyla daha da azgınlaştığını, İstanbul'da yapılması planlanan NATO Zirvesinin dünya halklarına zulüm getireceğini ve NATO'nun İstanbul'da dağıtılması gerektiğini anlattılar. Gözaltına alınan 20 kişi ise, gece hastaneye götürülerek 13 Haziran Pazar günü çıkarıldıkları Savcılık tarafından serbest bırakıldı.

* **"Esenyurt NATO ve İşgal Karşıtı Platform 6 Haziran günü Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda** basın açık-

laması yaptı. "NATO'ya Hayır/Emperyalist İğgale ve Savaşa Son" yazılı, platformun imzasını taşıyan pankartı açan kitle "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol", "Emperyalistler, İşbirlikçiler 6. filoyu Unutmayın" sloganlarını attı.

Platform adına okunan basın açıklamasında emperyalizmin ve onun yayılma silahı NATO'nun bugüne kadar girdiği her yere ölüm, işkence ve açlık getirdiği, Türkiye'deki uşakların da buna katılmak istediği belirtildi.

Basın metninin sonunda "Bizler sessiz kaldığımız sürece bunların saldırganlığı daha da pervasızlaşacaktır. Bunun için saldırıların hedefinde olan kesimler olarak sessiz kalarak boyun bükmeğe halk olmanın onuruyla saldırılara karşı çıkmak zorundayız. Haklı olan bizleriz" denildi.

* 21 Mayıs 2004'te İstanbul Valiliği'nin "NATO Zirvesi Öncesi Ve Sonrasında Düzenlenebilecek Etkinlikler Nedeniyle Tespit Edilen Alan ve Alınacak Emniyet Tedbirlerine Dair Karar" isimli Resmi Gazete'de yayımlanan karar için NATO karşıtı avukatlar yürütmenin durdurulması istemiyle 8 Haziran günü saat 13:00'da İstanbul Bölge İdare Mahkemesi'nin önünde bir basın açıklaması yaparak dava açtı.

Belirlenen 19 yer haricinde başka yerde etkinlik yapılamayacağını belirten kararın Anayasa'nın 13. Maddesi'ne ve 34. Maddesi'ne aykırı olduğu belirtilen dava dilekçesinde "NATO Zirvesi boyunca insanların mağdur olmaması" için yürütmeyi durdurma istendi. NATO karşıtı avukatlar adına konuşma yapan Av. İlke Çandırbay "Eğer bir hak kısıtlanacaksa buna dair bir kanun olmalı ve burada bir kanun da yok" derken bu birliğin NATO sürecinden sonra devam edip etmeyeceğine dair gelen bir soruya "NATO Zirvesi bahanesiyle şu ana kadar pek çok insan gözaltına alındı veya tutuklandı. Bunun devamı da var. NATO Zirvesinden sonra da yargılama süreci devam edeceğinden bu birlik NATO sonrasında da olacak" diye cevap verdi.

Çandırbay ayrıca kendilerinin İstanbul'da oluşturulan "NATO ve Bush Karşıtı Birlik"e dahil olduklarını belirterek NATO sürecinde mağdur olan herkesin kendilerine başvurabileceğini söyledi.

* 12 Haziran günü Kartal Meydanında bir araya gelen NATO Karşıtı Kar-

tal Platformu bileşenleri, 28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesini protesto etmek için basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasına yaklaşık 200 kişi katıldı. Basın açıklamasını Platform adına Eğitim-Sen 5 No'lu Şube Başkanı Necdet Uygun yaptı. Uygun, "İstanbul'da yapılacak zirve sıradan bir toplantı değildir. BOP'un, karar düzeyinde ele alınarak planlanacağı bir zirvedir. ABD dünya ölçeğinde hegemonyasını pekiştirmek için savaş örgütü NATO'yu devreye sokmak istemektedir" dedi. Açıklamanın devamında Uygun; "Biz işsizliği, yoksulluğu, açlığı ve işkenceleri dayatan savaş örgütü NATO'yu istemiyoruz" dedi.

MERSİN

* 5 Haziran Cumartesi günü Mersin Kuşlu Camii önünde toplanan İğgal ve NATO Karşıtı Gençlik Platformu üyesi yaklaşık 25 kişi Taşbina önüne kadar yürüyüp burada bir basın açıklaması düzenlemek istedi. Pankart açıp "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" sloganı atarak yürümek isteyen gruba polis azgınca saldırdı. Biber gazının kullanıldığı saldırıda 19 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar aynı gün çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldılar. Platform 6 Haziran Pazar günü yeniden Taşbina'da toplanarak yaptıkları basın açıklamasıyla gözaltıları protesto etti.

* 7 Haziran Pazartesi günü Partizan, Alınteri, ESP ve HÖC AKP il binası önünde yaptıkları basın açıklamasıyla tüm duyarlı halkı NATO Zirvesine karşı koymaya çağırdı.

* 10 Haziran Perşembe günü aralarında Partizan'ın da olduğu yaklaşık 34 kurumun bir araya gelerek kurduğu Demokratik Kent İnişyatifi bir basın açıklaması düzenleyerek yaklaşık 1 hafta boyunca NATO ve Bush'a karşı başlattıkları imza kampanyasını duyurdular.

* Tarsus'ta Partizan, ESP ve Devrimci Parti Güçleri tarafından kurulan Emperyalizm ve NATO Karşıtı Devrimci Birlik 12 Haziran Cumartesi Günü bir basın açıklaması yaparak NATO Zirvesini protesto ettiler. Saat 12.30'da AKP ilçe binası önünde toplanan kitle "Emperyalizm kaybedecek, biz kazanacağız", "Kahrolsun ABD emperyaliz-

mi", "Çukurova işçisi yalnız değildir" dövizlerini taşıdılar. Grup adına açıklamayı okuyan Emrah Topaloğlu "emperyalizmin Irak'ta sergilediği katliamcı, tecavüzcü yönü bizlere NATO'nun insanlığa barış, demokrasi değil, savaş ve açlıktan başka bir şey getiremeyeceğini gösteriyor. Bunun için NATO Zirvesine hayır demeliyiz" dedi. AKP hükümetinin de bu Zirvede NATO'nun güvenliğini sağlamak amacıyla 33 trilyonluk bir bütçe ayırdığını, ama işten atılan Çukurova işçilerinin sorunları çözme noktasında adım atmadığını söyleyen Topaloğlu sözlerini "bizler Emperyalizm ve NATO Karşıtı Devrimci Birlik olarak diyoruz ki: sömürünün hiçbir türünün yaşanmaması için, tüm sömürülen, ezilen halkın '68 gençlik hareketinin anti-emperyalist ruhunu kuşanıp emperyalist gericiğe karşı mücadele etmesi gerekmektedir" diyerek bitirdi. Kitle "Çukurova işçisi yalnız değildir", "NATO halkların katilidir", "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. filoyu unutmayın" sloganlarıyla eylemine son verdi.

ADANA

Adana "Emperyalizm, NATO ve İğgal Karşıtı Platform" NATO'ya ve işgale karşı Ortadoğu halklarıyla dayanışma gecesi düzenledi. Mimarşinan Açık Hava Tiyatrosu'nda gerçekleşen etkinlikte Gurup Yol, Vardiya Müzik Topluluğu ve Grup Munzur sahne aldı. Ayrıca slayt gösteriminin yapıldığı geceye sloganlar ve coşku hakimdi. Etkinlikte 28-29 Haziran'da İstanbul'da gerçekleştirilmesi düşünülen zirveye dikkat çekilerek kendisine insanım diyen herkesin Irak'taki işkence fotoğraflarından sonra bu zirveye karşı çıkması gerektiğinin altı çizildi. Etkinlik genel olarak coşkulu geçerken polis, Tertip Komitesi tüm yasal sorumluluğu almasına rağmen TAYAD'ın pankartını indirmesi gerginlik yarattı. İnce Memed Kitap-Kafe ve Yeni Demokrat Gençlik dergisi okurları da etkinliğe katıldılar. Yapılan konuşmalar sırasında "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "NATO'ya geçit vermeyeceğiz", "İğgale değil direniş ortak ol" vb. sloganlar atıldı. 19 Haziran'da İncirlik'te yapılacak basın açıklamasına çağrı yapılarak etkinlik sona erdirildi.

ANKARA

* NATO Zirvesinde İstanbul'u emperyalistlere dar etmek amacıyla kurulan "Bush'a, NATO'ya, Emperyalizme Karşı Ankara Platformu" da etkinlik programı çıkararak çalışmalarına hız verdi. İlk eylemini 1 Haziran günü YKM önünde düzenleyen Platform; NATO'nun gerçek yüzünü ortaya koyarak, zirvenin İstanbul'da yapılmasını protesto etti.

Yine hazırlanan eylem programı çerçevesinde 8 Haziran günü saat 12:30'da Eğitim-Sen binası önünde bir araya gelen Platform bileşenleri bir basın açıklaması yaparak, imza standlarının duyurusunu yaptılar. "NATO'ya hayır, üsler kapatılsın", "ABD Ortadoğu'dan defol" sloganlarının atıldığı, Irak'ta yaşanan işkence fotoğraflarının taşındığı eylemde KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü İsmail Sağdıç Erdoğan'ın G-8 Zirvesine gitmesini eleştirerek Ortadoğu vizyonunun savaş ve işgal olduğunu söyledi. Direnen halkların yanında olacaklarını aktaran Sağdıç, İstanbul Valiliği'nin 16 eylem alanı vermesinin kabul edilemez olduğunu vurguladı. İmza standları Ziya Gökalp Caddesi üzerinde, Konur Sokak'ta ve Onur Çarşısı'nın karşısında kuruldu.

* Platform eylemliliklerine 11 Haziran günü yaptığı suç duyurusu ile devam etti. Saat 12:30'da bir araya gelen Platform bileşenleri; "İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz" sloganları atarak Ankara Adliyesi'nin önüne yürüdüler. Burada Platform adına basın açıklamasını okuyan İsmail Sağdıç; Tayyip Erdoğan'ın G-8'in misyonerliğine soyunduğunu söyleyerek, demokrasi ve insan haklarının dünya halkları için katliam olduğunu belirtti. Ardından George W. Bush'un işlediği suçları içeren metin okundu. Bush'un yakalanması için Basın Savcılığı'na suç duyurusunda bulunuldu.

Platformun önümüzdeki günlerde yapmayı düşündüğü eylem programı ise şöyle;

-23 Haziran 2004 Saat 12:30 Akay Caddesi ile Tunus Caddesi'nin kesişme yerinde buluşulup ABD Büyükelçiliğine yürünecek ve basın açıklaması yapılacaktır.

-26 Haziran 2004 Ankara'da büyük bir miting yapılacak.

* Her Cumartesi günü saat 18:00'de Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen NATO'ya Karşı Gençlik Platformu üyeleri buradan Sakarya Caddesine yürüyorlar.

5 Haziran'da her Cumartesi olduğu gibi tekrar bir araya gelen gençler; "İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz" yazılı pankart açarak "NATO'ya hayır" sloganını haykırdılar. Burada bir basın açıklaması yaparak Sakarya'ya doğru yürüyüşe geçtiler. Kaldıraç, SGD, Ekim Gençliği, Devrimci Parti Güçleri, SDP gençliği, Gençlik Dernekleri ve Partizan flamları ile Yeni Demokrat Gençlik eylemdeki yerlerini alırken kitlenin coşkusu dikkat çekiciydi. Polisin yoğun yığınak yaptığı, yoldan geçenlerin ilgiyle seyrettiği eylemde Gençlik Derneği Müzik Grubu seslendirdiği türkülerle gençliği kavgaya çağırdı. Bir önceki gün Gazi Üniversitesi'nde saldırıya uğrayan SDP gençliğinden bir öğrencinin hastaneye kaldırıldığını belirten bir genç, yapmak istedikleri basın açıklamasına faşistlerin müdahale ettiğini, kendilerinin de buna karşılık verdiğini söyledi ve polisin ortamı provoke ederek havaya ateş açtığını aktardı.

SAMSUN

İstanbul'da yapılacak NATO Zirvesi öncesi Samsun'da KESK'in çağrısıyla bir araya gelen siyasi partiler, KESK'e bağlı sendikalar, dernek, devrimci ve sosyalist basın çalışanları tarafından Samsun NATO Karşıtı Platform oluşturuldu. Oluşturulan Platformun basına ve kamuoyuna duyurusunu Platform Sözcüsü BES Samsun Şube Başkanı Mustafa İhtiyaroğlu, Eğitim-Sen Samsun şubesinde 4 Haziran Cuma günü akşam 16:00'da yaptı. NATO'nun kuruluş amacı, yeni misyonu ile yeniden örgütlenmesinin nedenlerinin aktarıldığı basın açıklamasını okuyan Mustafa İhtiyaroğlu "Dünyanın bütün ilerici, aydın ve devrimci güçleri ile birlikte bizler bu saldırı karşısında mücadele örgütlemeli, verilecek mücadelede yerimizi almalıyız. NATO'nun yeni misyonu ile yeniden doğuşu mutlaka engellenmeli, insanlık düşmanı güçlerin bu eli kanlı savaş ve terör örgütü tümüyle dağıtılmalıdır. Bizler NATO karşıtı bir eylem grubu oluşturmuş bulunuyoruz. Oluşturduğumuz Platform, NATO karşıtıymı diyen tüm demokratik kitle örgütlerine ve siyasi partilere açıktır" şeklinde konuşarak halkımızı NATO karşısında bilgilendirmek için Platform'un yapacağı çeşitli etkinlikleri duyurdu.

Samsun NATO Karşıtı Platform'u oluşturan kurumlar: KESK'e bağlı ESM, BES, Enerji ve Yapı Yol-Sen,

SES, Samsun Temel Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Partizan, Ekim Gençliği, Kaldıraç, ÖDP, SDP, DEHAP, EMEP, TKP ve Halkevleri.

Samsun'da NATO öncesi oluşturulan Platform etkinlik ve eylemleri:

-Halkımıza NATO gerçekliğinin anlatılacağı merkezi yerlerde standlar kurulması.

-16 Mart'ta Forum

19 Haziran'da miting ve mitinge çağrı afiş ve bildiri çalışması.

DIYARBAKIR

Diyarbakır'da oluşturulan NATO'ya Karşı Gençlik Platformu, NATO'nun İstanbul'da yapacağı zirveyi protesto etmek amacıyla 3-18 Haziran tarihleri arasında imza kampanyası

onuru işkenceyi yenecek" vb. sloganları attılar. Gözaltına alınanlar hastaneye, ardından da Güvenlik Şubeye götürüldüler.

Sonraki gün aynı yerde ve aynı saatte stand ve basın açıklaması için toplandı. Yapılan basın açıklamasında "gerek dün yaşanan hukuksuzluk gerek Türkiye genelinde yaşanan baskınlar, gözaltılar ve tutuklamalar bizleri, NATO karşıtı mücadeleyi sürdüramayacaktır. Her koşulda ve her şekilde katillerin, işkencecilerin, işgalci ve ırz düşmanlarının, ABD'nin ve NATO'nun karşısında olacağız" denilerek "Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar bizleri yıldırılmaz", "NATO dağıtılsın üsler kapatılsın" sloganları

başlattı. Platform adına stand açmak için Yenişehir Belediyesi'ne başvuru yapılırken Belediye'nin izin vererek gösterdiği Sanat Sokağı girişi İş Bankası önüne 5 Haziran Cumartesi günü saat 11:00'de "NATO Defol", "Halkların katili NATO'ya Geçit Yok" NATO'ya Karşı Gençlik Platformu pankartlarıyla stand açıldı. Stand açılır açılmaz çevreye yoğun yığınak yapan TMSH ekipleri, Çevik Kuvvet polisleri ile stand açanlar arasında tartışma yaşandı. Platform üyeleri Belediye'den aldıkları izin belgesini Güvenlik Şube Müdürü'ne gösterirken, Güvenlik Şube Müdürü bu izni kendilerinin vermediğini, kamu alanının işgal edildiği gerekçesiyle standın kaldırılmasını yoksa müdahale ederek gözaltına alacaklarını söyledi. Platform üyeleri yaptıklarının yasal olduğunu söyleyerek standı kaldırmayacaklarını belirttiler. Bunun üzerine Çevik Kuvvet polisleri stand başında bulunan 13 kişiyi zorla, tartaklayarak Çevik Kuvvet otobüsüne bindirdi. Kalabalığın içinde gözaltına alınanlara fazla şiddet kullanılmaya çalışan polisler, 13 kişiyi arabaya alırmaz dövmeğe başladı. Otobüs içerisinde yaşanan arbede dışarıdan gözükmek üzere gözaltına alınanlar "Baskılar bizi yıldırılmaz", "İnsanlık

atıldı. Emniyetin keyfi engellemelerine karşı stand açılışı gerçekleşti.

MALATYA

Malatya'da 4 Haziran 2004 tarihinde NATO ve Bush Karşıtı Birlik kuruldu. 28-29 Haziran'daki NATO Zirvesine karşı birlikte hareket etmek üzere; ILPS, ESP, DHP, EKB, HÖC, Gençlik Derneği, Partizan ve SGD-G NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in Malatya bileşeni oluşturuldu. 5 Haziran'da AKP il binası önünde yapılan basın açıklamasıyla kuruluşunu basına deklare eden birlik, basın açıklamasında 1 Nisan'da TAYAD ve Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin valiliğin emri ile NATO zirvesinin güvenliği gerekçesiyle kapatıldığına değindi.

Irak'taki, Filistin'deki işkence, katliam ve tecavüzlere de değinilirken "ABD'nin Irak'a nasıl demokrasi götürdüğünü gördük. Ülkemizde ise bu katil ve işkencecilerin gelmesi için insanlarımız tutuklanıyor derneklerimiz kapatılıyor" denildi.

Ayrıca açıklamada "ABD diğer emperyalistlerle birlikte Ortadoğu, Afrika ve Asya'ya kadar uzanan bölgelerde hakimiyet sağlamak için BOP'u uygulamak istiyor. Katiller, işkenceciler, işgal-

ciler ülkemize gelerek yeni projeler hazırlayacaklar. Biz devrimciler olarak bu katliamların, işkence kararlarının ülkemizde alınmasına izin vermeyeceğiz" denildi.

* Malatya'da NATO ve Bush Karşıtı Birlik basın açıklaması yaptı. 12 Haziran Cumartesi günü büyük baharatçının karşısında yapılan basın açıklamasına Birlik bileşenleri üzerinde "NATO'ya Hayır" yazılı tişörtleriyle katılırken açıklamaya halkın ilgisi de yoğun oldu. Basın açıklamasında 28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak Zirvenin anlam ve önemi üzerinde duruldu. BOP ve bu doğrultuda uşak TC'nin kendisine biçilen 'ılımlı İslam devleti modeli' ile emperyalistlerin saldırganlıklarında birinci dereceden rol alacağına değinildi. Açıklamanın sonunda ise tüm DKÖ'lere ve duyarlı demokrat insanlara katliamlara sessiz kalmamaları ve eylemlere katılmaları yönünde çağrıda bulunuldu. Açıklama sonrası okunan "Gün doğdu" marşı ise kitlede coşku yarattı. Açıklamadan sonra halka siyah kurdele dağıtıldı. Eylemde "NATO'ya Hayır!", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!", "İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz", "Emperyalistler, İşbirlikçiler, 6. Filo'yu unutmayın!" vb. sloganlar atıldı.

ADIYAMAN

KESK Güneydoğu Bölge temsilciliği 5 Haziran tarihinde saat 14.00'te NATO karşıtı ve sürgünlerle ilgili bir miting düzenledi. Mitinge Maraş, Antep,

Malatya, Adana, Tarsus, Mersin, Urfa, Diyarbakır, Siirt, Batman, Elazığ, Dersim illerinin katılımı oldu. Adıyaman Karapınar Mahallesi'nde pankartlarının arkasında toplanılarak kortejler oluşturulan ve Uzay Center'a kadar sloganlarla yürüyen emekçiler taleplerini dile getirdiler. Kitle yürüyüş esnasında sık sık "Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek", "Birlik mücadele zafer", "İstanbul NATO'ya mezar olacak" vb. sloganlarını attı. Adıyaman üniversite gençliği ise "YÖK kalkacak polis gidecek" sloganının yanında Irak ve Filistin direnişi ile ilgili sloganlar attı. Alanda ise polis Adıyaman üniversite gençliğini kameraya çekerek Mücadele Birliği okurlarıyla tartışınca Tertip Komitesi'nin müdahalesi ile sahnenin elektrikleri kesilerek ses düzeni bozuldu. Provokatif bir ortam yaratan polis, kitlenin oturma eylemiyle protesto edildi. Kitle hep bir ağızdan "Faşizme karşı omuz omuz", "Direne direne kazanacağız", "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganlarını attı. Ses sisteminin onarılmasından sonra Sami Evren ve KESK'e bağlı sendika başkanlarının da katıldığı miting, Koma Çiya ve Servet Kocakaya'nın verdiği konserle halaylar çekilerek sona erdi.

Gelişmenin adresi taktikte gelişmek, pratikte yoğunlaşmaktır!

Sınıf mücadelesinde taktik zenginliği yaratmak, tamamen kavrayış ve mücadele içindeki duruş ve yürüyüş temposundaki **çok yönlülüğe** ve **hıza** bağlıdır. Mesela, sınıf düşmanlarıyla yüze yüze gelmeyi, sokağa ve saldırıya dönük pratikleri belli takvimsel günlere ve dönemlere bağlayan bir hareket, gelişmelere uygun taktik üretme, günceli yakalama, diğer bir ifadeyle mücadele içinde bir taktik zenginliği yaratma şansına sahip olabilir mi? Bizce olamaz. Oysa **sınıf savaşımı onlarca, yüzlerce taktiğin üzerinde yükselir. Ve bu taktik zenginliği yaratmayan, bundan güç almayan bir stratejinin başarı şansı zayıftır.**

Yine bu pratik zenginliği, coşku ve heyecanı yaratmayan bir parti, siyasal iktidara emin adımlarla yürüyen bir önderlik ve sürece yanıt olacak bir kadro ve militan tipi yaratamaz. Peki nasıl bir kadro ve militan tipi yaratır? Hiç şüphesiz refleksleri zayıflamış, taktik zenginliği ve yaratıcılığı yerine, ufku takvimsel günlerle sınırlanmış, planlı ve iradi bir tarzda sürecin kadro ve militanını yaratma yerine, kendiliğindenci bir tarzda **"bahtıma ne çıkarsa"** anlayışına kendini hapsedmiş bir kadro ve militan tipini ortaya çıkarır.

Böyle bir kadro ve militan tipiyle istenilen düzeyde illegal bir örgüt yaratmak, sınıf düşmanlarına karşı partiyi korumak sanıldığı kadar kolay değildir. Çünkü; illegal çalışma, illegal yaşam tarzı parti bilincinden bağımsız değil. Eğer parti bilincinde bir zayıflama varsa; pratik adımların zayıflaması, atılganlık yerine durağanlığın, sistemli-planlı bir çalışma yerine sistemsiz, plansız bir çalışmanın yer alması kaçınılmaz hale gelir. Tüm bunların yaşandığı bir yerde, Bolşevik bir çalışma tarzının gereklerinin yerine getirilmesi düşünülemez.

Yine planlı çalışma ile takvimsel faaliyetleri birbirine karıştırmamalıyız. **Planlı çalışma**, parti içinde iş bölümüdür. **Planlı çalışma**, güçlerimizi bazı takvimsel günlere göre hazırlayıp organize etmek değildir. Tam aksine anı, günü ve yarını örgütlemektir. Bu öngörü, bu planlar, ani gelişmeler karşısında önceliklerin de değişebileceği **bilimsel bakış açısına** ve **esnekliğine** sahip olmak zorundadır. Gelişmelere gözünü kapayan, anı, günü hesaba katmayan, mekanik-dogmatik bakış açılarından kesinlikle uzak durmalıyız. Ufku, belli günlerle, aylarla sınırlanmış bir militan "somut şartların somut tahlili" ilkesinin özünü kavramamıştır.

Bu kavrayışsızlığın; günceli yakalama, kitlelerin güncel taleplerini içeren taktik politikalar üretme, pratik adımlar atma noktasında da problemler yarata-

cağı açıktır. Diğer bir nokta ise, parti bilinci-sorumluluk bilinci **gücünü nesnel gerçeklerden alan teori ile pratiğin uyumuyla** elde edilir. Ters yaklaşım, yani araştırma ve inceleme perspektifinden, kitle çalışmasından canlı pratikten kopmuş militanların sabah akşam parti bilinci demeleri ve bu yönlü yazıp çizmeleri hiçbir pratik anlam ifade etmez. Sadece ve sadece partiyi oyalayarak ve kendilerini de kandırarak boşa zaman harcamış olurlar. Çünkü, karşılığı olmayan, olması için ortaya bir çaba, bir irade konulmayan her söylem, boş bir söylemdir. Söylemin **parlak ve ateşli olması** bu gerçeği değiştirmez.

Devrimci pratik konusunda Marks'ın **"ileriye doğru atılan her adım, her gerçek ilerleme bir düzine programdan daha önemlidir"** söylemleri, bugün yaşanan durağanlığı, müdahalesizliği aşma noktasında hangi yolda yürümemiz gerektiğinin de somut bir mesajı niteliindedir. Çünkü; pratik, aynı zamanda değiştirmek için de soru sormadır-sorgulamadır. Çünkü, pratik heyecan ve coşku yaratmadır; şekilsiz şekil, durağana hareket kazandırmadır. Ve yine **teoriyi sosyal pratikte sınımadır**. Bu sına eksik ve yanlışlarımızı görme ve bunu gidermek için bize de düzeltme fırsatları sunar. Güncel gelişmelere gözünü kapayan, sosyal pratiğe sırtını dönen her komitenin, her militanın yapacağı araştırmaların, yürüteceği polemiklerin eksik ve

yetersiz olması kaçınılmazdır. Çünkü somut durumdan yeteri kadar beslenmemektedir. Somut durumdan beslenmeyen, gücünü nesnellikten almayan bir polemik, bir pratik duruşun, ortaya sağlıklı değil, sağlıksız sonuçlar çıkaracağı açıktır.

Proletarya Partisinin kurucusu ve önderi İ. Kaypakkaya yoldaşı andığımız şu dönemde O ve bir avuç yoldaşının o tarihi kesitteki pratiklerinden öğrenme görevleriyle yüz yüzeyiz. Hepimizin de çok iyi bildiği gibi, onların etrafında ne yüzlerce kadro ne de peşlerinde yığınlar vardı. Ve ne de büyük devrimci tarihi bir mirasa sahiplerdi. Sahip oldukları tek şey olması gerekendi. Peki neydi o? O Marksizim-Leninizm ve Maoizm'e olan inançtı. Doğru çizginin mutlaka kazanacağı bilinciyle. Kitlelere duyulan sonsuz güvendi. Ve bundan hareketle mevcut sayısal durumlarına bakmaktan çok, **haklılık** ve **meşruluklarından** aldıkları güçle, olmalarını için tüm enerjilerini pratiğe yönelttiler. Bu kazanma bilinci, bu özgüven ve sorumluluğu yüklemişti. Dahası bu, onların **varlık** koşulluydu. Bunlar yapılmadan, devrimci ve komünist kimliğine sahip olunamaz. Bunlar yapılmadan, derin bir halk sevgisinden, ezilenlerin acılarını paylaşmaktan söz edilemez. İşte o bir avuç devrimci ve komünist militanı üniversite işgallerine, anti-emperyalist gösterilere, toprak işgallerine, grev çadırlarına, halk düşmanlarından hesap sorma

pratiğine yönelten, sahip oldukları o devrimci ve komünist iradenin gücüydü. **Bedel ödmeden, kazanmanın mümkün olmayacağı bilinciyle.**

Önder yoldaşı andığımız bu süreçte, öncelikle öğrenmemiz gereken onun yön verdiği bu pratik ve bu pratiğe uygun olarak şekillendirdiği kadro ve militan tipidir. Elbette ki söz konusu süreçte var olan tüm kadro ve militanların bu politikaya uygun olarak şekillendiğini iddia etmek objektif bir yaklaşım olamaz. Burada sözünü ettiğimiz bu yönelime uygun şekillenen kadro ve militanların ortaya koyduğu **sınırsız özveri** gerçeğidir. Dikkat ederseniz, bu pratikte iş yapmamak için mazeret üretmek yoktur. Tam aksine "koşullar" teorisine sığınmadan, **yapılması gereken her şeyi yapma cüreti ve cesareti** vardır. Devrimcileri ihbar eden halk düşmanlarından hesap sormalarında, halka zulüm eden militarist odaklara yönelmelerinde, hep bu gerçek pratiği görürüz.

Ne yazık ki bugün yaşanan birçok başarısızlığın veya istenilen devrimci militanlığın yaratılmamasının nedeni de kadro ve militanlarımızın o tarihi kesitte taşınan o özelliklere yeteri kadar sahip olmamalarıdır. Bunun birçok nedeni var. Kuşkusuz bu durum, ülke ve dünyadaki gelişmelerden bağımsız değildir. Bu durum, başlı başına ele alınıp değerlendirilmesi gereken bir konudur. Burada bizim üzerinde durmaya çalıştığımız, söz konusu sürecin kadro ve militan tipinde var olan bu devrimci ve komünist özelliklerin görülmesi ve bugünkü sürecin olumsuzluklarının aşılması için **cesur** ve **atılgan** militan kişiliğin kuşanılması gerektiği gerçeğidir.

Ve pratiğimizden öğrenme gerçeği de budur. Daha da somutlarsak, yanı başımızda süren emperyalist işgale ve Haziran'da yapılacak olan NATO Zirvesine karşı **"68 kuşağı"** ve bu kuşağın, işkencehanelerde, darağaçlarında, Kızılderre'de direnenek şehit düşen devrimci, komünist önder ve kadroların anti-emperyalist mücadele bilinçlerini kuşanarak sokağa yönelmektir. Tüm dezavantajlara rağmen hiçbir mazerete sığınmadan yapılması gereken her şeyi yapmaktır. **Hiç kimse bugün sahip olunan imkanların o günden az olduğunu iddia edemez. O halde sorun nerede?**

Sorun, o gün taşınan devrimci dayanışma, devrimci coşku ve heyecanın bugün **yeteri kadar** taşınmamasındadır. Bu gerçeği devrimci ve komünist şehitleri sahiplenmede, anmada, güncel gelişmeler karşısında pratik tavır koymada; İ. Kaypakkaya yoldaşın söylemiyle **"halkın inleyişleri"** karşısında ortaya konulan tutumda görmek mümkündür.

Bunu değiştirmek, her şeyden önce sistemi hedefleyen haklı ve meşru olan her türlü eyleme katılmaktır. Bu tür eylemlerin örgütleyicisi ve sokağa yöneleni olmaktadır. Burada güç faktörünü tabi ki göz ardı etmiyoruz. Ama esas sorunun bundan değil, kavrayışsızlıktan ve bu kavrayışsızlığın yön verdiği pratikten kaynaklandığını düşünüyoruz. Çünkü, bir basın açıklaması, bildiri, afiş, sokak gösterileri, toplu mekânlarda kitlelere dönük propaganda faaliyeti çok büyük değil, küçük kuvvetlerle de yaygın bir tarzda ortaya konulacak pratiklerdir. Yine bu yönlü dışımızda gelişen pratiklere de her alanda bulunan kurumlarımız vasıtasıyla mutlaka katılmamızdır. Bu konuda teorik olarak ortaya

konulan doğru anlayışımızın pratikte uygulanması için her militanımızın azami çaba göstermesi gerekir.

Son süreçteki tüm pratiklerimiz ve etkinliklerimizi her militanımız bu bilinç ve sorumlulukla ele alıp değerlendirmelidir. **Herkes her şeyden önce kendi pratiğini masaya yatırmalıdır.** Emperyalist işgali protesto eylemlerinde, 1 Mayıs eyleminde, 24 Nisan ve 18 Mayıs sürecinde, yine YÖK karşıtı vb. güncel gelişmeler karşısında neler yapılabildi? Ve ben ne yaptım? Yine bu pratik süreçte yeni yeni insanları sürece katma ve var olan geri arkadaşları daha da ileriye taşıma noktasında ortaya somut bir verim çıkarabildim mi? Madem pratiğin değiştiriciliğine ve dö-

nüştürücülüğüne inanıyoruz, o zaman bu pratiklerin başta bizde olmak üzere bulunduğumuz alanda küçük çaplı da olsa bir değişim yaratıp yaratmadığını değerlendirerek ortaya sonuçlar çıkarılmalıdır. **Dahası ortada böyle somut bir sonuç yoksa, izlediğimiz pratiği ve yaklaşım tarzımızı sorgulamalıyız.** Ama varsa o zaman bunu daha da büyütüp, kalıcı ve sistemli bir hale getirmeliyiz. Doğru olan ve yapılması gereken budur.

Daha da somutlarsak, değerlendirme demek; ortaya **objektif** ve **somut** sonuçlar çıkarmaktır. Bu sonuçlardan hareketle, eksiklikleri giderme, yanlışları terk etme, doğruları da tekrarlama değil, daha da büyütüp ileriye taşıma-

nın yollarını arama pratiğine yönelmek demektir. Yani şu doğru şu yanlış deyip temennilerde bulunmak bizim işimiz olmamalıdır. Çünkü; bunu söylemek var olan durumu tespit etmektir. Her pratik eylem sonucunda yapılan değerlendirmeler neticesinde ortaya çıkarılan doğrular üzerinde ısrarla yürümeye devam etmektir. Ertelemeci, takvimsel düşünüş tarzı, özü itibarıyla işi **kendiliğindenciliğe** bırakmaktır. Doğru tespitleri, doğru söylemleri pratikle uyumlu hale getirmemektir. Bu tarz bir şekillenişin, bu tarz bir duruşun sınıf savaşımına katacağı pek fazla bir şeyi olamaz. Bu gerçeği görmek için, tarihi tecrübeleri doğru bir tarzda okumak bile yeterli olacaktır.

PUSULA

KENDİ GÜCÜNÜ ANLAMAK

Örgütsüz kitlelerin sayısı sınırsız da olsa gücü sıfırdır. Kitlelere güç katan onun sayısal bileşimi değildir. **Kitlelerin gücü, örgütlenmesinde yatmaktadır.** Bundandır ki niceli, nitel güce dönüştürmek için sınıf bilincine ve bunun maddi güce dönüşümü olan örgüte ihtiyaç vardır. Sayısallığın maddi güce dönüşüm motoru; sınıf bilinci ve örgüttür. Bu güce varmak, bununla donanmak, sınıf bilinçli proletaryanın temel görevidir.

Sömürülen ve ezilenlerin kendi gücünü anlamaları demek, örgütlenmenin ve devrimin bir ihtiyaç olduğunu anlamaları ve buna uygun örgütlenmeleri demektir. Bu örgütlenmenin en ileri adımı ise Parti'dir. Parti, proletaryanın ve sömürülen-ezilenlerin, "**alttakilerin**" en ileri örgütüdür. En ileri kalesidir. Bu kalenin sağlamlığı onun **ideolojik gücünden, politik yetkinliğinden, örgütsel deney ve tecrübesinden, kadroların, militanların bilinç ve cesaretinden, manevi saygınlığından** gelir.

Örgütlü bir yapının gücü onun sayısal gücünden her zaman fazladır. Örgütlü yüzün gücü yüz değildir, bu güç, yüz kat daha fazladır. **Gücün sırrı sayıda değil, örgüttedir.** Örgütlü gücün, kendisinden kat be kat sayısal çoğunluğu harekete geçirme, yönlendirme, etkileme boyutu kendi sayısal gücünden her zaman çok fazladır. Bundandır ki az sayıda örgütlü bir güç kendisinden kat be kat örgütsüz çoğunluktan daha etkilidir.

Şayet örgütlü gücün sırrı kendi sayısal gücünde değilse o zaman sayısal gücünden fazla kendisine güç katan nedir? Bunun yanıtı bilimsel dünya görüşüdür, hedef ve amacın bilimselliğidir, taşınan iddianın haklılığı ve meşruluğudur. Kolektif irade, çelik disiplindir. Eylem ve irade birliğidir. İnanç ve kararlılıktır. Cesaret ve cüretir. Tüm bunlarla birlikte bilinç, çözümleme gücü, örgütlenme ve yönlendirme yeteneği, ortaya çıkan engelleri aşmada gösterilen taktik ustalığıdır.

Bundandır ki egemenlerin en fazla korktuğu an, ezilenlerin, sömürülenlerin **örgütlenmeye** başladığı andır. Burada başlar her türlü çatışma; burada başlar sınıfların birbirini alt etme hamleleri. Bu hamlelerin üstünlük sağlaması, örgütlü olma gücünün bilincine varmak, buna uygun adımların güçlendirilmesini hızlandırmaktır. Ezilenler ezenlere karşı mücadele adımlarını süreklileştirerek güçlendirmek istiyorlarsa **güçlü örgüt-lülükler yaratmak** zorundadırlar. Örgütün bir silaha dönüşmesi, onun işlevli hale gelmesidir. Doğru işleyen örgüt mekanizması, çalışan, üreten, yaratan, örgütleyen, etkileyen, değiştirip dönüştüren kadrolar, militanlar, taraftarlar örgütü güçlü bir silah haline getirir. Örgüt sınıf savaşım yasalarına, devrimin gelişim yasalarına uygun hareket ettiği sürece, sınıf savaşımının ilke ve kurallarına uygun yürüdükçe, yenilmez bir ordu yaratır.

Devrimci enerjinin, devrimci yaratıcılığın ve devrimci girişimin büyük bir ustalıkla birleştirilmesi, sınıf bilinciyle mümkündür. Bu bilincin, hakim sınıflara karşı savaşım için güce dönüşmesi, örgütlenmekle başlanır.

"Kitlelerin gücü örgütlenmesinde yatar", dedik. **Gücünün düzeyini ise mücadeleye ortaya çıkarır.** Ufkunu genişleten, yeteneklerini geliştiren, iradesini çelikleştirip, zihinsel açıklık kazandıran mücadeledir. Mücadele edilmeden hiçbir şey kazanılamaz. Bilinçli, planlı ve örgütlü mücadele kitlelerin gücünü büyütecektir. Burjuva feodal karanlığın içinde kaybolmuş kitlelerin eğitimi ancak mücadele ile elde edilir.

Sömürücü egemenler, kitlelerin örgütlenmeleri karşısında suskun kalmaz, boş durmaz. Onlar da kendi sınıfsal çıkarları için ve mevcut sistemlerinin devamı için harekete geçer. Kitlelerin kendi öz güçlerine güvenip örgütlenmelerini engellemek için sadece onlara karşı baskı ve zulüm politikaları uygulamaz; ayrıca onların düşünme yeteneklerini körelt-

meye, iradelerini, kendilerine olan güvenlerini parçalamaya çalışırlar. Onların devrimci düşünceler etrafında örgütlenme yerine daha basit düşünceler etrafında dolaşmaya, devrimci olmayan örgütlenmeler etrafında toparlanmalarına, daha alt düzeyde talepler uğruna mücadele etmelerine ve örgütlenmelerine müsaade eder ve bunun için her türlü olanakların ortaya çıkmasını kolaylaştırır, her türlü hile ve yalana başvurur.

Hakim sınıflar, bir yandan baskı ve zulüm politikalarına ısrarla ve sistematik olarak başvururken, diğer yandan ideolojik-psikolojik saldırılara başvurmaktan çekinmezler. Öncülerin ve kitlelerin, kendilerine olan güvenlerini azaltacak, güçlerini parçalayacak, karamsarlık ve hayal kırıklığı yaşatacak politikalara ve hamlelere önem verirler. Örgütlü gücü dışarıdan saldırılarla yok edemeyeceğini bilen hakim sınıfların her zaman başvurdukları bir yöntem vardır; örgüte ve örgütlenmeye karşı ideolojik-psikolojik saldırıyı başlatmak. Onlara karşı güvensizlik taşıyan düşünceleri yaymak, karamsarlık tohumları ekmek, önder kadrolarına ve militanlarına karşı fiziki ve psikolojik saldırılarını sistematik olarak artırmak.

Oysa biliniz ki, güvensizlik, düş kırıklığı ve karamsarlık, toplumsal kötülüklerin nedenlerini anlayamayan, çözümlenemeyen, savaşıma yeteneğini kaybeden küçük burjuvazinin ruh halidir. Biliniz ki en büyük çaresizlik, mücadeleden çekilmedir. Örgütlü güce karşı güvensizlik duymak, sürecin özgünlüğünden kaynaklı yaşanan yetmezlikleri ön plana çıkarıp, felaket tellallığı yapmak, her zaman karşı devrime hizmet etmiştir. **Güç, örgütlü olmakta yatıyorsa öyleyse yaşanan sorunları ifade etmek, belirlemek yerine; çözümler üretmek, müdahale etmek, üretilen çözümler için çalışmak, örgütün yürüyüş düzeyini güçlendirmek, moral ve motivasyonu artırmak gerekir.** Bilinçli ya da bilinçsiz, örgütün yürüyüş ve işleyiş gücünü, ileri doğru atılması gereken karar gücünü zayıflatan, irade ve eylem birliğini zayıflatan, ilke ve kurallarını boşa çıkaran her adım, her davranış ve düşünce **hakim sınıfların** işini kolaylaştırır.

Halka açlık ve zulümden başka bir şey vermeyen bir devletin gücü ekonomik-askeri gücünden çok, kitlelerin **örgütsüzlüğünde** yatar. Hakim sınıflar bir yandan ekonomik-askeri gücünü artırırken diğer yandan kitlelerin her türlü ekonomik-demokratik-siyasal örgütlenme gücünü parçalamak, etkisiz kılıp zayıf düşürmek için çalışır. Politikalar üretir, yeni düşünceler geliştirir, baskı ve eziyet politikalarına hız katar. Kitlelerin örgüte dönüşme adım ve hamlelerini ezmeye, yok etmeye girişir, yoğun bir saldırı politikasına yönelir.

Ancak, halk süreç içinde baskı ve şiddetten korkmayacak, hile ve aldatmacaya, her türden manipülasyona karşı çıkmayı öğrenecektir. Yaşadıkları gerçekler ve onları çevreleyen, kuşatan koşullar üzerine düşünmeye ve kafa yormaya başlayacaktır. Sınıf bilinçli proleterlerin sürece ve gelişmelere, yaşanan gerçeklere ilişkin düşünce ve söylemlerine, örgütlenme, devrimi gerçekleştirme politikalarına dikkatlice kulak verip, anlamaya çalışacaktır. Kitlelerin yeterince sınıf bilinciyle tanışmıyor olmaları onların geri ve kavrayışsız olduklarını getirmez. Yaşanan çelişkiler, çekilen acılar kitlelerin kavrama ve algılama güdülerini güçlendirir. Bu sınıf güdülerini sınıf bilincinin kıvılcımları olacaktır.

Acı ve gözyaşıma açlık ve sefaletle çare olacak olan sadece örgütlü mücadele olacaktır. Yoksulluk ve cehaleti ortadan kaldıracak, her türlü sınıfsal-ulusal-cinsel köleliği tarihin çöplüğüne gömecek olan dipten gelen devrim dalgaları olacaktır.

"**Proletaryanın örgütten başka hiçbir silahı yoktur**" kavrayışına o muzaffer güce sınıf bilinçli proleterlerin mücadelesi sayesinde erişilecektir. İdeolojik muzaffer güç, maddi örgütsel güce mutlaka dönüşecektir. Bunun yolu bellidir. Sınıf bilinci, silah ve örgüt! Kitleleri bu yaşanılmaz dünyadan kurtaracak olan budur.

Yüzyıl önce söylenen, şu bilge insanın sözüne kulak verelim. "**Kurtlar arasında yaşayanların kurtlaşması gerekiyor. İyi ama sağlıklı bir insan toplumunda kurtlara yer yoktur.**" Lenin

Nepal'de Halk Savaşına karşı baskılar artıyor

Nepal'de Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in liderliğinde yürütülen Halk Savaşında stratejik denge aşamasından stratejik saldırı aşamasına geçişin hazırlıklarının yapıldığı bir süreçte pek tabii ki Nepal gerici devletinin saldırıları da olanca yoğunluğu ile sürüyor. Ancak bu saldırılar yalnızca Nepal devleti ile sınırlı kalmıyor. Başta ABD olmak üzere çeşitli emperyalistler ve bunun yanında Hindistan yayılmacı devleti de Nepal'de ülkenin % 70'ini kontrolü altında tutan ve zafere ilerleyen Halk Savaşı'na karşı saldırılarını yoğun-

laştırıyor.

ABD emperyalistleri Nepal Kraliyet Ordusu ile ortak tatbikat ve eğitim adı altında askerlerini Nepal'e gönderirken, Hindistan devleti de Nepal Komünist Partisi (Maoist)'in kadro ve sempatizanlarını tutukluyor ve gerici Nepal devletine teslim ediyor.

NKP(M) MK Siyasi Büro üyesi Yoldaş Gaurav (Chandra Prasad Gajurel) ve Merkez Komite üyeleri Matrika Yadav ve Suresh Ale Magar olmak üzere bir dizi kadro ve militan tutuklanmıştır. Bu tutuklama ve Nepal devletine iade etme saldırılarına 2 Haziran günü bir yenisi daha eklendi. Hindistan'ın Patna kentinde NKP(M)'nin 11 lider ve kadrosu tutuklandı. 2 Haziran günü tutuklananlar arasında NKP(M) Merkez Komite üyeleri Kulaprasad KC, Lokendra Bista, Anil Sharma; Birleşik Devrimci Halk Konseyi Merkez Komite üyeleri Kumar Dahal, Hitbahadur Tamang; Tüm Nepal Köylü

Örgütü (Devrimci) üyesi Chitra Bahadur Shrestha; Nawar Ulusal Kurtuluş Cephesi eski başkanı Dilip Maharjan da bulunuyor. Anti-emperyalist Devrimci Forumu, Nawar Ulusal Kurtuluş Cephesi ve NKP(M) yaptıkları açıklamalarda 11 kişinin Bihar Eyaletinin başkenti Patna'da tedavi ve diğer işleri için buldukları sırasında tutuklandıklarını bildirdiler.

"DÜNYANIN EN GENİŞ DEMOKRASİSİ"

Nawar Ulusal Kurtuluş Cephesi yaptığı açıklamada Hint-Nepal sınırlarının açık

olmasına ve halkın iki ülke arasındaki geçişinin yasal olmasına karşın "dünyanın en geniş demokrasisi" olarak tanıtilen Hindistan'da bu tutuklamaların olmasının utanç verici olduğu vurgulandı. Birleşik Devrimci Halk Konseyi Koordinatörü Baburam Bhattarai ise, Konsey Merkez Komite üyeleri Yadav ve Magar yoldaşlarının birkaç ay önce tutuklanmaları ve Nepal Kraliyet jandarmalarının eline iade edilmelerinin ardından bu olayın yaşanmasının her iki ülke gerici arasındaki halk karşıtı bağları teşhir ettiğini ifade etti ve Hindistan hükümetini uluslararası anlaşmaları ve Birleşik Devrimci Halk Konseyine sempati duyan milyonlarca Nepalliye dikkate alarak tutuklanmaları kaldırmasını istedi.

Ayrıca NKP(M) Başkanı yoldaş Prachanda da 3 Haziran günü yaptığı açıklamada konuyla ilgili bilgi vererek Patna'da tutuklanan yoldaşlarının Parti görevleri ve fiziksel tedavi için orada bulduklarını söyledi. Prachanda ayrıca "Partimiz, feodal otokraziye karşı gerçek bir demokrasi için savaşan bu devrimcilerin bir an önce serbest bırakılmaları konusunda güçlü bir biçimde uyarı yapmaktadır. Demokrasisiyle övünen Hindistan hükümeti, bu savaşçıların tutuklanması ve baskıcı feodal monarşiye karşı tavrı ile halk karşıtı karakterini teşhir etmiştir.

Partimiz, her iki ülkenin halk yanlı güçlerini, aydınlarını, insan hakları örgütlerini ve geniş halk kitlelerini ve birliklerini; tutuklanan devrimcilerin güvenliği, saygınlığı ve serbest bırakılmaları için Nepal ve Hindistan egemen sınıflarının baskıcı faaliyetlerine karşı seslerini yükseltmeye çağırıyoruz" dedi.

KALKÜTA'DA PROTESTO

5 Haziran günü Hindistan'da ABD emperyalizminin Iraklı esirlere yönelik barbarlıkları ve Filistin halkı üzerindeki İsrail siyonizminin katliamlarını kınayan bir protesto eylemi gerçekleştirildi.

ABD'de örgütlü olan ANSWER örgütünün Irak, Filistin ve diğer ezilen halkların mücadelesiyle dayanışmak için yaptığı çağrıyla Tüm Hindistan Anti-Emperyalist Forumu, Batı Bengal Eyalet Komitesi Kalküta'daki Amerikan Merkezine bir protesto yürüyüşü organize etti. Yürüyüşte insanlığa karşı suç işleyen emperyalistleri teşhir eden dövizler ve pankartlar taşındı. Mullick Meydanından başlayarak Amerikan Merkezinde son bulan eylemde George Bush ve Ariel Şaron'un kuklaları yakıldı.

SEUL'DE DÜNYA EKONOMİK FORUMU PROTESTOSU

Emperyalistlerin kurtlar sofrasından birinin adı olan Dünya Sosyal Forumu'nun Asya Toplantıları bu yıl Güney Kore'nin başkenti Seul'de yapıldı. Ancak yine karşılarında halkların öfkesi ve nefreti vardı.

13 Haziran günü toplantıların yapıldığı otelin yakınlarında toplanan yaklaşık 9 bin gösterici polise taş ve içi boya dolu balonlarla saldırdı. Polisin göstericilere tepkisiyse sert oldu. "Küreselleşmeye hayır" ve "Asya satılık değildir" gibi sloganlar atan göstericilerin polise taş ve su şişeleri atmasının ardından çatışma çıktı. Çatışmalarda 13 bin polis ve 9 bin gösterici karşı karşıya geldi. Polis kendisine kırmızı ve sarı renkli boyalar dolu balonlar atan göstericilere karşı kalkan ve plastik cop kullandı.

Gösterilere 12 Asya ülkesinden 170 yabancı da katıldığı belirtildi. Protestocular ayrıca, Güney Kore hükümetinin Irak'a ek asker gönderme kararını da protesto etti. 2 gün süren Dünya Ekonomik Forumu Asya yuvarlak masa toplantılarında Asya ekonomisi ve siyasi gelişmeler ele alınıyor.

ABD protestoları her yerde

ABD emperyalizmi ve temsilcileri gittikleri her yerde halkın protestolarıyla karşılaşılıyor.

Bangladeş'in Irak'a "barış gücü" askeri göndermesi konusunu ele almak üzere Dakka'da bulunan ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld, halk tarafından protestoyla karşılandı. Başkent merkezinde protesto eylemi yapan göstericiler "Geri dön Rumsfeld. Ellerinde Iraklıların kanı var" şeklinde slogan attı ve Amerikan bayrağı yaktı.

Bunun yanında İtalya ve Fransa'yı kapsayan üç günlük resmi ziyaretinde Bush da aynı gösterilerle karşılaştı. 4 Haziran günü 150 bini aşkın kişinin toplan-

dığı Roma'da Bush ve Irak işgali lanetlendi. Bush kendi ülkesinde de Beyaz Saray önünde şiddetli yağmura rağmen toplanan yüzlerce ve San Francisco'da binlerce kişi tarafından protesto edildi; Irak'taki askerlerin geri dönmesi istendi.

Bush, Normandiya çıkarmasının 60. yıldönümü dolayısıyla düzenlenen törenlerin "onur konuğu" olarak Fransa'da da protesto edildi. Savaş karşıtı platform ve kitle örgütleri "barış düşmanı" olarak nitelendirdikleri Bush'un Fransa'dan defolmasını istediler. Bush'a protesto amacıyla Normandiya bölgesi yerel yetkilileri de törenlere katılmayacaklarını ilan ettiler.

Paris'te Bush ve NATO karşıtı eylem!

Amerikan emperyalizminin temsilcisi George Bush'un 5 Haziran günü Büyük Ortadoğu Projesi ve emperyalist destek arayışları çerçevesinde Paris'e geleceğinin duyulması ile birlikte, anti-emperyalist kurumlar ve birçok çevre harekete geçti. Türkiyeli devrimci çevreler olarak (Partizan, Atılım, Alinteri, Dev-

rimci Demokrasi, Kızıl Bayrak, Ekmek ve Adalet, Odak) yaklaşan NATO Zirvesi ve emperyalist politikaları teşhir etme, Haziran ayı boyunca Resistanbul-2004 etkinlikleri çerçevesinde kitleleri harekete geçirme açısından, ortak irade ile bu hareket etme bilinciyle eylem birliği oluşturuldu. Aynı gün gerçekleştirilen yürüyüşe devrimciler ortak pankartlarıyla katıldı. "Emperyalist savaş ve işgalere hayır! Halkların direnişi terörizm değildir" yazılı pankart oldukça büyük bir ilgi çekti.

Kortejin kızılılığı, coşkusu ve uyumu yürüyüşün rengini belirleme noktasında oldukça etkileyici oldu. Yerli işçi sını-

findan emekçilerin de ortak korteje katılması ise başka bir olumluluktaki. 250 kişilik kortej Resistanbul olarak dağıtılan bildiriler ve sloganlarla verilen mesajlar açısından oldukça olumlu olan bu etkinlik, haziran ayı boyunca devam edecek olan etkinliklerin çağrısının yapılması ile başarı ile sona erdirildi. (Paris)

G. Kore'de göçmen işçilerin mücadelesi

Güney Kore'de Seul'ün kalbinde Myoung Dong Oturma Eylemi Mücadele Kolektifi'nden (Myoung Dong Sit-In Collective) göçmen işçilerin "Baskıları Durdurun! Tüm Göçmenlere Haklarını Verin" şiarıyla başlattığı mücadele, 200 günü aşkın bir süredir devam ediyor. Kore'de buna ek olarak ABD-Kore Serbest Ticaret Anlaşmasına, Güney Kore devletinin Irak'a asker göndermesine, Güney Kore'de ABD'nin yeni bir askeri üs açmasına ve nükleer atık tesisine karşı toplumsal mücadele sürdürülüyor.

30 Mayıs Pazar günü göçmen Myoung Dong Oturma Eylemi Mücadele Kolektifi'nden işçilerin mücadelesinin 200. günü nedeniyle bir protesto eylemi gerçekleştirildi. Göçmen işçilere uygulanan baskılara son verilmesini, sınırdışıların durdurulmasını, çalışma izni ve işyeri değiştirme hakkı

verilmesini ve onbinlerce işçinin kitlesel olarak sınırdışı edilmesine olanak sağlayacak olan 'EPS' programına son verilmesini talep ediyorlar. 200 günden fazla

süren oturma eylemi, göçmen işçi örgütlerinin zorla sınırdışı edilmeleri, bazı göçmen işçilerin ölümü; Güney Kore'de-

ki 4 milyon göçmen işçinin toplumsal bilinçle hareket etmesini sağladı. Göçmen işçilere Kore İşçi Sendikaları Konfederasyonu'ndan da (KCTU) bazı destekler geldi fakat KCTU son dönemde daimi ve geçici işçiler arasında bir bölünme yaşadı ve göçmen işçilerin mücadelesine güçlü bir destek vermedi.

Eşitlikçi İşçi Sendikası, Göçmen İşçiler Şubesi, Seul'ün merkezinde bulunan Myoung Dong Katolik Katedralinin karşısında çadırlarda kalıyor. Myoung Dong Katedrali işçiler ve öğrenciler için 90'ların sonuna kadar iktidarda olan otoriter devletin baskılarına karşı kitlesel hareketlerde bir barınak rolü üstleniyor. Kısmen basın ve haber sitelerinin etkisiyle dünyada internetin en yoğun kullanıldığı ülke olan (halkın %80'i internete bağlıyor) Ko-

re'de sürpriz bir şekilde hükümet değiş-tirmişti ve yeni hükümet batılı basın tarafından liberal, hatta ilerici olarak nitelenmişti. Fakat yeni hükümet çok geçmeden neo-liberal çizgisini açıkladı ve Koreliler şu sıralar ABD-Kore Serbest Ticaret Anlaşmasına ve devletin Irak'a asker gönderme kararına karşı mücadele ediyor. Güney Kore'de kurulması planlanan -kurulduğunda Asya'daki en büyük ABD askeri üssü olacak- yeni ABD askeri üssüne karşı bir protesto gerçekleştirildi.

200 günü aşkın bir süredir Myoung Dong Katedralinin karşısındaki çadır kentte yaşayan göçmen işçiler Bangladeş, Nepal, Pakistan, Rusya ve diğer Asya ülkelerinden gelen 4 milyondan fazla göçmen işçinin hakları için mücadelelerini sürdürüyor. Ayrıca savaşa, Irak'ın işgaline, Güney Kore'nin Irak'a asker göndermesine, Kore'de yeni ABD üslerinin kurulmasına ve ABD emperyalizmine karşı mücadele ediyorlar. İşçi haklarından, seyahat ve çalışma özgürlüğünden yana tavır alıyorlar.

Dünyadan Notlar

ABD G-8 ZİRVESİNDE UMDUĞUNU BULAMADI

Emperyalistlerin, dünya halklarının sömürülmesinde, dünyanın düzeninin şekillendirilmesinde, nüfuz alanlarının paylaşımında vb. yaşadıkları çelişki ve çatışmaların yansımalarının en açıktan gözlemlenebildiği yerlerdir; Zirveler. Bu alanlardaki çatışmalar tamamen çıkarların çatışmasıdır. Bunların isimleri her ne kadar Birlik, İttifak, Antlaşma vb. terimlerle ifade edilse de esas olan olgu her zaman çatışma ve (güce göre) bu çatışmanın sonucunda halkların sömürülmesindeki paylarıdır. İşte uzun zamandır gündemimizde olan NATO Zirvesi, 9-10 Haziran tarihleri arasında yapılan dünyanın zenginleri G-8 Zirvesi de, AB-ABD Zirvesi, 2-3 Haziran'da gerçekleştirilen Bilderberg Toplantısı da bu alanlardır.

Son süreçte yapılan bu toplantıların ana gündem maddelerini Irak'ın işgali, NATO'nun yapısı ve Büyük Ortadoğu Projesi oluşturuyor. Ancak özellikle Büyük Ortadoğu Projesi olarak ifade edilen ABD patentli dünya hegemonyası projesi ve NATO'nun Ortadoğu'da kullanılması konusundaki çatışma G-8 Zirvesiyle iyice ortaya çıktı. ABD'nin NATO'nun Irak'a birlik göndermesi ve dünya hakimiyeti stratejisine uygun olarak yeniden yapılandırılması isteği G-8 Zirvesi'nde başta Fransa, Rusya ve Almanya olmak üzere kabul görmedi. Ancak esas raund, 28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul'da yapılacaktır.

1990'lı yıllara kadar emperyalizmin kanlı kılıcı olma rolünü "başarıy-

la" oynayan NATO, 1990'ların ikinci yarısında Balkanlar'da üstlendiği görevlerle "alan dışı" kavramı tartışmalı hale gelmiş, Afganistan'ın işgali ile birlikte ise adı geçen alanın epey dışına çıkmıştı. NATO Zirvesi sonunda ise NATO'nun kapsama alanının tüm dünya üzerine yayılması isteniyor. Bunun için de 1994 yılında NATO Konseyi'nde alınan kararla oluşturulan Akdeniz Diyalogu'nun geliştirilmesi isteniyor. **Bu diyalog için 1995'te Mısır, İsrail, Moritanya, Fas ve Tunus'a aynı yıl sonunda Ürdün'e ve 2000'de de Cezayir'e çağrı yapılmıştı.** Bu güçlendirme işlemi ittiffakın Prag Zirvesi'nde de gündeme gelmiş, bunun için de bir önlemler paketi üzerinde karara varılmıştı.

Hala küresel üstünlüğü elinde tutan ABD emperyalizmine karşı rakip güç olarak çıkmaya çalışan Batı Avrupa'nın ekseninin oluşturduğu Fransa-Almanya ve bunun yanında Rusya, G-8 Zirvesi'nde çeşitli oranlarda ABD'nin planlarının karşısında durdu. En yumuşak "karşı duruş" bir süredir ABD ile ilişkileri hayli yakınlaşmaya giden Almanya'nın Başbakanı Gerhard Schröder'den geldi. Almanya'nın NATO'nun Irak'ta rol almasına muhalefet etmeyeceğini ifade eden Schröder şu anda konuşulunan, Irak'ta birliklerin yerini NATO birliklerinin alması olmadığını konuşulunan "NATO'nun Iraklı askerlerin eğitimi konusunda nasıl bir rol oynayabileceği" olduğunu söyledi. Irak'a saldırı öncesi Alman-

ya'nın tutumu ile karşılaştırıldığında bu "yumuşama" oldukça dikkat çekici olurken, Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac ise NATO'nun Irak'a müdahalesine karşı çıkarak ("**NATO'nun bölgeye müdahalesi ise bize çok tehlikeli görünüyor. Bu tehlikeler arasında Hristiyan Batı ile Müslüman Dünya'nun çatışması da var.**") Fransa'nın tavrını açıkladı. NATO'da gözlemci olarak yer alan Rusya ise en net ifade ile karşı çıkarak "**NATO'nun düşmana ihtiyacı var, eskiden böyle bir düşman arıyorlar**" dedi. Ancak buna ve hatta G. W. Bush'un Zirvenin kapanışındaki "NATO'nun Irak'a birlik göndermesini yönündeki talebinin gerçekçi olmadığı" şeklindeki sözlerine karşın yukarıda da söylediğimiz gibi **konu kapanmamıştır.** Zira Bush diğer yandan da NATO'nun Irak'ta rolünün artırılması konusunda G-8 ülkeleri arasındaki "görüş ayrılığının" İstanbul Zirvesinden önce çözüleceğini umduğunu da ifade ederek, ısrarından vazgeçmediğini açıkladı. Bu ısrardan vazgeçmesi ABD'nin Irak'ta düşüğü durum ve ayrıca mali, askeri ve siyasi gücünün sınırlarını zorladığı düşünüldüğünde bu yeniden yapılandırma konusundaki ısrarı daha anlaşılır olmaktadır. Bu aynı zamanda ABD açısından **üstünlüğünü koruma**, Avrupa açısından ise rakip olma isteklerinin bir yansımasıdır. NATO'nun ABD daimi temsilci Nicholas Burns'un "**Bazı Avrupalılar gelecekte bir dengeli Avrupa'nın ABD'ye karşı bir dengeli haline gelmesi gerektiğini söylüyorlar. Biz Amerikalılar bunu tamamen reddediyoruz**" sözleri de bunun ifadesidir. Bu tartışmalara bir de NATO'nun 16 üyesinin Irak'ta halihazırda askeri güç bulunduruyor olması eklenince durum Avrupa açısından da güç-

leşmektedir. Bu tartışmaların hepsi Irak'ta yönetimin devredileceği(!) iddia edilen tarihten birkaç gün önce yapılacak İstanbul Zirvesi'ne taşınacak.

G-8'LERİN ANLAŞTIĞI KONULAR DA VAR

En başta emperyalistler arasındaki ittiffakların, birliklerin temelini çatışmanın oluşturduğunu söyledik. Ancak dünyanın ezilen halklarına yönelik saldırı temelinde ise ortaklaşmaları nispeten kolay oluyor. Örneğin 8'li çete, **Ağır Borçlu Yoksul Ülkeler** olarak adlandırılan 23'ü Afrika'da bulunan 27 yoksul ülkenin borçlarının silinmesi için oluşturulan programın süresinin iki sene daha uzatılmasını tartışmasız kabul etti. Buna karşı yine Afrika başta olmak üzere dünyada "Barış" operasyonlarını genişletmek amacıyla 2010'a kadar görev yapacak 75 bin askerin eğitim ve donanımını öngören girişime imza atıldı. Ya da havayollarında "güvenliğin" artırılması kararı gibi konularda fikirbirliği esas hale geliyor. Birleştikleri noktayı yine Burns'un sözlerinden okuyabiliriz; "... ortak bir güvenlik tehdidine maruzuz. Avrupalıların, Bay Solana'nın Selanik Zirvesi'nde sallayıp durduğu güvenlik belgesi, Başkan Bush'un ve ulusal önderliğimizin kabul ettiği tehditler ile benzerlikler göstermektedir. Bütün bunlar bizi birleştirmektedir."

Evet, biz Burns'un sözlerinin satır aralarını da okuyalım. Halklardan bir emperyalist ülkeye gelecek olan zarar tüm sistemimizi etkileyecektir ve sizler süpergüç olarak benim kanatlarım altında olmaya devam etmelisiniz. Dolayısıyla benim çıkarlarım merkezde olmak üzere ortak hareket etmeliyiz. Avrupa'nın bu mesaj karşısındaki tavrı ve hangi noktalarda ortalaşabilecekleri ise AB-ABD ve NATO İstanbul Zirvesi'nde daha net olarak ortaya çıkacak.

İşbirlikçi olmaktansa, idamı tercih eden Rosenberglar:

“İnancımıza bağlılığımız, yaşama bağlılığımızdan daha güçlü!”

Bugün dünyanın jandarmalığına soyunmuş ABD emperyalizminin “özgürlük” götürdüğü ülkelerde nasıl acı ve direniş iç içe geçmişse, ABD tarihi da kendi halkına karşı yaptığı haksızlıkların, zulmün ve buna paralel onurluca karşı koyuşların tarihidir. Resmi söylem itibarıyla ABD emperyalizmi pek doğal olarak bu onurlu insanları “kara bir leke” gibi göstermeye çalışsa da, dünya halklarının onurlu sayfasında onlar tarihe geçmişlerdir.

İşte bunlardan biridir **Ethel** ve **Juilius Rosenberg**. Her ikisinin ailesi de Avrupa’dan göç etmiş Ortodoks Yahudilerdir. Ethel, yoksulluk nedeniyle okuyamaz ve girdiği yarım günlük bir işyerinde ilk kez devrimci işçilerle tanışır. Ekonomik krizin yol açtığı müthiş yoksulluk ve SSCB’nin dünya üzerindeki etkisi ABD’de de devrimci hareketi güçlendirmektedir. Legal bir parti olan ABD Komünist Partisinin 1939’da yaklaşık 100 bin üyesi vardır. Julius çok başarılı bir öğrencidir ve mühendislik bilimleri okumuştur. Sanayi Sendikasında örgütlüdür ve Komünist Parti üyesidir. 1936’da Nodelde Ethel ve Juilius Uluslararası Gemi Tayfaları Birliğinin toplantısında tanışır.

Bu dönemde, komünist avcılarının ana karargahı **FBI**’dir. İlericilere yönelik bu avda 6.000 FBI elemanı, 1.800 Adalet Bakanlığı memuru ve diğer hükümet kurumlarının 7000 güvenlik elemanı kullanılır. Binlerce kişi siyasi düşüncelerinden dolayı hapse girer, iş bulamaz ve baskı görür. Juilius da parti üyesi olduğu için işine son verilir. Her ikisi

de işsiz olduğu için durumları oldukça kötüdür, iki çocuklarıyla beraber Juilius’un ailesinin yanında kalmaya karar verirler. 17 Temmuz 1950’de Juilius tutuklanır. 1950’li yıllarda Amerika; Soğuk Savaşın, McCarthy’nin Sovyetler Birliği’ne karşı kışkırtmaların, Kore Savaşının, aşırı silahlanmanın, ırkçılığın Amerika’sıdır. ABD’nin sosyalist kampa karşı esas tehdit aracı ise atom bombası tekelidir. Fakat Eylül 1940’da Sovyetler ilk atom bombası yer altı denemesini yapınca, bu tekel kırılır. Bu “teknolojik yenilgi”yi örtbas etmek, Soğuk Savaş daha da kızıştırmak ve ülkesindeki devrimci insanlara saldırmak için büyük bir komplo kurmak gerekecektir. Çünkü Sovyet atom araştırmalarının temeli, sosyalist bilginlerin başarıları değil, olsa olsa casuslarının ABD’deki araştırma sırlarını elde etmesinin başarısı olabilirdi(!) İşte Rosenberglere hazırlanan komplo için de FBI, üç satılık şahit bulmuştu. Bunlara dayanarak Rosenberglerin ölümüne sebep olacak casusluk iddiasını uydurdu. Esas şahit Ethel Rosenberg’in kardeşi David Greenglass idi. Bir başka şahit ise onun karısı Ruth’du. David, gençliğinde ABD Komünist Partisinin gençlik örgütü üyesiydi. Askerliğini atom bombasının gizlice üretildiği yer olan Los Alamos’ta yapmıştı. Terhis edilir-

ken uranyum ve bazı aletler çaldı ve yakalandı. Böylece FBI’nın şantajlarına müthiş uygun bir hale gelmişti. Casusluk zannıyla tutuklandı ve Rosenberglarle Juilius’un üniversiteden arkadaşı Morton Sobell aleyhine bir iddianame uydurdu.

AMERİKAN ADALETİNDEN BİR ŞEY BEKLEMİYORUZ

8 Mart 1951’de başlayan yargılama sonucunda, basının şiddetli saldırıları altında Rosenberglar, ölüme mahkum edildi. David Greenglass, 15 yıla mahkum oldu, erken tahliye edildi ve kendisine yeni bir kimlik verildi. Karısı Ruth hakkında dava dahi açılmadı. Rosenberglar, kefalet için istenen 100 bin doları bulamadılar. Ethel idam edilinceye kadar kalacağı **Sing Hapishanesinin** idamlıklar kanadında hücreye konuldu. Juilius da sonradan buraya nakledildi. Aralarında bir koridor olmasına rağmen iki yıl boyunca haftada bir kez iki saatliğine demir kafeslerin ardından görüşebildiler. Rosenberglar defalarca karara itiraz ettiler ve suçsuz olduklarını kanıtladılar. Ama **mahkeme söylenenleri duymuyor, yazılanları okumuyordu bile**. Kendilerini ancak halkın yürüteceği mücadelenin kurtarabileceğini biliyorlardı. Amerikan adalet ve devlet temsilcilerinin bir pazarlığa yanaşma yönündeki baskı ve çabalarına direndiler. Özellikle Ethel,

talep etmek değil.

Rosenbergların affedilmesini reddeden, ABD Başkanı **Eisenhower** yaptığı bir açıklamada Ethel için “**İrade bakımından daha güçlü ve besbelli ki elebaşı**” diyordu. Çünkü Ethel “Kadın ve anne” olmasından dolayı ifade vermesi karşılığında uygulanacak “esirgeme”yi kabul etmemişti. “**Böyle bir ‘alicensizlik’ sayesinde rezillik içinde yaşamaktansa kocamla birlikte ölmeyi tercih ederim**” diyordu Ethel.

Bu esnada Rosenberglar Adalet için Ulusal Komite oluşturuldu. Solcu bir gazete olan **National Guardian** bu konu ile ilgili bir röportaj yayınladı. Sonrasında Ethel ve Juilius’un mektupları “**Ölüm Eviden Mektuplar**” olarak yayımlandı. Böylece uluslararası bir dayanışma oluştu. Beyaz Saray’a 3 milyonu aşkın telgraf ulaştı. Albert Einstein, Jean Paul Sartre gibi aydınlar destek verir.

Ancak tüm bunlar katledilmelerini engelleyemez. Ethel ve Juilius Rosenberg 19 Haziran 1953’te elektrikli sandalyeyle idam edilirler. Çocuklarına yazdıkları son mektupta şunları söylediler: “...**geri kalanını size hayatınız öğretmeli, aynı bana benim hayatım öğrettiği gibi. Yaşamınız size özgürlüğün ve yaşamı gerçekten güzel kılan her şeyin bazen çok pahalıya ödenmek zorunda olduğunu öğretmelidir. Ve bizim yerimize başkalarının mücadeleyi sürdüreceklerinden emin olduğumuz için biz teselli buluyoruz...**”

Onlar komünist liderler değildi. Kendi deyişleriyle “sadece insanlar”dı. Onlar emperyalizmden ve onun kültüründen dünyalar kadar ileriydi. Çünkü onlar insanlığı ve ideallerini savundular. Yaşama bağlıydılar, ama ilkelere ihanet etme karşılığı yaşama aldanmasına kendilerini asla kaptırmadılar. **Bugün Amerika’da yaşayan ölümlere inat onlar hala yaşıyorlar.**

BARGİNİ ŞEHİTLERİ

Hayrettin Bakış

Hayrettin Bakış komutasındaki gerilla birliği 29 Haziran 1985'te Hozat'ın Bargini köyüne yakın bir mezrada konakladığı esnada bir işbirlikçinin ihbarı sonucu TC askerleriyle TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada Hayrettin Bakış, Nihat Topuzoğlu ve Mehmet Eker şehit düştü.

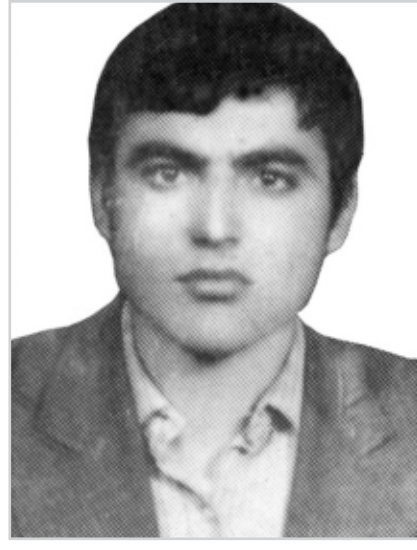
Hayrettin Bakış, 1957 Dersim Mazgirt, Rijik doğumludur. Genç yaşta örgütlü mücadeleye katıldı. Faaliyetini sürdürürken esir düştü. 80'li yılların so-

Nihat Topuzoğlu

nunda hapishaneden çıktığında sınıf savaşının engin denizine atıldı. Gerilla alanında görevlendirildiğinde var gücüyle kendini kavganın içine kattı. Yanlısların karşısına dikilmiş, her daim alçakgönüllü davranmıştır. Hiçbir olanağın görülmediği yerlerde olanak yaratmış, imkan ortaya çıkarmıştır. Şehit düştüğünde MK-SB üyesi ve Bölge Komutanıdır.

Nihat Topuzoğlu, 1961 Dersim Ovacık Topuzlu doğumludur. Yurtdışından ülkeye dönmüş ve Dersim dağları-

Metin Eker

nın Mazlum'u olarak şehit düşmüştür.

Metin Eker, 1962 Dersim Hozat, Ergen (Geçimli) doğumludur. Genç yaşlarda tanıştığı TKP/ML'nin bayrağı altında ölümsüzleşmiştir. Yine aynı gün şehit düşen;

Aziz Erkoç, Dersim Hozat Tagar doğumludur. 1980 öncesi mücadeleye katılmıştır. 29 Haziran 1985'te Dersim Ovacık Eğrikavak köyünde TC güçleriyle TİKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada şehit düştü.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Efendi Diril: 1956 Dersim Ovacık Hülüküşağı doğumludur. 1976'da saflara katıldı. Çeşitli askeri eylemlerde yer aldı. İstanbul Bölgesi Örgütlenme Komitesinde yer alıyordu. Yiğit, militan, fedakar mücadelesiyle kısa zamanda düşmanın korkulu rüyası haline geldi. 30 Haziran 1980'de İstanbul Kanarya Çakar Sokağında vücudunda 20 kurşun sıkılmış şekilde katledilmiş olarak bulundu. Cenazesi Ovacık merkezde iki bin kişilik bir kitleyle karşılandı. Köyünde de yoldaşları ve binlerce kişilik bir kitle tarafından sonsuzluğa uğurlandı.

İsmail Bulut: 1963 Dersim Hozat Zenkire doğumludur. 1983 yılına kadar milislik yaptı. 1986'da yedi delegenin şehit düşmesinin ardından asil delegeliğe seçildi. 3. Konferans döneminde partiden ayrılan DABK Hizbinde yer aldı. 1992'de birlikten sonra MK üyeliği ve Askeri Komisyon sekreterliğine getirildi. 21 Haziran 1992'de bomba imal edilirken bombanın patlaması sonucu yaralandı. Yaralı ele geçirildikten sonra işkencede katledildi.

Doğan Karadağ: 1962 Dersim Hozat Tagar (Ormanyolu) köyü doğumludur. İlk başta Devrimci Yol taraftarıydı. 12 Eylül AFC'sinin ardından TİKKO'ya katıldı. Dersim dağlarının Alişar'ı, 21 Haziran 1992'de Artvin Şavşat'ta bomba yaparken bombanın elinde patlaması sonucu şehit düştü.

ÖLÜM ORUCU ŞEHİTLERİ

Aysun Bozdoğan, 26 Haziran 2001 (TKEP/L); **Zehra Kulaksız**, 29 Haziran 2001 (TAYAD)

BEYAZ DAĞ ŞEHİTLERİ

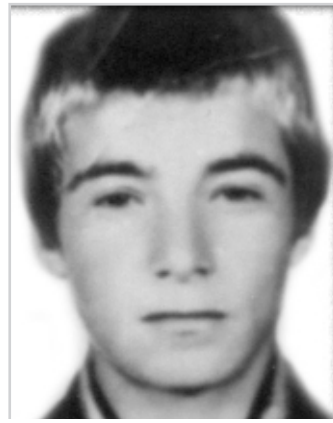

Mahmut Şefik Karaağaç

Düşman bir ihbar üzerine Dersim'in Hozat ilçesindeki Beyaz Dağı dört bir yandan kuşatma altına alır. Konaklamak için gittikleri bu yerde nöbetçinin dikkatsizliği durumu daha da zorlaştırır. 19 Haziran 1982'de çıkan çatışmada **Hüseyin Gözlü** şehit düşerken **Mahmut Şefik Karaağaç** ağır yaralı olarak düşmanın eline geçer ve işkencede katledilir.

Mahmut Şefik Karaağaç; 1956 Dersim Hozat Incıca doğumludur. Liseden itibaren TKP/ML ile ilişkiye geçen M. Şefik (Karlas), TİKKO içerisinde çeşitli komutanlıklarda görev yapmıştır.

Hüseyin Gözlü; Dersim Merkez Rayberler doğumludur. Köyünde kuryelik görevi yürüten Bozo, daha sonra TİKKO içinde yer aldı. Mıntıka komutanlığında da görev aldı. Samimiliği ve alçakgönüllülüğü ile sevilen bir partizandı.

Hüseyin Gözlü

GÜN'DE DÜN...

18 Haziran

1815. Napoleon Bonaparte, Waterloo'da İngiliz ve Avusturya ordularına karşı yenildi.

19 Haziran

1969. Ege Üniversitesi'nde sağcı öğrenciler devrimci öğrencilere saldırdı; 20 öğrenci yaralandı. Üniversite süresiz kapatıldı.

20 Haziran

1995. Türkiye genelinde 600 bin kamu emekçisi "sendika hakkı" için iki günlüğüne iş bıraktı.

21 Haziran

1959. Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) Genel Sekreteri Paul Henri Spaak Türkiye'de. Spaak, "Komünizm tehlikesi gittikçe yayılıyor.

Komünizmin Avrupa'da yayılmasına NATO set çekiyor" dedi.

22 Haziran

1987. Cumhurbaşkanı Kenan Evren, "NATO'nun gözden geçirilmesinde yarar var, böyle ittifak olmaz" dedi. Aynı gün Türkiye, "işçi haklarındaki sınırlamalar" bahanesiyle Amerika'nın "Ekonomide en çok kayırlan ülkeler" listesinden çıkarıldı.

23 Haziran

1978. 1971'de İstanbul Maltepe'de Hüseyin Cevahir'i vuran emekli Deniz Yarbayı Cihangir Erdeniz dükkanında öldürüldü.

24 Haziran

1967. İstanbul'da üniversite öğrencileri Amerikan 6. Filosunun İstanbul Limanına gelişini protesto ettiler.

1996. Halkın Demokrasi Partisi (HA-

DEP) Kongresi'nden dönen delegelerin otomobili tarandı, 3 delege yaşamını yitirdi.

25 Haziran

1980. Kırşehir'de sağ görüşlüler solculara ait işyerlerini tahrip ettiler. Olaylar iki gün sürdü; 1 kişi öldü; so-kağa çıkma yasağı ilan edildi.

1981. Sol görüşlü Ahmet Saner ve Kadir Tanboğa idam edildiler.

26 Haziran

1984. "Aydınlar dilekçesi"nde imzası olan 56 kişi hakkında dava açıldı. 1256 aydının imzaladığı ve kamu oyunda "aydınlar dilekçesi" diye bilinen dilekçenin başlığı "Türkiye'de Demokratik Düzene İlişkin Gözlem ve İstemler" idi. Dava 19 ay sürdü. 7 Şubat 1986 tarihinde bütün sanıklar beraat etti.

1984. Tek Tip Elbiseye karşı yapılan Ölüm Orucu eyleminde Devrimci-Sol davasından yargılanan Hasan Telci şehit düştü.

27 Haziran

1905. Kurtlu yemeğe karşı çıkan tayfaların kurşuna dizilmesini önlemek isteyen Rus Savaş gemisi Potemkin'in mürettebatı Karadeniz'de ayaklanıp gemiyi Odessa'ya doğru yönlendirdi. Birinci Rus devrimin ilk ayaklanması Odessa'da başladı.

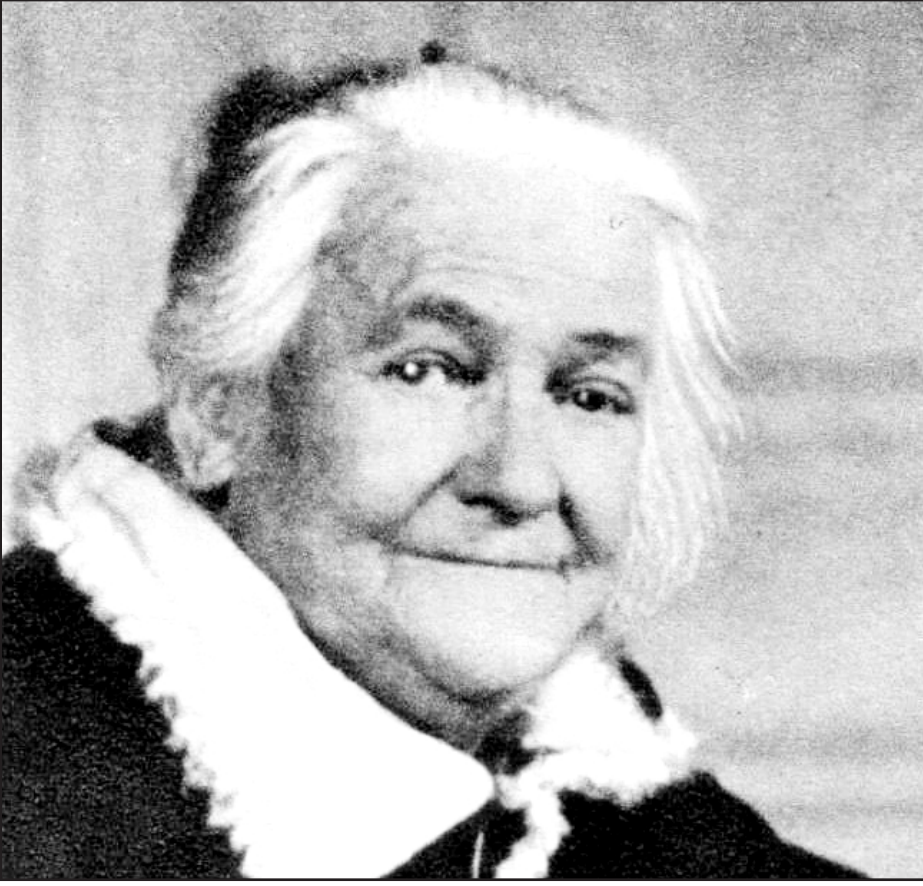
1954. Guatemala'da CIA'nın desteklediği darbeyle halkın seçtiği hükümet devrildi.

29 Haziran

1925. Doğu İstiklal Mahkemesi'nce ölüm cezasına çarptırılan Şeyh Sait ve arkadaşları idam edildi.

Mücadeleye adanmış bir yaşam

CLARA ZETKİN

Faşizme ve emperyalizme karşı güçlü bir duruş sergileyen, mücadeleden taviz vermeyen devrimci sınıf mücadelesi olmaksızın kadınların gerçek ve tam kurtuluşunun olamayacağını ve kapitalizmin parçalanmasının kadınlar olmaksızın olanaksız olduğunu bilen

ve bunun mücadelesini veren **Clara Zetkin** 5 Temmuz 1857 tarihinde Saksonya'da doğdu. 1871'de ailesiyle birlikte **Leipzig**'e taşındı. Zetkin, 1877 yılında ise Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin toplantılarına katılmaya başlamıştır. Sıkıyönetimin gelmesiyle

birlikte başlayan baskı ve tutuklamalar onun yurtdışına çıkmasını gerektirir. İtalya ve Zürih'in ardından Paris'e giderek oraya yerleşir. Paris'te tanışıp evlendiği Osip'in 1899'da ölmesinin ardından Almanya'ya dönen Clara Zetkin burada "**Die Gleichheit**" (Eşitlik) dergisinin sorumluluğunu üstlenir.

Alman Sosyal Demokrat Partisi aracılığıyla Almanya'yı dolaşarak emekçi halkın sorunlarıyla ilgilenir, dertlerine ortak olup yol gösterir. Bu arada ise diğer partilerin programlarını araştırır.

1905 ve sonrası Rusya'daki Bolşevik hareketin destekçisi olduğunu ilan eder. Bu arada 1883 yılında tanışıp, dost olduğu **Rosa Luxemburg** ile miting ve gösteriler düzenleyerek kitlelere bilinç taşır.

Kopenhag'da 1910 yılında toplanan Uluslararası Emekçi Kadın Kongresi, Zetkin'in önerisiyle 8 Mart'ı **Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü** ilan eder.

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı patlak verdiğinde emperyalist savaşı teşhirciye koyulur, yoldaşlarıyla beraber.

Zetkin'e göre mücadelenin önemi tartışılmazdı. Ve doğru yerde, doğru bir mücadele hattı izlenmeliydi. Mücadelesinden yaşamı boyunca taviz vermeyen ve politik ölümü, fiziki ölümle eşdeğer gören Zetkin, "**Yaşadığım sürece politik ölümün yanıma yaklaşmasına izin vermeyeceğim**" diyordu.

Clara Zetkin'in devrim yolunda bitip tükenmeyen enerjisi, dopdolu geçen yaşamı; mücadele yürüten herkese özellikle de kadınlara örnek olmalıdır.

"...Faşizmin tüm ülkelerdeki karışmaları! Kanlı zulümle, terörle, açlık ve savaşla birleşmiş faşizm paramparça edilip yere serilmeden, aramızdan hiç kimse dinlenme ve mola verme hakkına sahip değildir" diyordu 75 yaşında ağır hasta olduğu halde Almanya'ya giderek Reichstag'ın açılışında konuşma yapan Clara Zetkin.

Yaşamının son dönemlerini Sovyetler Birliği ve Almanya'da geçiren Zetkin, Alman Komünist Partisi'nden iki dönem milletvekili seçildi. Ve 20 Haziran 1933'te ardında mücadele azmi ve coşkusu bırakarak yaşama veda etti.

KADINLAR ŞİDDET MAĞDURU

Yapılan araştırmalara göre Türkiye'de kadınların

% 57'si fiziksel şiddete maruz kalıyor.

Uluslararası Af Örgütü'nün "**Türkiye; Aile İçi Şiddete Karşı Mücadelede Kadınlar**" raporunu yayımlandı. Raporda yer alan bilgilere göre; farklı ekonomik ve sosyal statü gruplarındaki kadınlar, aile içi şiddete maruz kalıyor.

Türkiye'de kadına yönelik şiddetin boyutlarına yönelik şu örnekleri veriyor Uluslararası Af Örgütü.

* 1999-2003 yılları arasında KAMER'in acil yardım hattını arayan kadınlardan yüzde 57'si fiziksel şiddete, yüzde 46.9'u cinsel şiddete, yüzde 14.6'sı enseste ve yüzde 8.6'sı tecavüze maruz kalmıştı.

* 1995'te Ankara'daki gecekondu-larda yaşayan kadınlar arasında yapılan bir araştırma, kadınların yüzde 97'sinin şiddete maruz kaldıklarını ortaya koydu.

* 1996'da orta ve yüksek gelir

gruplarında yer alan ailelerle yapılan bir araştırmada, soruların başlangıcında kadınların yüzde 23'ü eşlerinin kendilerine karşı şiddet kullandığını söyledi, fakat belirli şiddet tipleriyle ilgili sorular sorulduğunda bu oran yüzde 71'e yükseldi.

* Kadınların yüzde 58'inin yalnızca eşlerinden, nişanlılarından, erkek arkadaşlarından ve erkek kardeşlerinden değil, kadın akrabalar da dahil olmak üzere eşlerinin ailesinden de şiddet gördüğü tahmin ediliyor.

* Bir araştırmaya göre, şiddet sonucu ölen 40 kadından 34'ü evde öldü, 20'si asıldı ya da zehirlendi, 20'sinde öldürüldüklerine dair kesin belirtiler görüldü ve 10'u da ölmeden önce aile içi şiddete maruz kaldı.

* Bursa'daki halk sağlığı merkezlerinde yapılan bir araştırma, kadınların

yüzde 59'unun şiddet kurbanı olduğunu ortaya koydu.

* Mor Çatı'nın 1990-1996 yılları arasında bin 259 kadın arasında yürüttüğü bir araştırma, kadınların yüzde 88.2'sinin bir şiddet ortamında yaşadığını ve yüzde 68'inin eşleri tarafından dövüldüğünü gösterdi.

* Ankara'da yapılan başka bir kadın araştırmasına göre, kadınların yüzde 64'ü eşlerinden, yüzde 12'si ayrıldıkları eşlerinden, yüzde 8'i birlikte yaşadığı erkeklerden ve yüzde 2'si de eşlerinin ailesinden şiddet görüyor. Yüzde 60'ı, eşlerinin kendilerine tecavüz ettiğini söyledi.

* Güneydoğu bölgesinde 599 kadın üzerinde yapılan bir araştırma, yüzde 51'inin evlilik içi tecavüze ve yüzde 57'sinin de fiziksel şiddete maruz kaldığını gösterdi.

Kadın işçilere sürgün

İzmir Halkapınar'da bulunan Alkollü İçki Fabrikası'nın kapatılmasıyla işçiler başka illere gönderilmişti. Şimdi ise yaprak işletmelerde çalışan 103 kadın işçi hakkında da "başka il-

lere atama" kararı Haziran sonunda uygulamaya konulacak.

Bu konu üzerine açıklama yapan Tek Gıda-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Mehmet Özmen** "Özelleştirmeye

karşı çıkıyoruz. TEKEL Genel Müdürlüğü, bize 'O zaman verimli çalışın' diyor. Kadın arkadaşlarımız da iş yapmadıkları gerekçesiyle başka yere gönderiliyor. Biz bakana, başbakana yazılar yazdık. Kararın geri alınmasını bekliyoruz" diyerek tepkilerini dile getirdi. (Kartal)

Gabriela'nın seçim başarısı

Filipinler'de 10 Mayıs'ta yapılan seçimlerde **Ulusal Demokratik Cephe** içerisinde yer alan **Gabriela** 7.2'lik barajı aşarak % 3.68 oranında oy aldı ve 66 parti içinde 7. oldu. Seçimler konusunda çok yeni olan Gabriela temsilcisi **Liza Larga Maza** "20 yılı aşkın bir süredir Filipinli kadınların mücadelesi saflarındayız. Bize verilen vekaletle, ülke içinde ve kongre dışında kadınların ve çocukların sorunlarına karşı militanlıkla vaatlerimizi yerine getireceğiz. Ulusal Güvenlik Danışmanı **Norberto Gonzales** tarafından yapılan karalama kampanyasına ordunun taciz ve katliamlarına karşı büyük bir destek kazandık" dedi.

Maza ayrıca Filipinli kadınların koşullarının düzelmesi için yasal düzenlemeler için mücadele edeceklerini vurgulayarak şunları söyledi. "Yapılacak çok işimiz var. Öncelikliler arasında kadınların annelik ve sağlıkla ilgili sorunlarına dair yasal düzenlemelerin yapılması var. Ayrıca iş yaşamında kadına yönelik ayrımcılık, cinsel tacizle mücadele, eğitim sisteminde kadınların yararına değişiklikler yapılması da gündemde."

Diyarbakır Kültür Sanat Festivali'nden izlenimler

Bu yıl 4.'sü düzenlenen Kültür Sanat Festivali "Surlar Sırlarını Paylaşıyor" adıyla yapıldı. 4 yıldır yapılan festivalere Umut Yayıncılık olarak ilk defa bu yıl katıldık. Diyarbakır'ı TV'lerdeki, gazetelerdeki haberlerden ve dostlarımızın anlatımlarından, yaşanan hak ihlallerinden, çatışmalardan duymuştuk. Şimdi duyduklarımızı görme, yaşama şansı doğmuştu bize. Büyük bir coşku ve sabırsızlıkla Diyarbakır halkıyla karşılaşmak, sohbet etmek için acele ediyorduk. Ve 29 Mayıs günü standımızı açarak başladık faaliyetimize.

Festival broşürünü elimize aldığımızda festival içeriğinin geçen yıllara oranla zayıf olduğunu, daha çok konserler, sinema, tiyatro ve sokak etkinliklerinden oluştuğunu gördük.

Festivalin birçok etkinliğinde barış sloganı öne çıksa da, bizler gördük ki bu topraklar İbrahim Kaypakkaya'dan, Kemal Pir'lerden günümüze birçok komünist, devrimci ve yurtsever insanın işkencelerde, yargısız infazlarda katledişlerine, direnişlerine, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesindeki kararlılıklarına tanıklık etti. **Surların paylaşmak istediği en büyük ve önemli sırları bunlardı aslında.** Bunlar halkın beyininde ve yüreğinde yer etmişti. Ki, aynı günlerde 3 Kongra-Gel gerillasının sağ olarak yakalandıktan sonra yargısız infaz edildiğinin aileleri tarafından dile getirilmesi, yine Türkiye Kürdistanı'nın diğer illerinde devletin kolluk güçleriyle Kongra-Gel gerillaları arasında çatışmaların yaşanması, operasyonların yoğunlaşması, Adana'da bir gencin sokak ortasında infaz edilmesi bu gerçekleri ortaya koyuyordu.

Sokak etkinliklerine binlerce insan katılırken tiyatro ve sinemalara ilgi büyüktü. Oynanan oyunlar ve seçilen filmler kaliteliydi. Etkinliklerin sokakta yapılması insanların katılımlarını artırdı. Mahallerde yapılan konserlere katılım azdı. Festivali mahalle halkıyla buluşturmak olumlu iken buralara diğer semtlerden insanları taşımamak katılımı düşürdü.

Konserlerde Kürtçe, Türkçe, Arapça, Lazca dinletilerin verilmesi halkın beğenisini kazanırken Nilüfer'in yuhalan-

ması, hatta sahneye taş atılması Diyarbakır halkının yoz kültüre karşı kendi öz kültürünü sahiplendiğinin ve bu tip sanatçıları önümüzdeki festivallerde görmek istemediklerinin bir işareti ve kendi dillerini, kültürlerini istemelerinin de tepkisiydi. Panel salonunun küçük olması, izleyicilerin yer bulamamasını beraberinde getirdi. Konular genelde iyiydi ancak bazıları halkın uzağındaki konulardı. Buna bir örnek vermek gerekirse "Yazarlar ve Cezaevi" konulu bir panel yapıldı. Bu ülkede binlerce devrimci ve yurtsever tutsak varken ve bu tutsaklara her türlü baskı ve şiddet uygulanırken sadece yazarların işlenmesi diğer tutsaklara değinilmemesi üzücü bir durum yarattı.

Festivalin adı, kültür ve sanat festivali olmasına rağmen bölge kültürünün özellikle de Diyarbakır kültürünün fazlaca yansıtılmadığını söyleyebiliriz. Daha ziyade farklı kültürler yansıtıldı.

Çeşitli yayınevlerinin açtıkları kitap, dergi standlarının yeri Sanat sokağıydı. Bu sokak her daim kalabalıkken sokağa genelde öğrenci, memur ve zengin insanların gelmesinin yanısıra halkın bu sokağa az gelmesi standlara ilgiyi etkiledi.

Bunun yanında genel olarak bu yıl kitaplara ilginin fazla olduğunu söyleyemeyiz. Bunun bir nedeni okuma, araştırma alışkanlığının fazla olmayışyken diğer bir yönü de insanların alım gücünün düşük olmasıydı. Birçok insan kitap fiyatlarını soruyor ama alamıyordu. Umut Yayıncılık standına ilgi iyiydi. Özellikle İbrahim Kaypakkaya'nın posterlerini standın önüne asmamız, partizan flamalarını açmamızla birlikte birçok insanın stand önünde durduğunu, İbrahim'i tanıdıklarını, mücadelesini bildiklerini gördük. Birçok insan standın önünden geçerken "Partizancılar da buradaymış" gibi sözler söylerken bazı insanların da standa gelerek bizden İbrahim'in posterini istemeleri, bizimle sohbet etmeleri bizi sevindiren bir yandı. Sattığımız kitapların çoğunluğunu İbrahim'le ilgili kitaplar oluşturması da bu gerçeği bize bir kez daha gösterdi.

Yeni Diyarbakır festivallerinde buluşmak üzere...

Nazım Hikmet ölümünün 41. YILINDA ANILDI

Nazım Hikmet ölümünün 41. yıldönümünde çeşitli etkinliklerle anıldı. Moskova'daki mezarı başındaki anmaya bir zamanlar onu vatan haini ilan eden TC'nin Moskova Büyükelçiliği, Rus Türk Araştırmaları Merkezi, Rusya'da çalışan Türkler ve şairin arkadaşları katıldı. Törende Nazım Hikmet'in hayatı anlatıldı ve şiirleri okundu.

Nazım Hikmeti anma etkinlikleri İstanbul, Ankara ve Çukurova'da da gerçekleştirildi. İstanbul'da Nazım Kültürevi'nin düzenlediği Harbiye Açık hava Sahnesi'ndeki anma gecesine **Action Selanik Müzik Topluluğu, Esin Afşar** katıldı ve Nazım Kültürevi Çocuk ve Gençlik Korolarınca çeşitli şarkılar seslendirildi. **Kemal Özer** ve **Ataol Behramoğlu** da Nazım Hikmet'in şiirlerini okudu.

Nazım Hikmet Ankara'da Nazım Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinlikle anıldı. Nazım Hik-

met'in yaşamının anlatıldığı slayt gösterisi sunuldu. **Nihbin Şiir Grubu** tarafından Nazım Hikmet'in şiirleri okundu. Ardından kısa bir konuşma yapan yazar **Müslüm Kabadayı**, Nazım Hikmet'in yaşamını anlatarak eserlerinden alıntılar yaptı.

Nazım Hikmet Kuvayi Milliye şiirlerine konu edindiği Çukurova'da da edebiyatçılar tarafından anıldı. Edebiyatçılar Derneği'nde bir araya gelen edebiyatçılar, Nazım Hikmet ve şiirleri üzerine söyleştiler. Edebiyatçılar, bağlama eşliğinde birbirlerine Nazım'ın şiirlerini okudular.

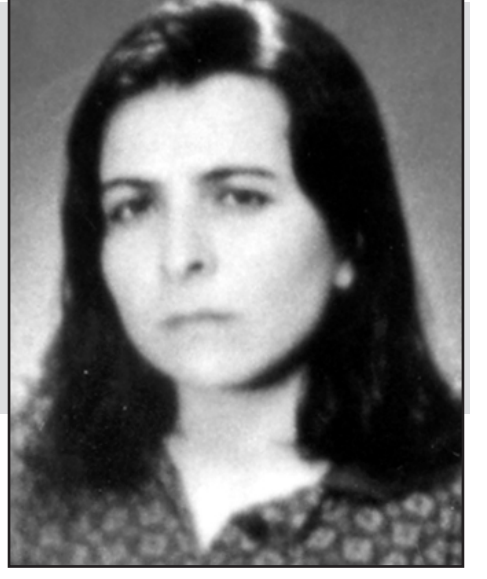
(Ankara)

Ahlak dersi verenlerin düştükleri çaresizlik ve DEVRİMCİ DEMOKRASİ'NİN HAZMEDEMEDİĞİ GERÇEKLER

13 Nisan 2004 tarihinde Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken Dersim'de devlet güçleriyle girdikleri çatışmada şehit düşen Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşları bir kez daha saygıyla anarken, Devrimci Demokrasi gazetesinde yayınlanan, şehit yoldaşlar ve Proletarya Partisi hakkındaki karalama yazılarına dair bilgilendirme niteliğindeki aşağıdaki yazıyı yayınlıyoruz.

Devrimci Demokrasi gazetesinin 41. sayısının 13. sayfasında, "Ufuk Çizgisi" köşesinde Bakış Can imzasıyla "Bir vesileyle Komünist harekette etik değerler üzerine" başlığıyla yayınlanan yazıyı okuyanlar, alışkanlık olduğu üzere Proletarya Partisi'ne yine çamur atmaya kalkıldığına tanık oldular. "Gün gelir kullanırım" anlayışıyla o ünlü 'sırların' bir bir nasıl ortaya konulduğu, ahlak dersi vermeye kalkanların nasıl acizlik içine düştükleri, başkalarına "hile ve entrika ile uğraşmayın" dersi vermeye kalkanların, iliklerine sinen hile, entrika ve darbe kültürünü nasıl sergilediği bu yazı vasıtasıyla bir kez daha görülmüş oldu.

Devrimci Demokrasi, 13 Nisan 2004 tarihinde Dersim'de şehit düşen Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşların şahsında Proletarya Partisi'ne saldırarak, hem şehit yoldaşlarımızı ince ve kurnazca "teşhir" ederken, diğer yandan ise Proletarya Partisi'ne saldırıp sözüm ona teşhir etmeye yeltenmektedir. MKP 1. Kongre'sinden sonra Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşların tavrı takınması ve süreç içinde özeleştirilerek Proletarya Partisi saflarına geçmeleri hazmedilememektedir. Bunun için saldırıyor, şaibeler yaratarak karalıyor ve ellerinden geldiğince yoldaşların duruşunu silikleştirmeye kalkışarak, sağken gerçekleştiremedikleri hesaplaşmayı onlar şehit düştükten sonra yapmaya çalışarak, bir anlamda 'intikam' peşinde koşuyorlar. Bu dürüst ve devrimci bir tavır değildir. "komünist etik" değerlerden bahsedenler, buna önce kendileri uymalıdır. Yoksa eleştirinin inandırıcılığı kalmaz.

Söz konusu yazı her şeye saldırıyor. Yazar o kadar heyecanlanmış ki, her şeyi bir anda söyleme telaşıyla, bir makale içinde ne kadar saldırabi-

lirsem o kadar kârdır anlayışla hareket etmiş. İşçi-Köylü gazetesinde Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşlarla ilgili yayınlanan bir yazıya ilişkin eleştiri yapmaya çalışırken, yakın zamanda yayınlanan başka yazılara da gönderme yaparak, bir anda birçok şeyi halletmeyi amaçlayarak, ne yapmaya çalıştığını, nasıl bir mesaj vermek istediğini, ancak konuyu yakından bilenlerin anlayabileceği düzeye getirmişti.

Ne diyor Devrimci Demokrasi, bunları sırayla ele alalım:

Önce, Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşlar için; "Olumsuzlama altında şehitlerin ardından konuşulmayacağını düşünerek şehitler üzerinden siyaset yapmaya çalışan çarpık bir yaklaşımla, geçtiğimiz günlerde bir çatışmada yaşamını kaybeden iki arkadaş üzerine tekrar tekrar defalarca yazılıyor. (...) Ama anlatırken yanlısamalar yaratma eğilimi taşımak, komünist hareketin etik değerleri açısından hiç de ahlaki bir davranış değildir. Çünkü komünistler hiçbir zaman halkı aldatma ve yanlısamalara boğma güdüsüyle hareket etmemiştir" denilerek, bizlerin yalan yanlış şeyler söyleyip MKP'nin değerleri üzerinde oynadığımız ve bu yoldaşlara hiç de hak etmedikleri payeler biçtiğimizi anlatmaya çalışıyorlar. "Bunlar öldüler, bu kadar övmeyin, bunları sizden çok biz tanıyoruz" demeye getiriyorlar.

Ve aynı zamanda, "Sizler şehitlerin ardından konuşulmayacağını, susacağımızı sanıyorsunuz, dikkat edin biz konuşuruz ve konuşuyoruz" şeklinde mesaj vermeye çalışıyorlar. Ve hiç sıkılmadan Proletarya Partisi şehitleri için neden "defalarca" yazıldığını eleştirecek kadar ileri gidiyorlar. Defalarca yazmamızın Devrimci Demokrasi gazetesini neden bu kadar rahatsız ettiğini bizler anlıyoruz. Fakat bilmeyenler vardır gerçeğinden hareketle şunu bir kez daha belirtelim ki, bu öfkeli ve saldırgan tutum Ahmet Laço ve Sevda

Yıldız'ın MKP Kongre'sinden sonra ayrılmaları ve tavrı almalarından ileri geliyor. Evet biz daha çok yazacağız. Şehitlerimizi mümkün olduğunca geniş halk kitlelerine, taraftarlarımıza anlatacak ve onların yaşamlarından öğrenmesini bileceğiz.

Biz şehitlerimizi anlatırken ne onları olduğundan farklı gösteriyor ne de olmayan payeler biçiyoruz. Her devrimcinin eksikleri, hataları ve zafırları vardır. Ancak bununla beraber şehit düşen bir devrimciyi anlatırken olumlu yönlerini öne çıkartmak kadar doğal bir durum da yoktur. Biz bu yoldaşları anlatırken hiçbir abartmaya, sizin deyimimizle "yanlısamalar" yaratmaya çalışmadık. Yazdıklarımız ortadadır. Şehit yoldaşlarımızı yakından tanıyanlar imzalı yazıları okuyan herkes, bizim gayri "ahlaki" bir tavır içinde olmadığımızı görecekler. Tam tersine, yazdıklarınızla, birazdan göstereceğimiz gibi, ahlaki davranmaya-nın sizler olduğu açıktır.

Devrimci Demokrasi, aynı tavrılarını sürdürerek, "geçtiğimiz günlerde 'Ata Yurtları Dersim'de' çıkan bir çatışmada yaşamını kaybeden Ahmet Laço ve Sevda Yıldız'ın şahadetini sömürü malzemesine dönüştürüyor" demektedir. Açık ve dürüst olmanın bir gereği olarak iddia edilen bu durumu ispatlamak gerekmektedir, ispatlamazsanız sizin devrimci dürüstlüğü-nüzden geriye hiçbir şey kalmamış demektir. Ahmet Yıldız ve Sevda Yıldız'ın MKP'ye tavrı almalarından dolayı böyle kinci, karalayıcı yaklaşmanız sadece size kaybettirir. Bizim yazdıklarımız ve söylediklerimiz ortadadır. Biz fırsatçı yaklaşıydık bu yoldaşlar Proletarya Partisi saflarına katıldıkları andan itibaren sizin deyimimizle onları "sömürür"dük. Bizim böyle bir anlayışımız yok ve olamaz da.

Yazıdaki çarpıtlamalar şöyle devam ediyor; "Sözüm ona MKP tasfiyeciliğine tavrı alarak TKP/ML'ye henüz geçmiş olan iki savaşıyı anlatırken, kendi tarihi ile de çelişen sa-

yısız erdemler atfediyor. Örneğin 'İK çizgisinde ısrarla yürümek isteyen her bilinç ve yüreğin yapması gereken budur' denilirken, Dersim ve Karadeniz'de sayısız eylemlere imza attığı, proletarya partisinin amansız bir militanı olduğu ve sair vurgulanıyor." Ve yine devamla "Ahmet Laço'nun Dersim ve Karadeniz'de sayısız eyleme imza attığını söylüyorsunuz. Evet atmıştır ama TKP/ML için aslolan komünist çizgide kurşun sıkılmak ise, Ahmet Laço, TKP/ML'nin yorumlarına göre komünist çizgiden hareketle değil, dünyaya namlunun ucundan bakan "sol" sekte askeri çizgiden hareketle kurşun sıkılmış, eylem yapmıştır".

Bununla Devrimci Demokrasi'nin siyaset yaptığı sanılabilir. Fakat yapmaya çalıştıkları kesinlikle bu değildir.

Birincisi "İK çizgisinde ısrarla yürümek isteyen her bilinç ve yüreğin yapması gereken budur" söylemini eleştiriyor ve yanlış buluyorlar. Yanlış buldukları esasen, Ahmet Laço ve Sevda Yıldız'ın Proletarya Partisi saflarına geçmeleridir.

İkincisi; "Dersim ve Karadeniz'de sayısız eyleme imza attığı" eleştirisine gelince, yazıda bu eylemlerin Proletarya Partisi adına yapıldığına dair bir belirleme yoktur. Fakat bunu neden söylediğimizi getirip, Laço ve Yıldız'ın o dönemde MKP saflarında olmalarından hareketle, bu eylemlere "namlunun ucundan, 'sol' sekte askeri çizgiden" baktıkları ve dolayısıyla bunu böyle yazmadığımız eleştirisiyle bize saldırmaktasınız. Bu mantık devrimci bir bakış açısı değildir. Biz geçmişte sadece sizden değil, başka yapılardan şehit düşen devrimci savaşçıları da anarken, onların nasıl bir çizgiye sahip olduklarından yola çıkmadık.

O anki düşmana karşı duruşları ve dövüşlerini anlattık. Onların o anki duruşu ile savundukları dünya görüşlerinin elbette bir bağı vardır. Ancak sorun onları anarken dünya görüşlerinden hareketle onları eleştirmek değil, devrimci duruşlarını ve düşmana karşı savaş ve direnişlerini anlatma olayıdır. Biz şimdiye kadar bu yolu izledik ve izlemeye de devam edeceğiz. Biz yazıda Laço ve Yıldız'ın MKP adına faaliyet yürüttüğü dönemdeki hiçbir eylemini Proletarya Partisi'ne mal etmedik. Devrimci yaşam ve mücadeleleri boyunca "bu yoldaşların sayısız eylemlerde imzaları vardı" söylemini, onların düşmana karşı duruşlarını ifade etmek ve devrimci kararlılıklarını söylemek için kullanıyoruz.

Devrimci Demokrasi Laço ve Yıldız'ın yaklaşık bir yıldır parti saflarına katılmalarına rağmen bunu dahi eleştiri konusu yaparak, "nasıl oluyor da bunlar birden bire yoldaşlarınız oldular" demeye getirerek kendince sonuçlar çıkartmaya çalışıyor. Ve şöyle diyor: "Ahmet Laço'nun on yılı aşkın profesyonel yaşamı içerisinde TKP/ML ile olan resmi birlikteliği ve dolayısıyla TKP/ML'ye göre yoldaşlığı komünist parti güçlerinin 1992 Nisan'ında yaptığı birlik ile -ki bu birlik de TKP/ML tarafından olumsuzlanan bir birliktir ve bu yüzden özel olarak resmi birliktelik vurgusu yapıyoruz- yapılan bu birliğin 1994 Nisan'ında dağılmasına kadardır. Bu iki yılın dışında kalan süre, TKP/ML'nin yorumuyla, Ahmet Laço açısından 'DABK'çı', 'darbeci' diye anılan süreçlere denk geliyor. On yılı aşkın bir zamanın topu topu iki yılında kendilerine yoldaşlık eden (.....) bir savaştıyı, ömrünün son günlerindeki bir pratiğiyle -üstelik savaşının kendisine ait resmi bir beyanı da yokken- proletarya partisinin yılmaz savaştısı olarak telakki etmek, komünist değerler açısından ne denli Marksist olabilir"

Aslında bu paragrafın içinde söylemek istediklerini dolaylı bir şekilde anlatarak, yaratmayı amaçladıkları şaibeyi kamufle etmeye çalışıyorlar. Asıl söylemek istedikleri, "(...) bir savaştıyı ömrünün son günlerindeki bir pratiğiyle -üstelik savaşının kendisine ait resmi bir beyanı da yokken- proletarya partisinin yılmaz savaştısı olarak telakki etmek, komünist değerler açısından ne denli Marksist olabilir"dir. Yani "bunların size geçip geçmedikleri bile açık değildir" demeye getiriyorsunuz. Böyle olunca da güya biz bu durumu kendi lehimize kullanıp yararlanmak istiyoruz, "sömürü" aracı yapıyoruz, vb. vb. Bu şaibeler yaratma politikasıdır. Bu devrimci bir tarz değildir. Biz bunu size yakıştırmak istemiyoruz. Ama anlaşılabilir bu yöntemi sizler kendinize

yakıştırmış olacaksınız ki, böyle bir "eleştiri" getirmekte sakınca görmüyorsunuz. Üstteki bir paragrafta, "TKP/ML'ye henüz geçmiş olan iki savaştı" derken, yukarıya aldığımız paragrafta ise, "bir savaştıyı ömrünün son günlerindeki bir pratiğiyle -üstelik savaşının kendisine ait resmi bir beyanı da yokken- proletarya

Biz şehitlerimizi anlatırken ne onları olduğundan farklı gösteriyor ne de olmayan payeler biçiyoruz. Her devrimcinin eksikleri, hataları ve zaafları vardır. Ancak bununla beraber şehit düşen bir devrimciyi anlatırken olumlu yönlerini öne çıkartmak kadar doğal bir durum da yoktur. Biz bu yoldaşları anlatırken hiçbir abartmaya, sizin deyimimizle "yanılsamalar" yaratmaya çalışmadık. Yazdıklarımız ortadadır. Şehit yoldaşlarımızı yakından tanıyanlar imzalı yazıları okuyan herkes, bizim gayri "ahlaki" bir tavır içinde olmadığımızı göreceklerdir.

partisinin yılmaz savaştısı olarak telakki etmek, komünist değerler açısından ne denli Marksist olabilir" diyorsunuz, hangisi doğru? Açık davranın, dürüst olun ve eleştiride sis perdesi yaratmayın.

Laço ve Yıldız'ın Proletarya Partisi saflarına geçtiklerini bugüne kadar dış kamuoyuna açmadığımız, bir açıklama yapmadığımız doğrudur. Bunun birçok nedeni vardı. Bunları buraya genişçe yazmaya gerek görmüyoruz. Ancak gerek DD'nin gerek diğer bazı çevrelerin bu şaibe yaratan söylem ve eleştirilerini boşa çıkartmak ve bu vesileyle kamuoyunu da bilgilendirmek için, 4 Eylül 2003 tarihinde bu yoldaşların saflara katıldıklarına dair, parti içinde kendilerinin de özel talebiyle yayımlanan belgeden bir paragrafı aktarmayı gerekli görüyoruz.

"XX: İbrahim yoldaşın görüşlerini savunan ve uygulamaya çalışan güç, TKP/ML'dir.

TKP/ML, 94 darbesinden sonra yaptığı 2. OPK ile birlikte toparlandı ve sınıf mücadelesinde yerini aldı. Özellikle 98'e kadarki süreci bu yönde oldu. (...) TKP/ML'yi İbrahim Kaypakkaya yoldaşın görüşlerini savunan ve uygulamaya çalışan bir güç olarak görüyor ve bu nedenle parti ile hareket etmek istiyoruz. (...)

XX: Kendimizi bir örgüt olarak görmüyor, öyle de adlandırmıyoruz. MKP'ye tavır alan ve MKP'den ayrılan TKP(ML) üyeleri olarak görüyoruz. Çıkardığımız bildiri de bu şekilde bir imza kullandık. Bu kendimizi ifade etmek için gerekiyordu. (...)

partinin özeleştirisi isteme kararı olduğunu biliyoruz. Bu karar hala geçerliyse bunu yaparız. (...) Az önce de ifade ettiğim gibi biz başlattığımız bir süreci tamamlamak istiyoruz. Diğer yoldaşların görüşlerini almak istiyoruz. Bu süreç tamamlanmadan partiye katılımımız kamuoyuna açılmamalıdır. Dediğim gibi diğer yoldaşların görüşü ne olursa olsun bu bizim görüşümüzü değiştirmez. Parti içinde bizim partiye geçtiğimiz açıklanabilir. Bunda bir mahsur yoktur. Biz bu aşamadan sonra partiyle birlikte hareket ediyoruz." Evet gayet açık ve net. Laço ve Yıldız Eylül 2003 tarihinden bu yana Proletarya Partisi saflarına geçmişlerdir ve Dersim'de şehit düşene kadar da TKP/ML adına hareket etmişlerdir.

Devrimci Demokrasi, "Ahmet Laço'nun on yılı aşkın profesyonel yaşamı içerisinde TKP/ML ile olan resmi birlikteliği ve dolayısıyla TKP/ML'ye göre yoldaşlığı komünist parti güçlerinin 1992 Nisan'ında yaptığı birliğe kadardır" diyor ve "nasıl oluyor da bunları hemen yoldaş olarak ilan ediyorsunuz" demeye getiriyor. Bu mantığın savunulacak

bir tarafı olmadığını okuyucu görüyor. Devrimci Demokrasi yazarının başka bir saftayken bir kişinin duruşuyla, saf değiştirmeleri arasındaki farkı göremeyecek kadar geri olduklarını sanmıyoruz.

Evet şaibeler yaratmak istiyorlar demistik. İşte ispatı: "TKP/ML'nin yorumuyla, Karadeniz'de imza attığı eylemlerle ve hareket tarzıyla, TMLGB saflarından gelişip serpiller komünist hareketin önemli bir kadrosu haline gelen Mehmet Demirdağ yoldaşın şahadetine de sebep olmuştur. Ve sair....ve sair" Evet burada da çok ciddi bir şaibe yaratma ve karalama çabası vardır.

Ahmet Laço Karadeniz'de olduğu süre içinde bireysel değil, MKP adına hareket ettiğine göre, Mehmet Demirdağ'ın şehit düşmesinde sorumluluk sahibi olmak, esasen sizi bağlayan bir

Biz geçmişte sadece sizden değil, başka yapılardan şehit düşen devrimci savaştıları da anarken, onların nasıl bir çizgiye sahip olduklarından yola çıkmadık. O anki düşmana karşı duruşları ve dövüşlerini anlattık. Onların o anki duruşu ile savundukları dünya görüşlerinin elbette bir bağı vardır. Ancak sorun onları anarken dünya görüşlerinden hareketle onları eleştirmek değil, devrimci duruşlarını ve düşmana karşı savaş ve direnişlerini anlatma olayıdır. Biz şimdiye kadar bu yolu izledik ve izlemeye de devam edeceğiz.

durumdur. Özellikle Demirdağ'ı örnek vermektaki amaç nedir? Şaibe yaratmak istiyorsunuz. Hassas olunan bir konuyu aradan yedi yıl geçtikten sonra yeniden dile getirip Ahmet Laço'ya kara çalmaya, kötü damga vurmaya çalışıyor, hesaplaşmak istiyorsunuz. Ancak size bir kez daha hatırlatmak istiyoruz, tüm bunlar devrimci bir tarz değildir.

İşçi-köylü'den

**G-8 ZİRVESİ FİYASKO İLE SONUÇLANDI!
NATO ZİRVESİ DE AYNI SONU YAŞAYACAK!**

Daha önce de vurguladığımız gibi ABD'nin son dönem siyasi yaklaşımının temelini oluşturan nokta, NATO silahının işlevli bir hale getirilerek dünya pazarlarını ele geçirme dalaşında daha aktif kullanılması. Bu anlamda son dönem yapılan emperyalistler açısından önemli tüm toplantıların ana gündem maddesini NATO ve başta **Ortadoğu** olmak üzere, **Hazar** ve **Kafkasları** içine alan bölgenin "**güvenliği**" oluşturuyor. G-8 toplantısının gündem maddelerinden birini de bu oluşturuyordu. Ancak toplantı sonuçlarının kamuoyunda tartışılan boyutu ABD'nin bu konuda bir başarı sağlayamadığı üzerinde yoğunlaşıyor.

Kimsenin kolay kolay erişemeyeceği, halkın boşaltıldığı bir adada yapılan zirve ilk olarak 29 yıl önce 5 ülkenin katılımı ile yapılmıştı. Bugün Almanya, Kanada, İtalya, Hollanda, Japonya, Rusya, Fransa, Amerika'dan oluşan ve Türkiye'nin de "**demokratik ortak**" çağrıldığı toplantının bir fiyasko ile sonuçlandığını söylemek yanlış olmaz.

Dünyanın zengin petrol kaynaklarının ele geçirilmesi temelinde yürütülen pazarlıkların tartışıldığı Zirvede ABD istediği sonucu alamadı. Aylardır **Büyük Ortadoğu Projesi** olarak kamuoyuna sunulan kanlı projenin fazla rağbet görmemesi üzerine adı patent sahibi ABD tarafından değiştirilerek **Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika** olarak değiştirildi. Ancak Zirvede bu ismin de tepki toplayacağı düşüncesine kapılanlar yeni bir formülle **Büyük Ortadoğu Projesini "Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Bölgesi ile Ortak Bir Gelecek ve İlerleme İçin Ortaklık"** haline getirdiler. Demokrasi götürme noktasında Irak'ta oldukça teşhir olan ABD proje kapsamında önem verdiği bu gündemi reformların desteklenmesi boyutuyla sınırladığını durumda.

Zirvede NATO ve eski adıyla BOP'u tartışma hedefi içinde olan ABD, bu amacını büyük oranda gerçekleştirmedi. Filistin'deki tartışmaların önemli bir yer tuttuğu Zirvede bu gündem maddeleri detayları ile tartışılmadı.

Zirvede buraya ABD'nin "**demokratik ortağı**" olarak davet edilen Türkiye başbakanı R. Tayyip Erdoğan da yerini "**gururla**" aldı. Tabii karşılama esnasında yaşanan burjuva medyanın deyimiyile "**rezilliği**" saymazsak. Arap ülkelerinin tepkiyle karşıladıkları ABD planlarına tavır alarak gelmedikleri zirvede Türkiye'nin böylesine "**şaşalı karşılama**" ve ısrarlı bir şekilde davet edilmesi önümüzdeki süreç açısından oldukça önemli.

Zirve ayı olan Haziran ayında yapılacak olan diğer bir önemli toplantı da ABD-AB toplantısı olacak. Ve ardından da NATO Zirvesi.

Yukarıda da belirttiğimiz kapsamlı planlar çerçevesinde NATO toplantısı emperyalistler açısından oldukça önemli. **İlk olarak NATO'nun etkinlik alanının genişletilmesi projesi kapsamında yapılacakların netleştirileceği bu toplantı Irak bozgunundan çıkartılan derslerin de göz önüne alınarak yeni kararların alınacağı bir oturum olması açısından da kritik öneme sahip.** Bu genişleme kapsamında düşünülenleri tek tek sıralarsak; **Birincisi** bölge ülkelerinin savunma yapılarını NATO'ya entegre etmek; **ikincisi** bu ülkelerde NATO temas büroları kurmak; **üçüncüsü** NATO özel temsilcilerini görevlendirmek; **dördüncüsü** aynı ülkelerin katılımı ile "**Çokuluslu terörle mücadele birliği**" oluşturmak. Yine bu planlarının yanında ABD'nin Irak'ta yaşadığı kaosa karşı bir çıkış noktası olarak dendiği ve bu amaçla İncirlik Üssü'nü de kullandığı ağır, kalabalık üsler yerine hareketli, çabuk yer

değiştirebilen üs uygulaması ABD için önem taşıyor. Bu plan için özellikle **Kıbrıs** bu açılardan bakıldığında İncirlik Üssü kadar hatta daha da fazla önem taşıyor. **Emperyalistlerin bir uçak gemisi gibi kullandığı Kıbrıs Adası bu yer değiştirme, rotasyon işlemleri için oldukça elverişli bir alan durumunda.**

Bu doğrultuda ABD'nin attığı adımlar sadece Kıbrıs'la da sınırlı değil. Örneğin **Bulgaristan** 16 Aralık 2003 tarihinde ABD'nin ülkesi içinde üs kurmasına olanak veren bir karar aldı. 8 Ocak 2004'te ise **Polonya** aynı konuda görüşmelere başladı. **Romanya** bu yönlü adımlar attı. İlerleyen süreçte ABD emperyalizmi 40 bin askerini belli bölgelerden çekmeyi ve 500 üssünün %20'sini kapatmayı düşünüyor. **Ancak elbette ki bu ABD emperyalizminin saldırgan politikalarından vazgeçtiği anlamına gelmemektedir. Bu ABD'nin Irak örneğinde olduğu gibi savaş taktiklerinde tıkanıp, yeni çareler aradığı anlamında gelmektedir.**

Ve Türkiye. Zaten İncirlik Üssü'nü sürekli emperyalistlerin ihtiyaçları için açık tutan Türkiye'de yeni olarak Karadeniz'de NATO deniz üsleri gündeme geliyor.

G-8 toplantısında tartışılan konuların başında NATO'nun işlevi ve bundan sonraki şekillenmesi olacağını yazımızın başında dile getirmiştik. Bu kapsamda yapılacak olan değişikliklere başlandı bile. Örneğin daha önce de sözünü ettiğimiz **İzmir**'de kurulacak üs meselesinde somut adımlar atılmaktadır. **İzmir**'de Güney kanadından sorumlu hava operasyonlarını denetlemek için **Bölge Kuvvet Komutanlığı** kuruluyor. **Konya**'da NATO **Taktik Hava Eğitim Merkezi** oluşturuluyor. 2002 yılında Prag'da yapılan NATO toplantısında NATO'nun askeri komutasının aldığı "**ittifakın tüm misyonlarının hareket gereklerini karşılayabilecek daha küçük, daha etkili ve konuşlanabilir bir yapıya dönüştürülmesi**" anlayışı etrafında atılan bu adımlar çerçevesinde özellikle iki stratejik komutanlık üzerinde duruluyor. Bunlardan ilki NATO'nun tüm operasyonel işlevi, ittifakın tüm sorumluluk alanlarına bakan

Müttefik Harekat Komutanlığı yani **ACO**. İkincisi ise **Müttefik Dönüşüm Komutanlığı** yani kısa adıyla **ACT**.

ACO üç düzeyli bir komuta aşamasına sahip. Belçika'nın Mons kentinde **Avrupa Müttefik Komutanlığı Karargahı** (SHAPE) bulunuyor. Bunun komutanlığı ise **Avrupa Müttefik Yüksek Komutanlığı** (SACEUR) yapıyor. Buraların irtibatları ise **Hollanda, Napoli, Portekiz ve İtalya**'da bulunan karargahlar tarafından sağlanacak. ACO altında da üç komuta düzeyini oluşturan 6 bölge kuvvet komutanlığı kurulacak. İzmir-Türkiye, Ramstein-Almanya'da iki Hava Kuvvet Karargahı; Madrid-İspanya, Heidelberg-Almanya'da iki Kara Kuvvet Karargahı; Napoli-İtalya ve Nurtwood-İngiltere'de iki Deniz Komutanlığı kurulacak. İzmir'deki deniz kuvvet komutanlığının başında bir ABD'li bir general olacak. Yunanistan'da kurulacak olan Hava Operasyon Merkezi'ni de içerecek olan İzmir'deki karargah hem stratejik konumu hem de Yunanistan meselesinden dolayı emperyalistler açısından oldukça önemli.

Tüm bu açılardan bakıldığında NATO Zirvesinin anlamı emperyalistler açısından önemli ve anlaşılırdır. Afganistan'ın ardından Irak'ta yaşanan tikanıklığın bugünden yarına aşılması ve bir biçimde çözülmesi emperyalistler açısından kilit sorun durumundadır. İstanbul irvesinde tartışılacak konular ve alınacak kararlar bu anlamda önemlidir. Önümüzdeki döneme yön verecek politik kararların alınması önemli ölçüde bu zirveye bağlı. Yine Türkiye'nin rolü bu zirvede belirlenecek ve çerçevesi karar altına alıcak.

Bu kararları almalarına izin vermeyelim. dünya halklarının kanını döke planlarını yapmak için ülkemize ve şehrimize gelecek olan katiler ordusuna karşı tüm gücümüz ve irademizle karşı duralım. Yıllardır emperyalizme ve siyonizme direnen Filistin halkı, Afganistan ve yine direnişiyile emperyalistleri köşeye sıkıştıran Irak halkı bizden bunu bekliyor ve istiyor. Tüm bu beklentilere yanıt olmak için kararlılık ve inançla bu sıcak mücadele günlerini karşılamaya hazırlanalım.

Canik Belediyesi işçilerinden iş bırakma eylemi

Samsun'a bağlı Canik Belediyesi'nde toplu sözleşme görüşmeleri sürecinde AKP'li Belediye Başkanı **Osman Genç** tarafından işçilerin Belediye-İş Sendikası'ndan istifaya zorlanması sonucu gerginlik yaşanmıştı. Canik Belediyesi'nde

çalışan 55'i kadrolu, toplam 251 işçiden, sözleşmeli olarak çalışan 46 işçi, üye oldukları sendikadan istifa etmedikleri gerekçesiyle ücretsiz izne gönderilmişlerdi. Önceki dönem belediye yönetiminden kalan ve bu dönemde de devam eden işçiler-

den kadrolu olanlara yaklaşık 3,5 milyar, geçici olanlara ise yaklaşık 700 milyon lira alacakları ödenmiyor. Bağlı buldukları sendikadan baskı yoluyla istifaya zorlanmaları ve alacaklarının ödenmemesi nedeniyle Canik Belediyesi işçileri 2 Haziran'da iş bıraktılar. **İş akitleri askıya alınan arkadaşları işbaşı yaptırılmadan çalışmayacaklarını** söyleyen işçilerin iş bırakma eylemi **3 gün** boyunca sürdü. Belediye atölyesinde iş bırakma eylemini sürdüren 251 işçi, sendika ve belediye yönetiminin uzlaşması üzerine eylemlerini sona erdirdi. Belediye-İş Sendikası Samsun Şube Başkanı **Mustafa Çift**, Belediye ile yaptıkları görüşmeler sonucunda işçilerin alacaklarının bir ödeme planı içinde yapılacağını, ayrıca 46 işçinin de görevlerine döneceğini belirtti. (**Samsun**)

ÇUKUROVA İŞÇİSİ DİRENMEYE DEVAM EDİYOR

Medya patronu **Mehmet Emin Karamehmet**'in sahibi olduğu **Çukurova Tekstil**'den 8 ay önce işten atılan işçiler **3 Haziran**'da geldikleri Ankara'dan elleri boş döndüler.

Yaklaşık 8 ay önce işten atılan ve aylardır hiçbir haklarını alamayan, sigortaları yatırılmadığı için sağlık hizmetlerinden de yararlanamayan işçiler haklarını aramaya devam ediyor.

3 Haziran günü Ankara'ya gelerek örgütlü oldukları TEKSİF sendikasının kendilerine sahip çıkmasını isteyen işçiler, bir sonuç alamadan geri döndüler. İşçiler önümüzdeki günlerde aralarından seçecekleri dört temsilci ile şube başkanının Ankara'ya geleceğini ve toplantı yapacaklarını belirttiler ve asıl amaçlarının İstanbul'a gidip holding önünde bir miting yapmak olduğunu söylediler. İşçiler ayrıca diğer işçilere de fabrikanın artık bittiğini ve tek yapacakları şeyin birlikte olmak olduğunu çağırısını yaptılar. (**Ankara**)

Baştarafı sayfa 32'de

Gürcü Halk Müziği söyleyen Bayar Şahin ve grubu söyledikleri şarkıların barışa katkı olmasını ve işgalin durmasını isteyerek şarkılarına başladı. Grubun değişik enstrümanlar kullanması müziğe zenginlik katarken kitle horonlarla Bayar Şahin'e eşlik etti.

Programda ayrıca Partizan, İşçi-Köylü Gazetesi, Yeni Demokrat Gençlik, ILPS Türkiye Seksiyonu, Gebze'deki tutsak Partizan'lar, Çukurova Partizan, İşçi-Köylü, YDG okurları, Adana İnce Memed Kitabevi, Sakarya YDG, İHD Tarsus Şubesi, İstanbul Kürt Enstitüsü, BEKSAV, ESP, Güney Kültür Merkezi, Munzur Çevre ve Kültür Derneği, ODAK ve Genç Direnişçiler'in gönderdikleri mesajlar okundu. Tutsak Partizanların mesajının ardından "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Tecriti kaldırın, ölümleri durdurun" sloganları haykırılırken, Partizan mesajında da "Dersim, Tokat, Erzincan, Savaşıyor Partizan", "Faşizme isyan, halka önder Partizan" sloganları atıldı.

Glaser Halk Oyunları Ekibi'nin ar-

dından ATİK adına bir konuşmacı "Sizlere ATİK'ten devrimci selamlar getirdim, sizin direnişçi ruhunuzu orada yaşatmaya çalışıyoruz. Buradaki güçlü kavga ruhu emperyalizmi,

komprador kapitalizmi, feodalizmi ve her türden gericiyi yıkacaktır. Bu kavga ruhuyla NATO'ya ciddi bir karşı koyuş sergileyeceğinize inanıyoruz. Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi" dedi.

Çalışmalarını Avrupa'da sürdüren Grup Şiar Türkiye'de ilk defa bir etkinliğe katılırken "Selam olsun sizlere, kültürü yozlaştırılan, emperyalist haydutlara peşkeş çekilen, katliamlara, işkencelere maruz bırakılan emekçi halkımız, sizlere bin selam" diyerek kavga türkülerini, İbrahim ile ilgili marşları söylemeye başladılar. Bu arada kitle içerisinde "İbrahim Kaypak-kaya Ölümsüzdür/Partizan" yazılı afişler ile İbo'nun karakalem portreleri açılırken sık sık "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypak-kaya" sloganları atıldı. Önderimiz İbrahim parçasında binler yumruğunu sıkarak parçaya eşlik etti.

Programın son konuğu Suavi sahnede yaptığı konuşmada emperyalizme, faşizme, her türden gericiye karşı

herkesi birleşmeye çağırdı. '68 kuşağından geldiğini belirten Suavi 6. filonun nasıl denize döküldüğünü hatırlatarak Deniz'lerin, Mahir'lerin, İbo'ların ruhunun yakalanması gerektiğini vurguladı. Ülke topraklarının yeni İbo'lar yaratmaya gebe olduğunu belirten Suavi, NATO'ya ciddi bir karşı koyuşun ancak piknikteki gibi birlik-teliklerle olabileceğini söyledi. "Devrimci tutsakların ölüm oruçlarını, Cumartesi annelerini düşünün, sürekli hafızanızı canlı tutun. Sizler Tohum'sanız bu tohumları her yere serpin, sulayın. Ancak bu şekilde emperyalizmi, faşizmi altedebiliriz" diyen Suavi'nin söylediği kavga ve özgürlük türküleriyle coşku doruğa ulaştı. Bütün kitle sık sık "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "İstanbul NATO'ya mezar olacak" vb. sloganlar attı. Esenler'de bulunan Nergis Kitabevi, Suavi'ye İbo'nun karakalem çalışması portreyi hediye ederken duygu dolu anlar yaşandı. Suavi hapishanelerdeki devrimci tutsaklara armağan olarak "Gidip de dönmek var" isimli parçasını da seslendirdi. Suavi'nin söylediği Çav Bella parçası ile program saat 20.30'da sona erdi.

İzlenimler...İzlenimler...İzlenimler...İzlenimler...

Haziran ayında İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesine karşı geniş halk yığınlarını bilinçlendirmek, zirveyi ve emperyalistleri teşhir ederek, kitlelerde anti-emperyalist bilinci uyandırmak için 13 Haziran tarihinde yaptığımız piknik, diğer yıllarda olduğu gibi olumlulukları ve olumsuzluklarıyla öğretici bir tecrübe olarak mücadele birikimimize yazıldı.

Piknik öncesi emekçi semtlerde yapılan çalışmalar deneyimin asıl halkasını oluşturdu. Hem onlardan öğrendik, hem de bir şeyler öğretmeye çalıştık. Yine sitemle karışık bizleri bekleyen emekçiler vardı karşımızda. Yoksulluklarına rağmen yüreklerindeki zenginliklerle karşıladıkları sofralarında paylaşılan bir dilim ekmeğin değeri bizler ve onlar için başkaydı.

Bizlerin piknik faaliyetinin amacı sürece müdahale etmek, siyasal gelişmeleri, ülkemiz gündemini halkımıza anlatmak ve kolektif yaşamı içselleştir-

mektir. Bunun yanında piknik öncesi faaliyetlere katılanları örgütlülüğe bir adım daha yakınlaştırmaktır. Geçen yıl piknikimize gelen kitleyi bu yıl da katmak amacımız arasındaydı. Ancak bununla sınırlı kalmayarak daha geniş kitlelere de ulaşmak ve onları da gelenekselleşen bu etkinliğimize çekmek hedefimizdi. Piknik alanında gördüğümüz yeni yüzler bu hedefin kısmi anlamda da olsa başarıldığını gösterdi bizlere.

Piknik alanına girildikten sonra birçok yerde kahvaltılık sofraları kolektif tarzda hazırlandı. Kahvaltıdan sonra gruplar oluşturularak halaylar çekildi. Türküler, marşlar birlikte söylendi. Birbirlerini ilk defa gören yüzlerce yürek aynı anda, aynı şeyleri yapmanın coşkusunu yaşadılar.

Bu yılki pikniğe daha çok gençlerin katılması da dikkatimizi çeken bir yanıydı. Daha çok gençlerin olması pikniğe ayrı bir hava ve coşku kattı.

Havanın gölgede 35 derece olması

öğlen sahnede yapılan etkinliklere ilgiyi az gibi gösterse de kitlenin buldukları yerden etkinlikleri ilgiyle dinlediği, izlediği görüldü.

Türkçe, Kürtçe, Gürcüce türküler, ezgilerle coşan kitle halaya, horona durdu. Çeşitli kültürlerin bir arada kaynaşması güzel görüntüler oluşturuyordu.

Tiyatro etkinliği, Artvin, Diyarbakır yöresinin halk oyunları büyük bir beğeniyle izlendi. Özellikle "Sınır" adlı tiyatro oyunu sırasında havanın çok sıcak olmasına rağmen kitle uzun süren oyunu dikkatle izledi.

Başta Suavi olmak üzere sahneye çıkan tüm sanatçılar, tüm konuşmacılar ve pikniğe gönderilen tüm mesajlarda emperyalist saldırganlık, özde de ABD emperyalizminin dünya halkları üzerindeki katliamları, işgalleri anlatıldı. Suavi yaptığı konuşmada pikniğe katılan kitleyi oldukça etkiledi. Kitleye hep

bir ağızdan attığı sloganla ve yine hep bir ağızdan söylediği türkülerle atmosferi oldukça etkiledi. Yapılan konuşmalarda NATO Zirvesinin İstanbul'da yapılmasının utanç verici olduğu belirtilirken TC uşağının ABD emperyalizmine bağımlı olduğu vurgulandı. NATO Zirvesine karşı koymanın, birlikteliğin önemine vurgu yapıldı. Programın başlamasından bitimine kadar sıkça ABD ve NATO karşıtı sloganlar atıldı. Komünist Önder İbrahim Kaypak-kaya'nın resminin bulunduğu "Unutmak İhanettir" yazılı pankart, "İbrahim Kaypak-kaya Ölümsüzdür" afişleri ve İbo'nun karakalem portreleri dikkat çekiciydi.

Piknik sonuç itibarıyla amacına ulaştı. Dediğimiz gibi objektif olarak bazı ufak-tefek aksaklıklar yaşansa da halka verilmek istenilen mesaj verildi, halkın kaynaşması sağlandı. Herkes piknikten coşku ve umutla ayrıldı.

Binler umudu tohumca büyütmenin coşkusunu yaşadı

Tohum Kültür Merkezi'nin geleceksel olarak düzenlediği Partizan emeğiyle yoğrulmuş "Umudu Tohumca Büyüteceğiz" Pikniği 13 Haziran Pazar günü Kemerburgaz Azizpaşa piknik alanında yapıldı. Bir kez daha umudu tohumca büyütenlerin, binlerce tohum dostunun bir araya geldiği piknikte emperyalizme, faşizme karşı birlik, beraberlik içinde karşı konulacağı haykırıldı. Dünya gündemine oturan NATO Zirvesinin halklara daha fazla sömürü, zulüm ve kan zirvesi olacağı haykırıldı. Kürtçe, Türkçe, Gürcüce söylenen türküler, ezgiler, marşlarla coşku dolu anlar yaşandı.

"Umudu Tohumca, Tohumu Toprağa Saldık / Tohum Kültür Merkezi", "Umudu Tohumca Büyüteceğiz", "Emperyalist Saldırganlığa, İşgale ve NATO'ya Hayır!/Partizan", "NATO'ya Hayır! Savaş Makinesi NATO dağıtılmalı!/ATİK", "NATO Halkların Katilidir, Non Pasaran/ILPS", "Emperyalizme Karşı Örgütlen, Anti-emperyalist mücadeleyi Yükselt!/Yeni Demokrat Gençlik" ve İbo'nun resminin altında "Unutmak İhanettir" yazılı pankartlarıyla piknik alanı donatılırken Umud Yayım, YÇKM, ODAK, Çağrı, Ceylan Yayınları ve Kızılbayrak da pankartlarıyla birlikte stand açtılar.

Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı piknik tüm devrim ve komünizm şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından Tohum Kültür Merkezi adına Sefagül Kesgin'in yaptığı konuşmayla başladı. Kesgin "Umudu tohumca büyütmenin bilinçlere, yüreklere yeni yeni tohumları serpmenin coşkusuyla merhaba! Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in bu topraklara düşen ilk tohumuydu. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının katledilmesinin ardından komünistlerin önderliğindeki sınıf mücadelesinin başarıya ulaşmasıdır Kaypakkaya" dedi. Kesgin konuşmasının devamında dünyada ve ülkemizdeki gelişmeleri, süreci anlatırken 28-29 Haziran'da İstanbul'da NATO Zirvesinin yapılmasının planlanmasının utanç verici olduğunu belirterek ülkemiz patron-ağalarının uşaklık tavrına karşı proletaryanın tavrının konulacağını söyledi. "Dağılmanın değil, birleşmenin, karamsarlığın değil umudun, yığınlığın değil direnişin adı olmalı. Bu bilinçle 28-29 Haziran'da İstanbul'a gelen katil sürülerini karşılamalıyız" diyen Kesgin "İbrahim'lerin, Deniz'lerin, Mahir'lerin, Mazlum'ların, 15-16 Haziran işçi direnişinin ruhuyla emperyalizme ve uşaklarına İstanbul'u

dar edeceğiz" dedi. Kesgin, emperyalizmin ve uşaklarının saldırılarına karşı ancak ve ancak örgütlenerek karşı konulabileceğini de vurguladı.

Ardından TUYAB adına bir konuşma yapan İsmail Karagöz birlik ve dayanışmanın önemi üzerine konuşarak Yeni Ceza İnfaz Yasasının getireceği saldırılardan bahsetti ve devrimci tutsaklara sahip çıkılmasını istedi.

Çalışmalarını TKM bünyesinde sürdüren Glasor Halk Oyunları Ekibi'nin Diyarbakır ve Artvin yöresi oyunlarının ardından sahneye Koma Agire Jiyan çıktı. Agire Jiyan, "Barış, kardeşlik ve özgürlüğe olan inancımızla sizleri selamlıyoruz" diyerek söyledikleri Kürtçe parçalarla kitleyi coşturdu. Çekilen halayların ardından Devrimci Demokratik Sendikal Birlik adına konuşan Ali Yıldız da Nisan Güneşi'nin ve Mayısın kızılığıyla kitleyi selamladı. İşçi sınıfının ancak örgütlenerek emperyalizme, feodalizme ve her türden gericiliğe karşı koyabileceğini belirten Yıldız, NATO Zirvesine karşı herkesi alanlara çağırdı.

"Bir ses geliyor dostlar, umudu doldurarak torbasına

El almıştır Pir Sultan'dan, Ruhi Su'dan

Ve yüreği değer, yüreğimize dostlar

Gelin bu sesle, coğrafyamızın ırmaklarında, yağmurlarında

İslanmaya çıkalım

Dağlara çıkalım dostlar, dağlara..."

TKM'de bağlama eğitimliği yapan Atilla Meriç ve kursiyerleri sahneyi alırken Meriç, söyledikleri parçaları Irak'ta öldürülen 6 bin çocuğa hitaben okuduğunu belirterek "Irak'lı çocukların öfkesi emperyalistlerin belasını verecektir" dedi. Meriç ve kursiyerlerinin dinletisinin ardından programa ara verildi.

Verilen aranın ardından çalışmalarını TKM bünyesinde sürdüren Barbara Halk Sahnesi oyuncularını Mine Ergen'in yaptığı "Sınır" adlı oyunu sergiledi. Emperyalist saldırganlık ve ABD-Türkiye ilişkilerinin anlatıldığı oyun kitle tarafından beğeniyle izlendi.

"O, Gürcistan denen bir ülkenin değil yalnız,

Dünya denen o büyük ülkenin ezgi harmanını almıştır avuçlarına

Ve paylaşır bizimle kardeşlik adına

Sahnice gökyüzüne yurdundan getirdiği türkülerini"

Devamı sayfa 31'de

Kitle içerisinde "İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür/Partizan" yazılı afişler ile İbo'nun karakalem portreleri açılırken sık sık "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya" sloganları atıldı.

"Devrimci tutsakların ölüm oruçlarını, Cumartesi annelerini düşünün, sürekli hafızanızı canlı tutun. Sizler Tohum'sanız bu tohumları her yere serpin, sulayın. Ancak bu şekilde emperyalizmi, faşizmi altedebiliriz."

